

Y *Agro.*

T. Dr. b.v.b

UČEBNICE

ZEMĚPISU

PRO ÚSTAVY UČITELSKÉ.

SEPSAL

Dr. ANTONÍN TILLE.

DÍL II.

Schválena výnosem vys. c. k. ministerstva vyučování ze dne
3. srpna 1891. č. 13782.

Cena 55 kr., váz. v plátně 75 kr.

—><—

V PRAZE.

NAKLADATEL I. L. KOBER KNIHKUPECTVÍ
1891.

2739.

?

ÚSTŘEDNÍ KNIHOVNA
PEDAGOGICKÉ FAKULTY
LÉKAŘSKÉ FAKULTY

SIGMA F. 01030/2

Inventár. č. 201572

Střední Evropa.

Střed evropské pevniny lze dle zeměpisné polohy vy- Střed Evropy.
šetřiti: Střední mezi krajními rovnoběžkami evropské pevniny, 36tou a 71ní, jest rovnoběžka skoro 54tá a střední mezi krajními poledníky 8ým a 83tím jest poledník skoro 46tý. Poledník 46 tý křižuje se s rovnoběžkou 54 tou v okoli ruského města Minsk u, jako ve středu pevninského území. Přihlíží-li se však také k ostrovům, a pak nejen k území, nýbrž také k obyvatelstvu, a hledí-li se tedy k tomu, že jsou země západní, a mezi nimi též ostrovy, lidnatější než země východní, a země jižní lidnatější než severní, střed evropský posune se od Minsku značně na jz., k Čechám.

Střední Evropa jest pak země okolo toho středu; státy středoevropské jsou státy kol toho středu: císařství Rakouskou hberské a Německo a republika Švýcarská, poněkud též království Hollandské, Romanské, Belgické a Dánské, velkovévodství Lucemburské a republika Francouzská.

Střední Evropa vystupuje z moře Baltského i Severního širou nížinou Severoněmeckou, která na v. spojena jest s nížinou Ruskou a pak na z. za ř. Rýnem s nížinou Francouzskou.

Od nížin těch dále do nitra pevniny vypínají se vysočiny: Francouzská od severního Pyrenejského úpatí ke střednímu a dolnímu Rýnu, Českoněmecká od Rýna k ř. Moravě, a Karpatská od Moravy k nížině Valašské, která vysočinu Karpatskou odděluje od Balkánské. Z vysočin těch ční Francouzská nejvýše horou Mont d'Or (Moudor) 1900 m, Českoněmecká Sněžka 1600 m, obé tedy jen středohorami, Karpatská několika vrcholy do patra velehorského, (nad $2\frac{1}{2}$ km) nejvýše štítem Gerlachovským nad 2650 m. Mezi těmito vysočinami a Padskou nížinou vypíná se půda středoevropská vysočinou Alpskou, která mnohými vrcholy i hřbety a pni

Státy středoevropské.

Nížiny vnitřní.

Vysočiny.

horskými strmí do patra velehorského, nejvýše horou (moun-blank) *Mont Blanc* (=horou bílou) do 4800 m, tedy do trojnásobné výšky Sněžky (1600 m).

Nížiny vnitřní.

Mezi těmito vysočinami prohýbá se půda částečně *nížinami*, Dolnorhôuskou, Hornorýuskou a Uherskými [mezi kterými která?]. Nížiny ty spojeny jsou *údolími*, kterými řeky tekou a železnice probíhají: Dolnorhônská s Fraucouzskou údolím mezi Pyrenejemi a vysočinou Francouzskou, Hornorýnská s Německou údolím rýnským, a Uherské s Valašskou údolím dunajským.

Vodstvo.

Vodstvo, které na vysočiny a nížiny ty naprší, odvádějí řeky: do moře Středozemského Rhônu, Pad a Adiže, do Černého Dunaj a Dnestr, do Baltského Visla a Odry, do Severního Labe, Vesera, Emže, Rýna a Šeldy, do Kanalu (séna) Seina, do Biskajského zálivu (loara) Loira a Garonna.

Úloha.

Ze kterých *vysočin* a *nížin* sbírá vody ta která řeka, to které moře?

Vzduch.

Vzduch ve Střední Evropě vane, vyjma nížinu Dolnorhôuskou, nálezející jižní Evropě, zvláště *mírný* skoro vesměs. V jižních krajinách totiž není teplejší, protože pnou se nad hladinu mořskou výše než severní; spíše liší se vzduch středoevropských krajin východních od vzduchu krajin západních.

Západní krajiny.

V západních krajinách střední Evropy moře v létě zmírňuje teplotu vzduchu, tak že víno nedáří se v přímoří od s. na jz. až do polouostrova *Bretagne* (do 48té rovnoběžky); v zimě pak zmírňuje chladnost vzduchu, zvláště působením teplého proudu *golfského*, jenž přivádí od jz. teplejší vodu, způsobuje, že teplota *Severního* moře neklesá pod 0.

Východní krajiny.

Ve východních krajinách střední Evropy léta jsou teplejší, takže vinná réva pěstuje se vých. od ř. *Odry* ještě na s. od 52té rovnoběžky, na veškeré zemi nejseverněji.

V zimě pak tam mrazy bývají tužší, a to čím dále od širého moře neboli čím dále do nitra pevniny tím tužší, zvláště když vítr vane z širého nitra *Ruské* rovin; že však ve střední Evropě právě v zimě převládají větry jihozápadní, a jimi do ní proudí vzduch teplejší, netrvávají v ní mrazy dlouho.

Pršky.

Pršky ve střední Evropě nepadají ani příliš hojně jako v západní Evropě, ani příliš řídce jako v širé rovině *Ruské*. Pršky nejhojnější padají v horách nejvyšších, v *Alpách* naprší vody až do 2 m zvýši.

Alpská vysočina.

Alpská vysočina vypíná se částečně vysočinami plošnými, ale hlavně velehorstvem v Evropě nejvyšším a také nejčlenitějším a nejlidnatějším.

Vysočina alpská rozkládá se a) od moře Středozemského, roviny *Padské* a roviny ř. *Sávy* na s. až k údolí ř. *Dunaje*, b) od nížiny *Dolnorhönské* a údolí ř. *Rhôna* na v. k nížinám *Uherškým*. Alpy jsou od z. na v. mnohem delší než od j. na s., a táhnou se od moře Středozemského napřed směrem jiho-severním, až k nejvyšší své hoře (mohylu) *Mont Blancu*, pak směrem na vsv., celkem asi 1111 km z délky.

Položka.

Alpská vysočina dělí se v nižší části, které jsou plošné vysočiny a předhory, a ve velehorstvo.

A. Nižší části alpské jsou: a) plošné vysočiny *Švýcarská* a *Švábskobavorská*, rozprostřené mezi jezerem *Ženevským* a horním *Dunajem*, a oddělené od sebe jezerem *Bodmanským*, průměrně $\frac{1}{2}$ km vysoké, které vynikly z moře v době třetihorní. b) Předhory alpské, zvláště na straně vých. mezi středním *Dunajem* a *Sávou*: *Bakoňský Les*, *Pětikostelská vrchovina* a předhory *Chorvatskoslavonské*.

Nižší části.

B. Velehorstvo alpské vzniklo nenáhlým *surastěním* kůry zemské a záleží nyní z velečetných hor namnoze spojitych, ale údolím rozdelených v pohoří, a to pohoří dle hřebenitá, dle rozšířená v horské pňě, namnoze vynikající do patra velehoršského (nad $2\frac{1}{2}$ km). Pro přehled dělme všecko alpské horstvo *dvojím způsobem* a) dle jeho složení ve 3 pásmu, která se táhnou po jeho délce b) dle světových stran od z. na v. ve dvě polovice, Alpy Západní a Východní, jež odděluje prohí běžící od jez. *Bodmanského* na j. k jez. (madžore) *Maggiore* (= většího).

Velehorstvo.

Pásma alpská.

Střední pásmo alpské, ze žuly, ruly a jiných *krystalických* neboli *prahorských* hornin složené a proto také *prahorským* pásem nazvané, táhne se po celé délce alpského velehorstva, od moře Středozemského až jižně od Vídni; i odděleno jest od pásem pobočných namnoze dlouhými údolími. Když alpské horstvo vznikalo, střední to pásmo vypjalo se *nejvýše* a vyniklo během času na povrch horninami krystalickými, kdežto nižší pásmo pobočná namnoze ostala s povrchem složeným z vápence

Střední

a jiných hornin usazených z moře, pročež slují také Vápenecová. V středním pásmu strmí nejvyšší alpská hora, žulový *Mont Blanc* do prosté výše 4800 m, v Evropě vůbec nejvyšší.

Jižní. Ke střednímu pásmu přiléhá na j. pobočné pásmo Jižní počínající se od jezera (madžóre) *Maggiore* až na vých. konec; je od středního pásmu odděluje hlavně údolí horní *Addy*, horní *Adiže* a horní i střední *Drávy*.

Severní. Severní pobočné pásmo přiléhá k pásmu Střednímu po celé délce *Alp*, jest tedy u ř. *Rhôna* částečně západním pásmem pobočním.

Alpské díly.

Hranice. Západní Alpy dělí od Východních údolí horního *Rýna* počínajíc od jezera Bodmanského, pak přesmyk *Bernhardin* a údolí řeky *Moesy* a (tyčina) *Ticína* k jezeru *Maggiore*, kdež také počíná se jižní pásmo alpské. Takž Alpy Západní skládají se ze dvou pásem, Východní ze tří.

Dle států. Jinak dělí se Alpy dle států, které je hlavně zabírají, a) ve Francouzské od moře *Středozemského* k jezeru *Ženévskému*, také západními (v užším smyslu) zvané b) Alpy Švýcarské od jezera tohoto na v. až k ř. *Adiže*, také střední zvané, c) Alpy východní od Adiže na v., vesměs v Rakouskouhersku rozložené.

Vlaha a vzduch v Alpách.

Páry ve vzduchu, který proudí větrem do Alp, ve velehorách těch stoupají do výše, do chladnějších vrstev, a tím se srázejí v pršky hojněji než ve středohorách kolem Alp rozložených. V patře velehorském tvoří sníh, zvláště na četných širších hřbetech velehorských pňů, četuá s něhou pole a ledovce, tím velikou zásobu vláhy, z níž vznikají četné řeky a jezera; v jezerech se řeky, rmut usazujíce, čistí.

I. Věčný sníh. I. Věčný sníh leží v Alpách na svahu severním v patře nad 2600 m vynikajícím, na svahu jižním, kde jej slunce od jihu svítí, snáze taví, teprv v patře o 200 m vyšším; neboli sněhová hranice tálne se v Alpách u výši 2600–2800 m.

II. Ledovce. II. Ledovce tvoří se v patře věčného sněhu, a smýkají se údolími uží, velmi pomalu, až do údolí obydlených, tak že někde i níže než 1 km se dosmýkají; po obou stranách ukládají kamení, jež snesly, neboli tvoří morény a konečně tajíce napájejí řeky alpské i jezera, a právě za nejhorčejšího léta nejhojněji.

III. Řeky a jezera. 1. *Pad* pramení se v Alpách, a pije *Ticino* vytékající z jezera *Maggiore*, *Addu* i jiné pobočky sbírající vodu z Alp.

2. *Adiže* teče krátkým podélním, pak dlouhým příčným údolím alpským.

3. *Rhône* tvoří krásné velké jezero *Ženévské*, ohrazuje pak, na jih teka, hlubokým údolím vysočinu Alpskou na z.

4. *Rýn* odděluje hlubokým údolím Západní Alpy od Východních a tvoří největší alpské jezero, *Bodmanské*, které dělí vysočinu Švýcarskou od Bavorské.

5. *Dunaj* v Alpách se neprameňuje, ale pravé jeho pobočky z Alp přítékají od *Illery* až k *Sávě*. Poslední tato jeho alpská pobočka dělí vysočinu Alpskou od Krasové.

1. Ke kterým oumořím Alpy náležejí? 2. Ukažme na mapě jich předěly.

Vzduchu ubývá teploty do výše (na 100 m asi o $\frac{1}{2}^{\circ}$) i rozeznáváme dle toho v Alpách *patra*:

1) V údolí *adižském* a jiných nižších údolích alpských, která na jih se otvírají, vane vzduch teplý jako v rovině Padské, i zraje i víno a kaštany, obilí a ovoce a rostou listnaté lesy v údolích alpských vůbec až do výše 1300 m; lidé v nich obývají ve vesnicích i *městečkách*.

2) *Patro* (do 1900 m) lesů jehličných a luk, kde lidé ještě ve vesnicích obývají.

3) *Patro* bezlesé s pouhými pastvinami, na nichž pastevci jen v létě obývají v rozptýlených *salaších*.

4) *Patro* věčného sněhu (nad sněhovou hranicí) lidmi *neobydlené*.

Nizozemí a Lucembursko.

Království Hollandské a království Belgické zabírají mezi Německem a Francií při moři *Severním* nížiny částečně nižší než je hladina moře k ní přiléhajícího, pročež ty země také Nizozemí služí. Mimo to zabírá Belgie a Lucembursko část plošné vysočiny Ardennské.

Břeh mořský provázen jest na s. řadou ostrovů zbylých z písčitého valu protrhaného mořským příbojem, kterýž val odděloval od moře jezero (ui = aj) *Zuiderské*, jež nyní vlastně jest mořským zálivem, jako je dosud na z. odděluje zbytek toho valu, polouostrov Hollandský.

Půda Nizozemí níž se neboli klesá znenáhla, tak že již

III. Řeky a
jezera.
Pad.

Adiže.

Rhône.

Rýn.

Dunaj.

Údoly.

Vzduch.

členy.

Hráze.

skoro polovice království Hollandského leží níže než hladina přilehlého moře, neboli jest *proláklinou*. Aby moře prolákliny té nezaplavilo, obyvatelstvo brání odedávna dlouhými a pevnými hrázemi, jež na březích vystavělo a stále opravuje.

Řeky. Řeky Šelda a Maas přítékají z Francie, Rýn z Německa. Všecky ty řeky v nížině rozbíhají se v hrdla, hrdla ta částečně opět se spojují a tím půdu dělí v četné *ostrovy*. Kromě řek a jejich ramen probíhají nížinu četné průplavy a stoky, kterými obyvatelé spojili i města i vesnice a namnoze oddělili si pozemky tak, že nepotřebují hradeb nebo plotů.

Vzduch. V Nizozemí vane vzduch přímořský, Golfským proudem zmírněný, tak že je v zimě značně mírnější než v Čechách, ač Nizozemí severnější sáhá než Čechy.

Království Hollandské.

Úloha. Krajiní poledušky a rovnoběžky z mapy.

Obyvatelé. Hollandané mluví *jazykem hollandským*, jenž příbuzný je nárečí dolnoněmeckému, vyznávají většinou *víru evangelickou* a vzdělávají se *pečlivě*, zvláště ve školách obecných a odborných.

Hospodářství. Polnímu hospodářství hoví mírný a vlhký vzduch přímořský, tak že se těží mnoho *píce, obilí*, a zahradních *květin*, ale dříví skoro žádné; Hollandané vysušili moře Haarlemské i jiné bařiny a obrátili je v půdu úrodnou, vodu z moře a řek průplavy a struhami rozvádějíce, zavlažují louky i pole a vzdělávají půdu *vůbec* velmi plně a rozumně. Květiny *haarlemské* jsou v Evropě pro krásu oblíbeny. Hollandané chovají i skot a *koně* výborně, těží zvláště mnoho sýra a másla, jež velmi čistě upravují; v hrázích vodních chovají milliony *králíků*; vyjíždějíce na lodích na mělčiny Severního moře mnozí živí se *rybolovem*.

Průmysl. Hollandané slynou stavbou *lodí*, ale celkem živí se *průmyslem* méně než lidé v zemích okolních. Pro *obchod* země přilehlá k moři břehem dlouhým, vlévají se v ní tři splavné řeky četnými splavnými hrdly, a zřízeny jsou přemnohé *průplavy*. Obchodem přivážejí ze svých osad *kávu, koření* a jiné *osadnické zboží* a prodávají je do zemí středoevropských; v obchodě jsou velmi podnikaví a vůbec obratní.

Hollandsko dělí se v provincie:

1. *Severní Holland*, polonostrov to Hollandský. Při ústí ř. *Amstely* do jihozápadního cípu *Zuyderského zálivu* Amsterdam**, největší hollandské město, jest vystavěno na jehlách, mnohými průplavy v ostrově (90) rozděleno a přemostěny; opatřeno (jako Benátky), přístav se širým mořem spojen průplavem; Amsterdam náleží k obchodním městům nejdůležitějším na veškeré zemi, zvláště pro kávu a tabák (z Vých. Indie). V Amsterdamě slavný Čech Jan Amos Komenský (r. 1670) trudný život dokonal. — Na blízku ves (oe = u) Broek s villami bohatých, vkusně stavěná a vzornou čistotou proslulá. — Na jz. Haarlem, město u moře *Haarlemského*, nyní vysušeného, květinářstvím proslulé; pěstuje hlavně květiny cibulové, jež do veškeré Evropy prodává (některá cibulka stojí i nad 100 zl.)

Amsterdam
380,000.

2. *Jižní Holland*. Opodál mořského břehu sídelní město Haag** (u. Gravenhaage.) — Nedaleko ústí starého Rýna Leyden, nejstarší město hollandské (za Římanů *Lugdunum Batavorum*), má proslulé národopisné museum. — Na jv. Rotterdam**, nedaleko ústí řeky Maasy, kde stýká se obchod námořský s porýnským, po Amsterdamě největší město hollandské; jest pro země porýnské tím, čím Hamburk pro polabské; lodi přijíždějí po průplavech až do města k samým skladům.

Haag.
Leyden.

3. *Zeeland*, ostrovy to říčné, výborně ovlažené; na nich velmi pečlivé a velmi výnosné hospodářství.

4. Od zálivu *Zuyderského* na jih, kde Vecht odbočuje od Rýna, (U = Y) Utrecht provincie nejmenší, ale velmi pečlivě vzdělaná. Město Utrecht* uprostřed.

Rotterdam
190,000.

5. *Ostatní provincie* jsou částečně bařinaté, celkem méně úrodné.

Uvnitř země Groningen,* největší město severního Hollandska. U řeky Maasy Maastricht, tvrdá pevnost na hranici belgické, lomy výborného vápence, jenž se rozváží po průplavech do nížiny.

Utrecht.
Ostatní.
Groningen.
Maastricht.

Království Belgické.

Krajní poledníky a rovnoběžky z mapy.

Úloha.

Obyvatelé Belgie jsou co do národnosti většinou *Flamové*, menšinou *Valloni*, náboženstvím skoro vesměs katolíci. *Flamové* obývají hlavně v nížině s Hollandany sousedice, mluví jazykem *flamským*, jež od hollandského málo se různí; *Valloni*, potomci starověkých keltských Belgů, obývají v jižní polovici belgické v sousedství Francouzů, s kterými jsou blízko příbuzní. Kralovský dvůr a vyšší stavy po vší zemi mluví *francouzsky*. Co do vzdělání jsou podobně jako Hollandané v umění odborném výborni, školy obecné však hollandských dosud nedostihly.

Obyvatelé.

Obyvatelé v nížině odědávna provozují hospodářství podobně pečlivě jako Hollandané. Průmysl tkalcovský, též

vzdělání.

živnosti.

odedávna pečlivý, proměnil se ve veliký průmysl přádlní na tkaniva ze lnu, bavlny i vlny od času, co se používá bohatých ložisk uhlí v Ardennách, z nichž Belgie těží *kamenného uhlí* více než Francie ve všem svém území. Krom uhlí dobývá se v Ardennách mnoho železné rudy, což bylo podnětem k velkému hutnictví belgickému a strojníctví, kteréž usídlilo se poblíž dolů v Ardennách. Rozsáhlý ten průmysl působil v rozvoj obchodu, který sice nerovná se obchodu hollandskému, ale značný jest též jako obchod průvozný mezi Hollandem a Francií a mezi Německem a Britskem. Železniční a telegrafní síť má Belgie nejhustejší ze všech států evropských.

Lidnatost.

Ostende, jediné přímořské město, válečný přístav a mořské lázně (lidé koupají se totiž v širé mělčině na břehu mořském).

Gent, město (300 000), z níž tam mnoho průplavů i městem probíhá,

Ostende.

město Gent** (800 mostů); bylo ve středověku mocnějším; a blíže k ústí řeky Šeldy, tam kde jest již tak široká, že za přílivu mořského až k městu velké námořské lodě plují, Antverpy** (Antorf), jsou v obchodě námořské prvním městem belgickým.

Gent.

Antverpy
200 000.

Hl. město
440 000.

U 22. poledníku (od Prahy 10° na z.), kde přechází nížina v páhorkatinu, skoro uprostřed Belgie, Brusel (německy Brüssel), největší a hl. m. belgické (větší než Praha.) a) V rovině Staré město jest ze středověku těsně a nepravidelně stavěno, továrnické a obchodnické; i mluví se v něm *flamsky*. b) Na návsi vystavěno jest Nové město způsobem novějším, v pravidelných a širokých ulicích veliké a pěkné domy; v něm sídlí král, ministři a šlechta a převládá francouzština. Z výrobní bruselských nejvíce prosluly přeútlé a drahocenné *krajky*. Pohodlný průplav spojuje Brusel s přístavným městem Antverpami.

Lüttich.

Verviers.
Namur.

U ř. Maasy Lüttich,** v krajině báňské (uhlí, železo), vzrostlo hornictvím a průmyslem železářským, a Verviers soukenickým; (u = ý) Namur při vtoku Sambre do Maasy, kde paroplavba se počíná.

Lucembursko.

Úloha.

Země pohraniční, poledník a rovnoběžku z mapy.

Velkovévodství Lucemburské zabírá plošné vysočiny Ardennské část ohraničenou na v. řekou Moselou; obyvatelé jsou Němci. Hl. m. Lucemburk.

Český král Jan pocházel z Lucemburka, kteréž tehdy náleželo jako vévodství k Německu a zabíralo také Lucembursko náležející nyní k Belgii jako provincie.

Francie.

Z mapy: pohraničné státy, krajní poledníky a rovnoběžky.

Úlohy.

Země Francouzská prostírá se (mimo Korsiku) mezi rovnoběžkou 42. a 51., skoro 9 stupni poledníkovými [$9 \times km = 111$ = skoro 1000 km], jako i říše Rakouskouherská. Francie hraničí se dvěma moří polovicí své pohraničné čáry, ale rozděluje se v polouostrovy jen dva, a to málo důležité i patří k ní ostrov (mimo Korsiku) takto nedůležité.

Potohy.

Půda Francie šíří se většinou nížinami, Francouzskou a Dolnorhônskou neboli Provençskou, dále pak vyplňá se středohorskou vysočinou Francouzskou a z nejmenší části v lehorami, severním svahem Pyrenejí a západním svahem Západních Alp.

Půda.

Z užinu Francouzské vynikají v Bretonsku a v Normandii mírné vrchoviny.

Francouzská vysočina dělí se ve tři díly: a) Od údolí, kterým jde průplav (důsáhnut) du Centre, na j. díl jižní neboli vysočina (overn-ská) Auvergneská, která na jv. dlouhým pohořím (C = s) Cevenny řečeným svažuje se v nížinu Dolnorhônskou; b) od průplavu du Centre na s. vysočina severní, která rozkládá se v několika menších vysočinách, z nichž nejsevernější jsou Ardenny; a c) od obou těch vysočin ř. (ónou) Saônon oddělená vysočina východní, z níž vyniká Francouzský Jura.

Dle vodstva lze Francii rozdělit ve tři díly, severozápadní, jihozápadní a jihovýchodní.

Vodstvo.

Ve Francii severovýchodní náleží ř. Mosela a Maas k omoří Severnímu, Senna a (séna) Seina (st. Sekvana) spějí do Kanalu (la Manche). Ve Francii jihozápadní ř. (loára) Loira a Garonna vtékají do zálivu Biskajského; Francie jihozápadní náleží ke Středomoří, hlavně řekou Rhônem.

Nížina Rhônská, od s. horami chráněná a na jih k teplému Středozemskému moři otevřená, má podnebí středomořské, v němž daří se i oliva (olej) a físky. V nížině Francouzské vane vlažný vzduch oceanský jako v Britsku, že i v lednu průměrně teplota nad 0° C. trvá: čím dále na v., tím více stává se vzduch v léte teplejší a v zimě studenější neboť tím více vnitrozemský. Podél Kanalu léto jest tak mírné, že

Vzduch.

v krajinách od ústí ř. *Loiry* na sv. k ř. *Sambre* není tolík horké, aby v něm víno uzrálo.

Obyvatelé. Ve Francii, ač jest o $\frac{1}{6}$ menší, žije lidí skoro jako v Rakouskouhersku, 38 mill., hlavně národnosti francouzské; jen v *Bretagni* obývají galští Bretonci, potomci nepořímanělých Gallů; v západní končině hor *Pyrenejských Baskov*; na *Korsice* a italské hranici Italiáni; na hranicích německých Němci; v nejsevernějším cípu Francie na hranicích belgických Flamové kmene německého. Všech obyvatelů těchto národností jest ve Francii proti Francouzům tak skrovné, že málo který evropský stát má obyvatelstvo tak málo smíšené.

Náboženství. Obyvatelé Francie jsou skoro vesměs katolíci (*Israeliti* jen jako ve městě Vídni, jinověrců všech jen 1%), i jest Francie věrou ještě jednotnější než národností.

Živnost. Francie těží železa a uhlí značně, leč sousedním státům hornictvím se nerovná; zemědělstvím, průmyslem a obchodem řadí se k nejpřednějším evropským státům. Z rostlinných plodin pěstuje vína ze všech států na veškeré zemi kromě Španělska a Italie nejvíce; olivy mnoho v nížině Dolnorhônské. Hledba v níků chová velmi mnoho; rybolov provozuje v moři výnosný, zejména v Bretagni lov ústříc a mořských ryb.

b) Průmysl. Továren bavlnických nejvíce v krajinách severních, plátenických po veškeré Francii, zvláště blíže Belgie, cukrovarů na sv., přádeleu hledba v níků v krajinách jižních, kde moruší mnoho (zvláště v Lyoně), železáren v severní Cevenn; vкусem francouzské tovary předčí nade všecky jiné.

c) Obchod. Obchodu hoví nejen četné železnice, nýbrž odedávna moře a přemnouhé splavné řeky, pak průplavy, kterých si Francie udělala ze všech států nejvíce.

Vzdělání. Francie proslavena jest zvláště vysokými školami. Francouzským jazykem rozpráví všecka evropská diplomacie.

Zřízení. Stát francouzský jest republikou, jíž v čele jest president. Sněm zasedá v Paříži. Země rozdělena jest v (departmány) departementy.

Francie severovýchodní.

Francie severovýchodní zaujímá severní polovici nížiny a sev. díl vysočiny Francouzské.

Vysocina. Severní díl vysočiny Francouzské vystupuje z nížiny

mírnou plošnou břidličnou vysočinou Ardennskou, jež na j. přechází ve vápencovou plošnou vysočinu Lotrinskou, kterou hlubokými údolími k s. prorývají ř. *Mosela* a *Maas*, tato i Ardenny protékajíc. Od Lotrinské vysočiny na jv. pne se půda lesnatými středohorami V og es ami (v jichž jižní končině pramení se *Mosela*) a na j. plošnou vysočinou (lángrskou) Langreskou, s níž povlovně stékají *Seina* a její pobočka (marn) *Marne*, dále k jihu (kót dór) Côte d' or (= zlatá výšina, protože na nich výslunných svazích zraje výtečné víno burgundské) až k průplavu du Centre.

Řeka Seina s Marnou a jinými svými pobočkami povlovně tekoucími činí soustavu pro plavbu menších lodí velmi užitečnou, kterou spojuje průplav vedoucí z Marny na v. skrze Maas a Moselu do Rýna (u m. Strassburka) a průplav vedoucí údolím mezi vysočinou Langreskou a Côte d' orem do ř. (sóny) Saôny (a tou do Rhôna).

(Il dō Frâns) Isle de France. Paříž** leží u středního toku řeky Seiny, nedaleko ústí největší její pobočky Marny, pod poledniškem 20tým, jež Francouzové hlavním pochládají, a nedaleko 49. rovnoběžky (jako České Budějovice) v severní části veškeré Francie. Paříž jest hl. m. republiky Francouzské, po Londýně největší v Evropě (nad $2\frac{1}{3}$ mill. obyv.), kolem do kola ohrazená tvrzemi; ze starých valů udělány jsou široké ulice, (bulváry) boulevards, jež vnitřní město dokola obcházejí. Paříž jest pravidelně, vkusně stavěna, ozdobena pomníky na pěkných náměstích. Nejkrásnější budovy: arcibiskupský chrám (notr dam) *Notre-Dame* (= Panny Marie), palác (lûvr) *Louvre*, v němž uloženy jsou nejvzácnější krasoumné sbírky; (pálá rojáj) *Palais-Royal*, a j. *Vkus* pařížský skoro všecka Evropa za vzor si klade, pařížská móda jest pověstná. Paříž je nejen jako sídlo ústřední vlády nýbrž i průmyslem a obchodem první město francouzské.

Okolí.
Okolí pařížské zdobí krásné letohradы: na z., u řeky Seiny, (s ūn klu) St. Cloud, a ještě západněji (Sân Žármän) St. Germain, též nad řekou Seinou. Dále na jjv., nedaleko řeky Seiny, (fontänblo) Fontainebleau, u něho rozsáhlé sady, v nich fontaine bleau (= pramen modrý). — Od Paříže na jz. (värssaj) Versailles.* Krásný palác a nádherné zahrady. Od Paříže na s., u okliky seinské, (s ūn dōný) St. Denis,* v ném hrobka bývalých francouzských králi.

Na z. v zemi Normandii u ř. Seiny (Rúan) Rouen**, kam menší námořské lodi doplouti mohou, dále při ústí řeky Seiny (ávr dō grás) Havre de Grace,** přímořské město pro Paříž nejdůležitější. — Na polouostrově Normanském, (šárbur) Cherbourg; poněvadž od vnitrozemí vzdáleno jest, přístav jeho obchodu sice méně prospívá, ale jako válečný

Vodstvo.

Hl. město
2,360.000.

Okolí.

Versailles.
St. Denis.

Rouen.

Havre.
Cherbourg.

Calais. zařízenu jest. — (kálo) *Calais* u (pá de kalé) *Pas de Calais*, z něho nejkratší převoz do Britska (do *Dovera*). Sev. krajiny, kam pro havnický průmysl dovážejí uhlí z blízké Belgie, nejhustěji jsou zalidněny; z průmyslových měst tamějších největší jest (hil) *Lille***, spolu největší z pevností, kterých jest podél sv. hranice, na půdě do cizozemská otevřené, několik k ochraně státu vystavěno. V krajině, (šampáni) *Champagni*, kde se na svazích vápencové vysočiny *Lotrinské* daří výtečné víno, (Ráns) *Rheims*** (čes. Remeš); kde francouzští králové při korunování přisahali na evangelium slovensky psané (remešské). Na v. v *Lotrinskú* bývalé hl. m. *Nancy** u ř. *Mosely* a u průplavu vedoucího z Marny do Rýna.

Francie jihozápadní.

Půda šíří se od moře nížinou Francouzskou, z níž na v. zdvihá se vysočina Auvergneská. Nížina Francouzská velmi jest v role a zahrady vzdálená, jenom na mořském břehu větry a mořské vlny nahromadily násypy písku, mezi nimiž utvořily se mořská jezera a močály, čímž krajují ty (land) *Landes* zvané, poskytuje zaměstnání jen pasákům a lovčům, kteří v nich chodí na chůdách.

Bretagne prostoupěna jest mírnou sice, ale namnoze chudou vypuštinou, pročež obyvatelé, hlavně národnosti gallské, živí se nejvíce lodní plavbou a rybolovem.

Brest. V západním cípu Bretagne, u zálivu mořského, m. *Brest**, přístav od nitra Francie vzdálený a tedy jen válečný. — U řeky *Loiry* (náh.) *Nantes***, z jeho přístavu běží průplav Bretský celým polostrovem až k městu *Brestu*.

Vysokina. Vysočina Auvergneská vypíná se průměrně 1 km vysoko. Na jv. a v. lemuje ji okrajná pohoří: na jv. obloukem dlouhé středohorské *Cevenny*, svažující se příkře do nížiny *Dolnorhônské*, na v. pohoří svažující se příkře do údolí rhônského a do mírné plošné vysočiny Burgundské. Uvnitř vysočiny vypínají se různá pohoří a vyhaslé sopky, z nichž nejvýše (mon dór) *Mont d' Or* (o 300 m výše než Sněžka) skoro uprostřed Auvergne, nejvyšší hora vysočiny Francouzské. Údolí prohýbají se do vysočiny té dlouhá, a těmi vytékají povlovně na z. (gne = Ň) *Dordogne* a jiné pobočky ř. *Garonny*, na s. *Loira* a některé její pobočky.

Tours. V nížině podél Loiry krajiny velmi úrodné a výborně vzdálené „zahrada Francie“ řečené. V nich u Loiry (tří) *Tours**, dále na v. u nejsev. ohebu ř. Loiry (črléan) *Orléans** (panna Orleanská). U ř. *Garonny*, která přijavši poslední po-

bočku *Dordogne* značně jest rozšířena a sluje (žirond) *Gironde* tam, kam námořské lodi za přílivu doplouti mohou, (eaux = ó) *Bordeaux* **; využívá hlavně víno *Bordeauxké*, jež v širém okolí se daří. V koutě zálivu *Biskajského*, na úpatí *Pyrenejském*, (bäj ön) *Bayonne* (*bajonetty*); u středního toku *Garonne* (tulůs) *Toulouse* **, kde se počíná *Canal du Midi* spojující Středozemské moře s *Garonnou* a tou s Atlantským okeanem.

Toulouse.

Francie jižovýchodní.

Jižovýchodní Francie obsahuje Středomořskou nížinu Dolnorhônskou, záp. svah Západních Alp a východní díl středo-horské vysočiny Francouzské.

Alpy od hlavního klikatého hřbetu, po němž hranice běží, vycházejí na z. delšími rozsochami, mezi nimiž se též probýbají delší údolí, než na v. (do Italie); co do složení jsou většinou *vápenkové*, nejvyšší hřbety pak ze žuly a jiuých hornin krystalických neboli prahorských, tak že rozeznává se alpské pásmo Prahorské, a pásmo Vápenkové. Jinak dělí se Alpy do Francie zasahující v díly: a) Alpy Přímořské, přiléhající v sedle *Tendském* (*Col di Tenda*) k Apenninám, b) Alpy (C = k) Cottické, do nichž zasahuje, mezi velehory (aux = ü) *Pelvoux* (nad 4 km) a *Viso*, hluboké a dlouhé údolí rhônské pobočky (dúraùs) *Durance*, a na v. krátké údolí ř. *Dory Riparie* tekoucí do ř. *Pada*, jež pramení se na h. *Viso*. c) Alpy Grajské jsou prameniště rhônské pobočky *Isèry* a padské *Dory Balteje*. d) Od nich, na s. přesmykem Malého Bernarda (kterým Hannibal přešel) jsouc oddělena, vypíná se skupina *Mont Blancu*, jejíž nejvyšší žulový plochý vrchol strmí 4800 m, v Evropě nejvyšše. Od *Mont Blancu* na s. probýbá se velehorské údolí (šamuny) *Chamounix*, kterým odvádí (arv) *Arve* vody do *Rhôna* a které skýtá ve kopečné pohledy na *Mont Blanc* a jeho rozlehlé ledovce.

Alpy.

Přímořské.

Cottické.

Grajské.

Mont Blanc.

K záp. úpatí Alp přiléhající nízká rovina Dolnorhônská, k území středomořskému se počítá a jsouc od chladného severu horami chráněna, ke krajinám středomořským nejteplejším a nejúrodujším, v níž i oliva, fíky a jiné jižní ovoce se daří. Tam obyvatelé mluví francouzským nářečím, v němž místo (uj) *oui* (= ano) říkají (ok) *oc*, pročež ta země také sluje (lángdöök) *Languedoc* (= země jazyka *oc*).

*Nížina
Dolnorhônská.*

Východní díl Francouzské vysočiny záleží z roviny Burgundské a z hor Jurských.

Rovina Burgundská. Údolí rhônské spojuje rovinu Dolnorhônskou s mírně vysokou rovinou Burgundskou, která mezi vých. úpatím *Côte d'or* a vysočiny *Langreské* s jedně a pásmitymi středohorami Francouzské Jury s druhé strany se rozkládá a ovlažena jest rhônskou pobočkou (sónou) *Saônon* a její pobočkou (dů) *Doubsem* z Jury klikatě se vinoucí.

Francouzský Jura. Francouzský Jura tálne se rovnoběžnými pohořími od ř. *Rýna* na jz. k údolí ř. *Rhôna*, vytékajícího z jezera *Zenéuského*, kdež k Alpám se blíží.

Korsika. K Francii jihovýchodní patří ostrov Korsika (km^2 nad 8 t., jako Kréta), jenž pne se lesnatými horami i do patra velehorského a jest proto celkem málo úrodný jako blízká Sardinie.

Marseille. Od ústí rhônského (pro písečný nános lodím málo přístupného) na v. (mársäj) Marseille,** největší přímořské město francouzské; provozuje velký obchod do Alžíra, naproti ležícího, do Malé Asie i do Východní Indie. — Na v. (tulon) Toulon**, největší válečný přístav u Středozemského moře. — Při moři (nyca) Nizza* místo lázeňské, proslulé zvláště mírným vzduchem, jenž prospívá lidem na plichem nemocným. — Nedaleko ústí alpské řeky *Durance* do řeky *Rhôna* (ávří-ňúň) Avignon, v nižině veleúrodné, krajině velekrásné, bylo sídlem pařížským (ve 14. stol.). — U vtoku *Saôny* do *Rhôna* (lyon) Lyon**, po Paříži největší a nejprůmyslujší město francouzské (hlavně hedvábništví). — Na jz., v Sevenních (saintětián) St. Etienne,** v krajině na železnou rudu bohaté; město prospívá hlavně továrnami na zbraně a jiné výrobky železné (jako v Anglii Birmingham).

U průplavu spojujícího Sáonu se soustavou Seineskou (dyžon) Dijon* hl. m. vinorodého Burgundi.

Na břehu mořském mezi Italií a Francií knížectví Monacké, $22 km^2$, nejmenší stát evropský, trvá pod ochranou Francie. Hl. m. Monaco.

1. S kterých vysočin a nížin sbírá vody ř. Garonna, s kterých Loira, Seina, Rhôna? 2. Které nížiny a které řeky spojuje průplav du Midi, které průplavy du Centre, Burgundský, Marnskorynský?

Švýcarsko.

1. Určeme a) hranice s ostatními státy, b) zeměpisnou polohou.
2. Vyměřme a) jak daleko Švýcarsko má k nejbližšímu moři; b) největší jeho délku.

Půda.

Půda švýcarská dělí se ve tré: a) Na sz. pne se Francouzský Jura, středohorský a hojně pásmity, o něž Švýcarsko se dělí s Francií. b) Od Jury na jv. šíří se plošná vyso-

čina Švýcarská od jezera Ženevského k Bodmanskému průměrně $\frac{1}{2}$ km vysoká, dílem rovinatá, dílem pahorkatá, jež z moře vynikla v době třetihorní. c) Od plošné vysočiny Švýcarské na jv. zdvihá se velehorstvo Alpské, jež na j. svažuje se za hranicemi do nížiny Padské. Úhrnem pne se všecka půda Švýcarská vysočinou kromě sev. cípku jezera Maggiore, jehož hladina leží o 3 m níže (než 200 m nad hladinou mořskou.)

Ve Švýcarsku náleží velehory Alpské většinou k Alpám Západním, to od Rýna, přesmyku Bernhardina, údolí ř. Toce a Ticina i jezera Maggiore na z., menšinou k Alpám Východním.

Velehory.

Západní Alpy ve Švýcarsku rozdeleny jsou hlubokým probním podélým, kterým od sedla Furky na zjjz. teče Rhôn, na vsv. Rýn, ve dvě: pásmo Severní, hlavně vápenkové, a pásmo Střední n. Prahorské. Východní Alpy ve Švýcarsku dělí se hlavně hlubokým údolím podélým řeky Addy, vlévající se do jezera (c = k) Comského, též ve dvě: pásmo prahorské a pásmo Jižní, hlavně vápenkové.

Severní pásmo, rozložené mezi jezerem Ženevským a Severní pásmo. Bodmanským, stoupá od plošné vysočiny Švýcarské na jv., až nejvyšší jeho kraj svažuje se příkře v podélné údolí Rhôna a Rýna a dělí se příčnými údolími řek Aary, Reussy a Limatu ve čtyři skupiny.

Mezi ř. Rhônem a Aarou Alpy Bernské (na jejich A. Bernské. severním úpatí město Bern), v jižním svém kraji nejvyšší a ledovcovité, zvláště blíže východního konce obšírným velehorským pněm, na němž strmí vrcholy i nad 4 km, nejvyšší Finsteraarhorn, u něho nejdelší (24 km) alpský ledovec, řečený Aletsch. Mezi ř. Aarou a ř. Reussou, protékající klikaté jezero Vierwaldstättské, Alpy Vierwaldstättské, též v jihu u přesmyku Furky nejvyšší a ledovcovité. Mezi ř. Reussou a Limatem Alpy Glarské, v pohoří podél ř. Rýna nejvyšší. Mezi Limatem a jezerem Bodmanským Alpy Thurské jen nejvyšším svým vrcholem dosahují patra velehorského, nad $2\frac{1}{2}$ km; z nich vytéká rýnská pobočka Thur.

A. Vierwaldstättské.

A. Glarské.

Prahorské pásmo Západních Alp ve Švýcarsku dělí A. Prahorské Západní. se kromě severní končiny skupiny Montblanské v Alpy Penninské a Alpy Lepontské. Penninské Alpy postupují A. Penninské. mezi údolím horního Rhôna a údolím padské pobočky Dory.

Balteje i nížinou *Padskou* od sedla *Velkého Bernharda*, přes něž jde silnice (hospic sv. Bernharda s psy bernhardskými), až k sedlu *Simplonu* (2 km vys.) přes něž vede nákladně vystavěná silnice z údolí horního *Rhôna* do údolí ř. (*ce* = če) *Toce*, tekoucí do jez. *Maggiore*. Alpy Penninské vyuvíkají hlavním svým hřbetem i několika pobočnými nad sněhovou hranici, několika vrcholy i nad 4 km, nejvyšší jejich vrchol *Monte Rosa* jest jen o 150 m nižší než *Mont Blanc*, i nesou ze všech částí alpských nejvíce ledovců.

A. Lepontské. Alpy Lepontské postupují mezi *Rhônom*, *Rýnem* a jezerem *Maggiore* od *Simplona* až k přesmyku *Bernhardinu* a ostatní východní hranici Západních Alp. Jejich středem jest pohoří *Gotthardské* se sedlem *Gotthardským* o 100 m vyšším než *Simplon*, přes které vede silnice a pod ním skrz pohoří *Gotthardský tunel* 15 km dlouhý, z příčného údolí ř. *Reussy* do příčného údolí *Ticina*, spojující severoalpské krajiny švýcarské s jižními, *Německo* s *Italií*.

A. Prahorské východnú. Východních Alp pásmo Střední n. Prahorské od přesmyku *Bernhardinského* na v. k přesmyku *Reschen-Scheideck* řečenému (již v Tyrolsku), mezi ř. *Rýnem* a *Addou*, rozdeleny jsou hlavně podélým údolím horního *Inna*, jež sluje *Engadin*, ve dvě skupiny, z nichž jižní strmí výše, ledovcovitý peň *Berninský horou* *Berninou* nad 4 km.

Jižní pásmo. Jižní pásmo Východních Alp, hlavně vápencové, stoupá z *Padské roviny* k s. a dělí se ve Švýcarsku jezerem *Komským* a ř. *Oglio* ve tři skupiny: od jezera *Komského* na z. k jezeru *Maggiore* Alpy *Luganské* (v nich jezero *Lugano*), jen středohorské, od jezera *Komského* na v. k ř. *Ogliu* Alpy (V = f) *Veltlinské velchorské* (až nad 3 km), a od ř. *Oglia* na v. do Tyrol k ř. *Adiži* *Ortleské* a *Adamellské*, složením částečně prahorské; peň *Ortlesský strmí štít*em *Ortlesským* 3900 m vysoko.

A. Luganské. A. Veltlinské. A. Ortleské. Úlohy. Do které alpské skupiny neb mezi které alpské skupiny probýhají se údolí a přesmyky: údolí horního *Rhôna*, řek *Aary*, *Reussy* s přesmyky *Furkou* a *Gotthardským*, údolí *Rýna* Předního a Zadního s přesmykem *Bernhardinským* i *Rýna* spojeného až k jez. *Bodmanskému*, *Engadin* údolí ř. *Oglia*, *Addy*, jezera *Komského*, řek *Ticina*, *Toce*, př. *Simplon* a *Velký Bernhard*?

Vodstvo švýcarské sbírájí řeky *Rhôn*, *Rýn*, *Inn* a *Ticino*.

Rhône prýští se u přesmyku *Furky* z Rhônského ledovce, protéká velehorské údolí *Wallis* (latinské *vallis* = údolí) řečené, tvoří krásné blankytné jezero *Zénévské*, na jehož březích mírný vzduch zpásobuje bujně rostlinstvo.

Rhône

Rýn skládá se z Rýna Předního, Středního a Zadního, z nichž se tyto dva prýští z ledovcovitého pně *Aduly*, tvoří veliké jezero Bodamské, teče pak hlavně na z. a po hranici, vnuimaje pobočky Thur z Alp *Svato-Havelských*, pak Aar a u města *Basileje* obrací se k s.

Rýn.

Aar pramení se u *Finsteraarhorna*, tvoří jezera Brienzské a Thunské, sbírá skoro všecky vody z Alp Bernských, teče hlavně na sz. k *Jurským* pohořím, ale před jejich úpatím se obrací a teče jejich směrem na sv. do Rýna. Aar pije v plošné krajině Švýcarské v levo odtok několika jezer, z nichž největší jest (nöšatelské) *Neufchâtel*ské, v pravo vody z Alp Vierwaldstátských a Glarnských, z nichž největší jsou Reuss a Limmat. Reuss pramení se u přesmyku *Furky* a tvoří krásné klikaté jezero Vierwaldstátské, Limmat sbírá vody Alp Glarnských a tvoří dlouhé jezero Curyšské.

Aar.

Pobočka dunajská Inn, protéká Engadin. Ticino se svou pobočkou Moesou protéká údolí k jihu do Italie otevřená a od severních větrů chráněná, jako jezera Maggiore a Luganské, tudíž nejteplejší krajiny švýcarské, kde i obyvatelstvo jest národnosti italské.

Reuss.

Limmat.

Inn.

Ticino.

Vzduch jest mimo tato údolí nejteplejší v plošné krajině, zvláště u jezera *Zénévského*, že daří se tam hojně obilí a na jižním výslunném svahu pahorků i víno. V Alpách čím výše, tím studeněji, na velehorských hřbetech a vrcholech věčný sníh a ledovce. Vůbec jest ve Švýcarsku od moře vzdáleném a horami obklíčeném podnebí vnitrozemské.

Vzduch.

Obyvatelstvo.

Ve Švýcarsku lidí obývá jen $\frac{1}{2}$ tolik jako v Čechách, ač Švýcarsko dobré se povrchem vyrovnaná třem čtvrtím Čech; jest méně založeno v krajinách velehorských, na Švýcarské planině však ne řídčejí než Čechy. Ve Švýcarsku obývají na straně k Německu a Rakousku Němci, k Francii Francouzové, k Italii Italiani a Raetorománi, tito v *Engadině* a na z. od něho, potomci to starověkých *Raetů*, které Římané za císaře Augusta si podmanili. Němců jest dvakrát tolik

Obyvatelé
2-8 mill.

Národnosti.

Vyznání. kolik ostatních dohromady. *Víru* vyznávají většinou evangelickou, menšinou jsou katolíci.

Životnosti.

a) *Pložiny.*

a) Ve Švýcarsku hornictví těží jen sůl a málo kovů. V rovinách pěstují obilí, ovoce a víno, v horách chovají skot, vyhánějí jej na léto na vysoké stráně, kde výborně se vypasá; z mléka připravují výborný sýr.

b) *Průmysl.*

b) Průmyslu scházejí ložiska uhlí, ale přece ve východních horských krajinách tkají bavlněné a jiné látky; u Ženevy a Lausanna shotovují hodinky, v Curychu stroje; země je zámožna hlavně průmyslem.

c) *Obchod.*

c) Pro obchod, ač veliké hory valně překážely, Švýcaři zřídili mnohé silnice a železnice; vyvážejí výrobky průmyslové; obchod průvozný mezi Italií a Německem děje se zvláště tunelem Gotthardským skoro 15 km dlouhým, jenž spojuje hluboká příčná údolí ř. Reussy a ř. Ticina, tím Švýcarsko a Německo s Italií.

Školy.

Jak je stát zařízen?

Školy obecné, střední i vysoké velmi dobře jsou zařízeny.

Stát Švýcarský jest republika složená ze 22 států, jež kantony sluší, neboli Švýcary jsou spolkem 22 států.

V každém kantoně volí si občané sněm, který dává zákony a ustanovuje úředníky (pro svůj kanton); ze všech kantonů občané volí poslance do sněmu spolkového t. j. sněmu pro všecku republiku, jenž nazývá se shromáždění spolkové (die Bundesversammlung); shromáždění spolkové volí si správce spolkového, který služe předsedou neboli presidentem, vždy na 1 rok.

Mistopis.

A. Francouzské kantony:

1. *Ženévský.*

Ženéva.

1. U jihozápadního cípu jezera Ženévského kanton Ženévský, skoro ze všech stran Francií obklíčeují: U výtoku ř. Rhôna z jezera a při ústí alpské Arve do Rhôna Ženéva * (s přilehlými městy 70.000 ob.), prospívá hlavně velkými továrnami na kapesní hodinky a na skvosty, hlavní místo francouzského Švýcarska; v něm působil reformator Calvin; jest dosud evangelické, a to evangelickým městem v Evropě nejdále na jz. položeným.

2. *Waadt.*

Lausanne.

2. U jezera Ženévského vinny kanton Waadt: m. (Lozán) Lausanne, na sev. pobřeží ženévském krásné položené, má vzhled i v zimě mísňý, nemocným vhodný.

3. *Neufchâtel.*

3. U jezera Neufchâtelkého (nöšatel Neufchâtel) (něm. Neuenburg = Nový hrad): Neufchâtel.

4. *Freiburg.*

4. Kanton Freiburg, v něm město Freiburg.

B. Německé kantony severozápadní, zabírající hlavně Jurské pohoří a plošnou krajinu:

5. Bern, veliký kanton, v němž se pne *Jura*, planina Švýcarská i Alpy, a jímž protéká hlavně řeka *Aar*. Z údolí od jezera *Thunského* a *Brienzského* krásný pohled na Bernské velehoru, vůbec v Alpách těch překrásné krajiny od turistů nejčetněji navštěvované. — U řeky *Aary* uprostřed kantonu, Bern*, sídlo spolkové (ústřední) vlády. — U výtoku řeky *Aary* z jezera *Thunského Thun*. — U řeky *Aary* mezi dvěma jezery *Interlakén* (= *inter lacus*); na jih odtud stoupá údolí horské, v němž se skal se řítí vodopád *Staubbashký*, nejvyšší v Evropě (skoro 300 m).

5. Bern.

Bern.

Thun.

6. Solothurn. U řeky *Aary Solothurn*, na úpatí jurské hory *Weissensteina*, s níž na planinu Švýcarskou a na Alpské hory se velmi krásná vyhlídka otvírá.

6. Solothurn.

7. Basilej (něm. *Basel*) (kanton městský a kanton venkovský): U ohebu rýnského Basilej*, nejbohatší obchodní město švýcarské (basilejský církevní sněm povolil českým kališníkům kompaktata).

7. Basilej.

Basilej.

8. Aargau, od Německa dělí jej řeka *Rýn*: U řeky *Aargau. Aarau.* *Aary Aarau*. U *Aary*, nedaleko vtoku *Reussy*, sříceniny hradu *Habsburka*. — Na v. Curych (něm. *Zürich*): U vý toku řeky *Limmata* z jezera *Curyšského Curych**, nejprůmyslnější město švýcarské, u železnice ke *Gotthardu* a do *Italie*. — Na pravém břehu rýnského *nejsev. kanton Schaffhausen*. Nedaleko vodopádu rýnského *Schaffhausen*.

8. Curych.

Curych.

90.000

10. Schaffhausen.

Schaffhausen.

Thurgau, u řeky *Thury* z Alp *Thurských* vytékající, *nejúrodnější švýcarský kanton*: U jezera *Bodmanského Romanshorn*, přístavné město.

11. Thurgau.

Romanshorn.

C. Německé kantony jihozápadní, hlavně alpské:

Obšírné údolí mezi velehorami *Peninskými* a *Bernskými* zabírá kanton Wallis: U ohebu *rhônského Martigny*, od něho jde na jih příčným údolím silnice přes přesmyk *Velkobernhardský*, na něm klášter hostinný, u sněhové hranice, patří k stále obydleným domům v Evropě nejvíce položeným.

12. Wallis.

Martigny.

Okolo krásného jezera *Vierwaldstättského Luzern*, Schwyz, Uri a Unterwalden: U vý toku řeky *Reussy* z klikatého a krásného jezera *Vierwaldstättského hl. m. Luzern*. Na sz. *Sempach* (u jezera *Sempaského*). — U jezera *Zug* řečeného kanton a jeho hl. m. téhož jména. — V *Glaruských Alpách* kanton *Glarus*, hl. m. *Glarus*. — V *Thurských Alpách* kanton *Svatohavelský n. St. Gallen*, hl. m. *St. Gallen*, hlavní město průmyslu bayliického, kterým ve východním Švýcarsku mnozí se živí (jako i v sousedním *Forarberku*).

13-16.

Luzern.

Schwyz.

Uri.

Unter-

walden.

Luzern.

Sempach.

17. Zug.

18. Glarus.

Ve středověku slavný klášter, jehož opatu polovice nynějšího kantonu patřila.

20. Appenzell.

St.-Gallenským obklíčený kanton Appenzell: Appenzell.

D. Italské kantony.

21. Graubündten.

Graubündten, kanton nejvýchodnější a největší, veskrz velehoršský, a proto řidce obydlený; v něm pramení a spojují se: Rýn *Přední*, *Střední*, *Zadní*, a *Inn*. — U obobu spojeného Rýna Chur, již za panství Římanů hlavní město *Raetie*, v níž obývali pořímanělí *Raetové*. Dosud od Chura na j. a na v. italská nářečí.

22. Tessin.

Horní poříčí řeky *Ticina* zabírá Teštin neboli *Ticino*. *Údolí ticinská* na jih otevřená a tudíž ze všeho Švýcarska nejteplejší: Na jižním úpatí *Gottharda Airolo*, u východu velkého tunelu Gotthardského. V jižním cípu, u krásného jezera *Luganského*, *Lugano*, ovnute vzduchem italským, v němž daří se hojně vína, mandlí a jiného jižního ovocí. S vrchu, u samého města strmceho, otvírá se rozkošná vyhlídka na blízké půvabné jezero *Luganské* i na daleké sněžné velehory *Berninu*, *Gotthard* i *Rosu*.

Císařství Německé.

Údoly.

Z mapy: 1. Krajinu rovnoběžky a poledníky. 2. S kterými státy na které světové straně hraničí.

Páda.

Půda Německa šíří se podél moře *Severního* i *Baltského* nížinou Severoněmeckou, přechází k j. ve vysočinu Českoněmeckou a Francouzskou, kteréž se částečně vypínají středohorami, od *Dunaje* pak na j. zabírá všecko předalpskou plošnou vysočinu Švábskobavorskou a z velehorstva Alpského jen skrovou část. Půda Německa stoupá tudíž od s. k j., pročež sluje Německo severní také Dolním (Niederdeutschland) a Německo jižní Horním (Hochdeutschland).

Vodstvo.

Vodstvo spěje vyjma Dunaj všecko dle hlavního svahu půdy k s. a vytéká většinou do Severního moře Rýnem, Emží, Veserou a Labem, menšinou do Baltského moře Odrrou a Vislou.

Vzduch.

Vzduchu v Německu od s. k j. téměř nepřibývá *teploty*, protože půda stoupá od s. k j.

Alpská vysočina.

Velehorstvo.

Z velehorstva Alpského Německo zabírá jen sev. svah Alp Bavorských a Salcburských, jež obojí jsou složením vápencové; z Bavorských vyniká na samé hranici

tyrolské Zugspitze téměř 3000 m vysoko jako nejvyšší hora v říši Německé.

Plošná vysočina Švábskobavorská, přiléhající na s. k velehorstvu Alpskému mezi jezerem Bodmanským a ř. Dunajem, jméno má od kmenů německého národa Švábu a Bavaru, kteří v ní obývají. Země ta jest pahorkatá podél alpských hor, dále rovinatá a v úrodná role vzdělaná, kromě několika močálů utvořených řekami a pruhů štérku naneseného řekami z Alp. Vodstvo stéká z Alp kromě několika menších říček řinoucí do jezera Bodmanského, vesměs do Dunaje a to hlavně řeka Iller a Lech od j. k s., Isar a Inn, tento s pohraniční pobočkou Salicí napřed od j. k s., pak na sv. směrem Dunaje, pokud tento teče od pramene k nejsevernějšímu ohebu svému u m. Řezna. Podél úpatí Alp několik jezer, největší a půvabným okolím zajímavé jezero Chiemské mezi Innom a Salicí.

Vzduch na vysočině Švábskobavorské bývá často náhle ochlazován větrem jižním, proudícím se sněžných výšin alpských, i jest proto značně drsný, takže se tam víno nedáří, vyjma mírnější okolí jezera Bodmanského.

Středohorská vysočina.

Středohorská vysočina náleží od nížiny Hornorýnské na z. k vysočině Francouzské, od Rýna na v. k Českonoňmecké; obojí pak dělí se od j. na s. v polovici jižní a polovici severní, jejichž rozhraní běží poblíž rovnoběžky 50°te (Pražské) hlavně údolím řeky Ohře a Mohana (něm. Main).

Jižní polovice středohorské vysočiny dělí se a) ve vysočinu Českomoravskou, od úvalů ř. Moravy na z. k dunajské pobočce Nábě a b) v Porýnskou vysočinu jižní. Severní polovice vysočiny středohorské dělí se v c) severní vysočinu Porýnskou, d) ve vysočinu Veserskou, Durynskou a Harz, e) ve vysočinu Českomoravskou severní, a ta v Krušnohorskou a Sudetskou.

Jižní.

Severní.

a) Vysočina Českomoravská.

Vysočina Českomoravská, hlavně prahorská, zasahuje do Německa jen Šumavou, Českým Lesem a Smrčinami.

Český Les a Šumava postupují směrem na sz. k údolí horní Ohře, jako pohoří z vysočiny Českomoravské vynikající,

Český Les a Šumava.

složená tak jako okolí jejich ze žuly a jiných hornin prahorských a pokrytá, vyjma některé vrcholky listnatými a jehličnými lesy. Srah k *Dunaji* sluje Les Bavorštíký. Uprostřed délky prohýbá se průsmyk Všerubský, jenž dělí pohoří to v jižnější a vyšší polovici, Šumavu, z níž nejvyšší strmí hora Velký Arberec (témař $1\frac{1}{2}$ km), a severnější a nižší polovici, Český Les.

Smrčiny.

Od Českého Lesa na sz. vysočina průměrně 600 m vysoká, na níž jako na podstavci ční žulové pohoří zahnuté jako podkova, na v. otevřené, kamž ř. *Ohře* odtéká. Nejvyšší jeho hora Sněžka (Schneeberg) ční nad 1 km. Smrčiny mají jméno od smrkových lesů svých.

b) Jižní Porýnská vysočina.

Jižní Porýnská vysočina dělí se a) od Hornorýnské nížiny na v. v pohoří, Jura Franský a Jura Švábský, pak ve stupňovinu přiléhající k těm pohořím, Franskou a Švábskou, dále pak podél Hornorýnské nízké roviny Schwarzwald (= černý les), Neckarskou vrchovinu a Odenwald, b) od nížiny té na z. ční Vogesy (něm. = Wasgau), Haardt (= les) a Pfalcká vrchovina, k nimž na z. přiléhá plošná vysočina Lotrinská.

Vznik.

Území toto bylo mořským dnem, na němž se z moře usadily vrstvy triasové a na nich juriské. V době druhohorní mořské dno zdvihlo se znenáhla, že moře ustoupilo na plošné vysočiny předalpské, Švýcarskou a Švábskobavorskou, kde potrvávalo i v době třetihorské, po níž i tyto plošné vysočiny se zdvihly. Nenáhlé to zdvižení dělo se směrem toku rýnského, prostředkem, a zvláště na j. výše, takže tam na vrch vynikly horniny prahorské, zvláště ve *Vogesách* a *Schwarzwaldě*, kdežto dále na z. i na v. na vrch ostaly vrstvy triasové, a na krajích, zvláště na pohořích *Jurských*, vrstvy juriské. Pak střední pruh té vysočiny od j. k s. se prolomil tak hluboko, že stal se dnem mořského zálivu, který pak byl ř. Rýnem znenáhla zanesen a proměněn v nynější nížinu Hornorýnskou, tam kde se místo něho nyní táhne nížina Hornorýnská. Průlomem tím vznikly nynější příkré stráně pohoří svažujících se do ní.

Jura Franský a Švábský.

Franský Jura táhne se od Smrčin na j. až k údolí dunajské pohořky *Wörnitz* jako pohoří širohřbeté, které k j.

stoupá a tam protrženo jest dlouhým údolím dunajské pobočky *Altmühl*; Švábský Jura stoupá hřbetem též širokým na jz. až do výšky 1 km, Rýn dělí jej od Francouzského Jury tam, kde se Schwarzwaldem se spojuje. Dunajské oba prameny vznikající ve Schwarzwaldu protékají ho, načež Dunaj spojený teče podél jv. úpatí Jurského až k ústí ř. *Nály*. Oba Jurské hřbety mají málo pramenů, ježto voda prosakuje do četných jeskyň, pokryty jsou namnoze bukovými lesy, ale někde také vápencovým štěrkem, i jsou tudíž řidce zaledněny.

Podél úpatí jurských však vyvěrají četné prameny, jež stékají se v řeky a zavlažují hojně stupňoviny Franskou i Švábskou, zvláště ř. *Neckar*. Neckar pramení se v koutě mezi Schwarzwaldem a Švábským Jurou, teče napřed podél sev. úpatí tohoto pohoří, pak ohýbá se na sz., pije mnohé pobočky, z nichž *Kocher* a *Jagst* přitékají jako bliženci téměř rovnoběžně, pak údolím mezi Neckarskou vrchovinou a Odenwaldem vtéká do roviny a v ní do *Rýna*. Schwarzwald vyniká středohorami, *Feldbergem* nad patro lesů do $1\frac{1}{2}$ km, že přes něj vede jen jedna železnice (od Strassburka k Dunaji a jezeru Bodmanskému). K s. se pohoří to níží, takže vrchovina Neckarská a vrcholy Odenwaldu nedosahuje již ani poloviční výše vrcholů Schwarzwaldských. Schwarzwald jméno má od temných lesů jehličných, které na něm bují.

Ř. *Mohan* vzniká pramenem Červeným na sv. úpatí Franského Jury a Blým pramenem ve *Smrčinách*, teče pak velikými oklikami podobnými písmenu W; tím nabývá toku povlovného, vhodného lodní plavbě, zvláště v části střední a dolní, kde teče údolím hluboko vrytým. *Mohan* pije ř. *Regnitz* tekoucí podél záp. úpatí Franského Jury, pak Franskou Sálu, která s druhou oklikou *Mohana* ohrazuje lesnatou vysočinu *Spessart* (Specht-hart = žluví les), rozbrázděnou říčkami.

Vogesy pnou se v jižní konci o málo níže než Schwarzwalda na jejich záp. povlovném svahu pramení se rýnská pobočka *Mosel* a její pobočka *Saar*. Za údolím rýnské pobočky *Zorn* řečené, jímž běží železnice (od Strassburka do Paříže), vystupuje (hárt) *Haardt* (= les) naproti vrchovině Neckarské a na s. dále níží se naproti Odenwaldu vrchovinou *Pfalckou*, z níž vyniká vrch *Donnersberg*.

Hornorýnská nížina jest rovina ovlažená mocným

Stupňoviny
Franská a
Švábská.

Mohan.

Spessart.

Vogesy.

Hart.

*Pfalcká
vrchovina*.

*Hornorýnská
nížina*.

Rýnem a četnými jeho pobočkami, jsouc nízko položena a mezi horami od chladných větrů chráněna má po mýrné zimě horké léto; víno a ovoce pěstuje se tam měrou v Německu největší; lidé tam obývají hustěji než průměrně v lidnaté střední Evropě. Podobně jest ovšem v nižších údolích ústících do roviny té. Rovina ta spojena jest prohlím mezi Vogesami a Francouzským Jurou, *Burgundská brána* řečeným, s míruou vysočinou *Burgundskou*, kterouž branou nejen železnice nýbrž i průplav spojuje ty krajiny.

Burgundská brána.

c) Severní vysočina Porýnská.

Severní Porýnská vysočina jest útvaru břidličného, tvaru *hmotnatého*. Její hlavní plocha leží asi jako Švábská vysočina jen $\frac{1}{2}$ km průměrně vysoko, její vrcholy pak nedostupují ani 1 km prosté výšky. Údolím ř. *Rýna* jest rozdělena na dvě polovice, západní a východní.

Západní.

Západní ta polovice opět se dělí pobočkou *Moselou* v Hunsrück, jenž údolím ř. *Nahe* oddělen jest od vrchoviny *Pfalcké* a od *Haardta*, a širou plošnou vysočinu *Ardenskou*, sahající až do níziny *Francouzské*; v severovýchodní končině, *Eifel* řečené, ční některé vyhaslé sopečné homole a leží v jednom bývalém sopečném jíncu jezero *Laache*.

Východní.

Východně od Rýna rozdělily tu břidličnatou vrchovinu rýnské pobočky *Lahn* a *Sieg* ve 3 díly: *Taunus*, jenž z níziny Hornorýnské vystupuje pohořím nejvíce (jako Eifel nejvyšším vrcholem do 900 m) a z něhož pramení se kyselky, dále *Westerwald*, jenž se na sz. končí u Rýna asi 7 příkrými malebnými vrchy, hlavně čedičovými, *Siebengebirge* zvanými, posléze pak *Sauerland*, k němuž za ř. *Ruhr* patří ještě hřebenné pohoří *Haarstrang*.

Výšiny.

Výšiny té břidličné vysočiny mají půdu nevalně úrodnou, a ježto na nich zima dlouho panuje, jsou řídce obydleny, v údolích naproti tomu hluboko vrytých a tím od studených větrů chráněných pěstuje se vína a ovoce hojně jako v rovině Hornorýnské; i náleží zvláště údolí Rýna k nejpůvabnějším krajinám v Evropě. K tomu druží se v Ardennách, v Sauerlandě i jinde bohatá ložiska kamenného uhlí a rud, která stala se původem velikého továrního průmyslu, čímž krajiny ty zalistnily se hustěji než mnohé jiné v samé lidnaté Evropě střední.

Údolí.

d) Vysočiny Veserská, Durynská a Harz.

Veserská vysočina jest hlavně z pestrých ^{Veserská vysočina.} pískovců, skrze něž čedič a příbuzné mu horniny vyvřely a vrchy na ni vytvořily. Nejvíše vyniká na jejím jihu okrouhlé Vogelsgebirge (= ptačí horstvo), vrcholící 800 m, nejmohutnější čedičová vrchovina středoevropská, odní na v. Rhön, o něco vyšší. Mezi nimi protéká k s. ř. Fulda, která spojuje se s Werrou, přítékající z Durynského Lesa, činí Veseru. Vesera pak dále k s. protéká vrchovinu, skládající se z několika vrchovitých částí, které mají sice jen poloviční výšku Rhönskou, ale z nížiny vynikají a jeví horskou podobu; k nim náleží Teutoburský Les vybíhající na sz. do Německé nížiny, a Westfálská brána, kterou Vesera vytéká do nížiny. Na výšinách Veserské vysočiny bují bukové i jiné lesy a šíří se role; úrodnější však jsou její údolí.

Durynský Les (Thüringer-Wald) oddělen jest od Durynský Les. Veserské vysočiny dlouhým údolím ř. Werry a postupuje od Smrčin na sz. směrem Šumavy a Českého Lesa až k oběma oklikám středního toku ř. Werry. Durynský Les v jihových. své širohřbeté končině, složené z drobu, služe Frankenwald (= franský les), dále na sz., složen jsa rozmanitě, jeví hřbet užší a vyšší, jednotlivé jeho porfyrové vrcholy ční skoro do 1 km výšky. Po celé délce hřebenu jeho běží cesta Rennweg řečená skrze smrkové lesy; na svazích namnoze bují lesy listnaté.

K Durynskému Lesu přiléhá na sv. triasová plošná ^{Durynská plošná vysočina.} vysočina Durynská svažuje se mírně v úrodnou kotlinu, kamž spěje oklikami ř. Unstrut; ta pije Geru přítékající z Durynského Lesa a vlévá se do Sály, jejíž prameny nalézáme v údolí mezi Smrčinami a Durynským Lesem.

Hmotnatá pohoří (harc) Harz, oddělené od Veserské i od Durynské vysočiny údolími, zdvihá se průměrně do 440 m, výše na sz., kdež ční nejvyšší jeho plochý žulový vrchol Brocken nad patro lesů, přes 1100 m vysoko, že skýtá širý rozhled do krajin kolkolem nižších, zvláště do Německé nížiny. Vody na sv. sbíhající sbírá ř. Bode vtékajíc v nížině do Sály.

e) Vysočina Krušnohorská.

Vysočina Českomoravská severní rozkládá se v prahorské vysočiny Krušnohorskou a Sudetskou, jež na některých místech prostoupeny jsou pískovcovými skalami.

Krušnohorská vysočina, od Durynské oddělená hlavně údolím řeky *Sály*, sahá na v. cípem až za Labe, vypíná Halštrovské h. se nejvýše na j., to pohořím Halštrovským (Elstergebirge) a Krušným, a svažuje se povloně na s. za 51ou rovnoběžku do nížiny Německé. Pohoří Halštrovské, složené jako sousední Frankenwald z drobu, postupuje od Smrčin na sv. až k průsmyku Kraslickému; od toho hory Krušné, složené z ruly a jiných prahorských hornin, pnou se týmž směrem až k průsmyku Nakléřovskému. Obojí ty hory jsou horami jen na stranu českou, kam příkře se svažují, na stranu sev. jeví se plošnou vysočinou, z níž nejvýše strmí Krušnohorský Keilberg nedaleko průsmyku Kraslického, téměř o 100 m výše než Brocken. Krušné hory chovají v sobě *rudu cínovou* i j., pročež slují Krušné neb Rudohoří; dobývání těch rud nyní jest méně výnosné než bývalo jindy, a výnosnější jsou ložiska *kamenného uhlí* v sev. svahu, která stala se základem velkého průmyslu saského a tím i veliké lidnatosti té země.

Vodstvo.

Vody s vysočiny Krušnohorské stékají od nejvyššího jižního okraje na s. do nížiny Německé bystrými toky, které ženou průmyslu četné stroje, i stékají se hlavně v ř. Halštrovku (Elster), spějící s hor téhož jména do nížiny, tam do Sály; jiné vody stékají ve dvě Muldy, Čvikovskou a Freiburskou, jež se spojují na úpatí vysočiny, načež tekou do Labe.

Mezi Krušnými horami a Sudetami vyzdvihly se pískovcové skály Děčínské, skrz které si *Labe* promlelo výtok z České země, jež před tím bývala v sev. nižší své části jezerem. Kromě Labe i menší říčky vybrázdily v drobivé té hmotě četná údolí se sráznými svahy pískovcovými neboli stěnami, Saské Švýcarsko řečená, jež vábí půvabnými tvary cestovatele.

f) Sudetská vysočina.

Sudetská vysočina rozkládá se mezi Německou nížinou s jedné a *Labskou rovinou* českou a Hornomoravským úvalem s druhé strany tak, že nejvyšší její pohorské hřbety tahuou se od Děčínských stěn na jv. a tím se téměř uprostřed mezi oběma těmi rovinami směrem Krušných hor tvoří úhel tupý, podobající se střechovému štítu, který chrání zemi Českou proti severu. Sudety lze rozděliti po jich délce ve

tři díly: západní až k průsmyku Žacléřskému, střední k sedlu Ramsovsckému a díl jihovýchodní.

V západní třetině Sudet rozeznáváme pohoří trojí, Lužické, Jizerské a Krkonoše. Lužické pohoří postupuje od pískovcových stěn Děčínských na jv. jen krátce a v míře vrchové i svažuje se na s. žulovou plošnou vysočinou, na níž Správa se pramení a ktercu *Lužická Nisa* protéká. Pohoří *Jizerské pohoří*. Jizerské pne se výše, nejvýše horou Tafelfichte, u níž pramení se labská pobočka *Jizera*. Za průsmykem Novosvětským stoupají Krkonoše žulovým hřbetem do 1300 m, nad patro lesní, takže na něm nalézáme jen nízké kleče a horské louky. Ze hřbetu toho výčnívá několik vrcholů, nejvýše česká *Sněžka* ze svoru složená, 1600 m, jako nejvyšší hora nejen vysočiny Sudetské, nýbrž veškeré Českoněmecké. S Krkonoší stékají vody na j. do Labe, a na s. hlavně do oderské pobočky *Bobry*, kteréž řeky v nich se pramení.

Střední část Sudet vystupuje od průsmyku Žacléřského *Kladská kotlina*. na jv. až k sedlu Ramsovsckému jako kotlina Kladská, táhlá též směrem na jv., se čtyřmi horskými okraji, s dvěma delšími, postupujícími na jv., a dvěma kratšími, delším napříč. Na delším okraji na straně české vynikají hlavně dvě rovnoběžná pohoří Orlická, jejichž podélným údolím na jv. teče *Dívoká Orlice*; na delším okraji slezském vyniká pohoří Soví (Eulengebirge), přervané příčným údolím, kterým oderská pobočka *Kladská Nisa* vyvádí všecky vody z nitra kotliny do níziny Německé. Ke příčnému okraji kotliny Kladské severozápadnímu přiléhá v Slezsku vrchovina Waldenburská, kamenouhelnými ložisky bohatá, v Čechách pískovcové skály podobné Děčínským, nejvíce u Adersbachu zvětrání rozrýté a malebně různotvárné. Na jv. kotliny vyniká pohoří, z něhož ční málem $1\frac{1}{2}$ km vysoko nejvyšší hora Kladská, po hraniční Králický Sněžník, prameniště ř. *Moravy*.

Třetí díl Sudet Jeseník postupuje od sedla Ramsovsckého jako hmotnaté pohoří složené jednak z hornin kristalických, jednak z drobu, strmí poblíž Kralického Sněžníku nejvýše Pradědem ($1\frac{1}{2}$ km) a níží se na jv. v plošnou vysočinu o 600—400 m. Vody s Jeseníkem stékají údolími namnoze hluboko vrytými na jz. do ř. *Moravy* a na sv. *Opavou*, u Praděda se pramenící, a jinými říčkami a řekami do *Odry*.

Sudetská vysočina, ležíc téměř uprostřed středoevropské

Západní.
Lužické pohoří.

Jizerské pohoří.

Krkonoše.

Jeseník.

Vzdach.

pevniny, má značný rozdíl mezi teplotou letní a zimní; značnější teplota letní a hojná vláha způsobuje, že obilí daří se ještě ve výši 1 km, lesy i v patře vyšším než bezlesý harzský Brocken, tak že jen nejvyšší sudetské hřbety a vrcholy ostavají bezlesé, v Sudetách pěstování lnu a s tím i lnářský průmysl ode dřívna kvete a větší jich lidnatost možnou činí.

Severoněmecká nížina.

Severoněmecká nížina byla mořským dnem, z něhož jen jednotlivé malé ostrovy vyčnívaly. Znenáhla půda se zdvihala, a moře ustupovalo, až vynikla všecka nynější nížina, jejíž půda jest většinou *naplavenina*, pod kterou nalézají se plastické *hlíny*, *hnědé uhlí*, *sůl* a roztroušeně i *jantar*.

Na jih zabíhá Německá nížina do půdy středohorské nejdále podél ř. *Odry*, mimo to také podél *Labe*. Podél *Rýna* zasahuje částečně mezi vysočinu Českoněmeckou a Francouzskou. Všecka Německá nížina dělí se tokem Labským ve dva díly, nestejné velikosti i rázem.

Západní.

Díl západní prostírá se samou nízkou *rovinou*, u moře jako v Hollandsku *proláklou*, blatnou, proti moři hrázemi chráněnou, velmi úrodnou (Marschen), dále jest *bařinatá* (Moore), až u dolního Labe mírně se zdvívá *stepí* (Haide) Lünebursko u namnoze jen vřesem porostlou. K západní té nížině náleží pobřežní ostrovy Frieské, od ústí Labe na z. a na s., a mezi nimi uprostřed moře osamělý o. *Helgoland*. V díle východním táhnou se dvě vypnuliny, jedna severní a jedna jižní, a obě jen částečně nad míru 200 m vyvýšené. Vypnulina severní počíná se v *Jutsku* u moře *Baltského* a táhne se pak s plochým baltským břehem téměř rovnoběžně, poněkud od něho jsouc vzdálena, až do Ruska, i jest po veškeré délce řekami *Odrou* a *Vislou* v části rozdělen; ve všech těch částech na díle jezery pokrytá, na díle písčitá, na díle pěknými lesy porostlá. Vypnulina jižní počíná se již od Labe na z. Lüneburskou *stepí* a táhne se pak od Labe směrem středohor Sudetských na vjv. k *Odře*, částečně jsouc porostla řídkými borovými lesy. Za Odrou sluje vypnulina *Tarnovécká* (město Tarnověc), chová bohatá ložiska *uhlí* a přiléhá na v. k vypnulině *Polští*.

Východní.

Mezi oběma těmi vypnulinami jest Německá nížina tak nízká, že hladina *Sprevy* v Berlíně leží jen 33 m nad hladinou mořskou. Nížina kromě vypnulin je sice na některých místech

bahnitá, ale tam, kde jest upravena a vzdélána, plodí mnoho obilí a cukrovky, aneb pokryta jest bukovými lesy.

Do mořského břehu nynější Německé nížiny, jenž znehála klesá, zatáčejí se zálivy: moře *Severního* Dollart a Jade, ve středověku vyhloďané vlnobitím mořským, zálivy moře *Baltského* zatáčejí se u Jutska Kielský a Lubecký, pak tři zálivy za třemi sladkovodými limany, do kterých vtékají velké řeky *Odra, Visla a Němen*.

Mocný Rýn přítéká do nížiny Německé z nížiny Hornorýnské údolí, jež prohýbá se do sev. břidličné vysočiny Pořínské; v nížině Rýn pije pravé pobočky Sieg, Ruhr a Lippe a odtéká do Hollandska.

Emže (Ems) pramení se blízko ř. Lippe, teče téměř všecka nížinou a vtéká do Dollartu.

Vesera přítéká z vysočiny Českonořemecké Veserskou branou a pije v pravo pobočku Aller, kterouž sesilují Oker a Leine, v levo do Vesery vtéká Hunte, po jejímž ústí Vesera nosí za přílivu i námořské lodi; do moře vlévá se Vesera ústím otevřeným.

Labe přítékajíc z vysočiny Českonořemecké, pije v nížině v levo Muldu a Sálu, v pravo Černou Elsteru a Havolu. Havola pramení se na severní vypnulině, ubírá se tokem podkově podobným, tvoří několik jezer a pije ř. Sprévu přítékající z vysočiny Lužické.

Odra přítéká nejjižnějším cípem nížiny Německé, pije v levo menší pobočky přítékající z hor Sudetských: Opavu, Kladskou Nisu, Katzbach, Bobru a Lužickou Nisu; v pravo Vartu, která teče rovnoběžně s Odrou a pak sesílená jsouc Notečí, stejně mocná s Odrou se pojí. Odra vtéká do limantu, z něhož vytéká do moře třemi hrdly mezi ostrovy Uznojem a Volyní.

Visla přijímá pod Varšavou v pr. Bug, v l. Brahe. Daleko před ústím objímá svými rameny velkou deltu; pravé rámě první jménem Nogat, a druhé tekou do limantu Frišského, jenž štíhlou kosou oddělen jest od moře. Visla jako všecky řeky nížiny Německé od Emže na v. sesiluje se v ní pobočkami hlavně na straně pravé.

Nejvýchodnější a nejsevernější řeka Německé nížiny Němen, jenž v Německu sluje Memel, přítéká z nížiny

Zálivy.

Rýn.

Emže.

Vesera.

Labe.

Odra.

Visla.

Němen.

Ruské a vtéká do Iimanu Kurského, jenž Kurskou kosou oddělen jest od moře.

Průplavy.

Řeky v nížině Německé tekou velmi povlovně a tím prospívají lodní plavbě. V nízké půdě té nížiny snadno vykopány byly průplavy spojující řeky pro lodní plavbu: a) Průplav Bydgoszczský vede u města Bydgošcze (*Bromberg*) z pobočky *Brahy*, vtékající do nejzápadnějšího ohebu ř. *Visly*, do ř. *Noteče* a tou do *Labe*. b) Průplav Finowský vede z dolní *Odry* do ř. *Havoly* a tou do *Labe*; c) Průplav z *Odry* k nejvých. ohebu ř. *Sprévy* a j.

Vzduch.

Vzduch vane v nížině přiléhající k moři Severnímu přímořský, zmírněný zvláště v zimě působením Golfského proudu mořského; v nížině, přilehající k moři Baltskému, podnebí se stává čím dále od moře tím spíše vnitrozemským neboli kontinentálním.

Čloha.

Popišme z mapy, kterými vysokočinami a nížinami teče Rýn a kterými která jeho pobočka: Rýn; pobočky levé: Thur, Aar (pr. Reuss, Limmat), Ill, Zorn, Nahe, Mosela (pr. Saar); pobočky pravé: Neckar (pr. Kocher, Jagst), Mohan (l. Regnitz, p. Franská Saala), Lahna, Sieg, Ruhr, Lippe.

Popis občanský.

Národnost.

a) Na hranicích ruského Polska obývají Poláci, v Lužici (saské a pruské) Lužičtí Srbové, v Kladsku Češi (60.000); ve středověku obývali Slované na z. až k dolnímu *Labi* a řece *Sale*. b) Na hranici ruských krajin litevských Litvani. c) V Jutsku blíže království Dánského, Dánové. d) Na hranicích francouzských, Francouzové. e) Ostatní obyvatelé jsou Němci, a to *valnou většinou*.

Víry.

Poláci vesměs a jižní Němci většinou vyznávají víru katolickou, ostatních většina evangelickou, židů jest méně než v rakouské Haliči (v té $\frac{1}{2}$ mill.).

1. Plodiny:
a) nerostné,

Horníci dobývají mnoho kamenného uhlí (v Tarnověcké vypnulině, u Waldenburga, v Krušnohorské vysocině, Sauerlandě a j.), železa, pak zinku a soli. Mineralné vody s lázněmi, zvláště v Taunu.

b) hospodářské,

Polní hospodářství pilně a pokročile tam provozují a z půdy, celkem úrodné, cukrovky, žita a jiného obilí pro spotřebu těží dostatek. Neúrodná krajina největší jest Lüneburská step, nejúrodnější jsou nížiny porýnské, u Mohana, Mosely, střední Vesery, Labe a Odry.

Vedle obilí pěstují len téměř po všem Německu, pak řepku, tabák a cukrovku. Zahrady nejlepší jsou v okolí Erfurta a jiných mnohých větších měst. Nejlepší réva mají v porýnských krajinách. Chmele nejvíce a nejlepšího druhu daří se v Bavorsku podle ř. Mohana.

Skot chovají nejlépe v krajinách alpských a v Hannoversku, ovce nejlépe v Sasku, v Hannoversku včelaří nejpilněji.

Průmysl vyrábí nejvíce tkaniva lněná, bavlněná a vlněná, pak hedvábná, cukr, pěkné drobné výrobky dřevěné (schwarzwaldské hodiny, norimberské hračky a j.), z nerostů vyrábí zboží železného nejvíce.

Obchod zahraniční vyváží nejvíce výrobky průmyslové a do významné zboží kolonialné; i děje se do zemí pobaltských, do severní Ameriky a do jiných zemí mnohých.

V Německu jsou školy dobré zařízené, university mnohé; učitelé připravují se v (170) učitelských seminářích. Vzácné jsou tam sbírky umělecké a vědecké; i náleží Německo k nejvzdělanějším státům veškeré země.

Německo jest císařství složené z 25 států a 1 říšské země; z nich Prusko jest dvakrát tak veliké jako všecky ostatní dohromady. Císařem jest král pruský, jenž sídlí v Berlíně. V Berlíně zasedá i říšský sněm a spolková rada.

I. Království Pruské.

Království Pruské zabírá hlavně Severoněmeckou nížinu a zasahuje na j. do středohorské vysočiny Českoněmecké. Jednotlivé země neboli provincie, ze kterých království Pruské jest složeno, jsou:

a) Země přímořské.

1. Hannoverko objímá velkovévodství Oldenburské.^{1.} Hannoversko. V něm podél břehů mořských a řek Vesery a Labe blatná úrodná půda, ale podél ř. Emže rozsáhlé bařiny a na v. Liineburská step.

U zálivu Jade, Oldenburském obklopené město Wilhelmshafen, hafen s válečným přístavem pro loďstvo severomořské. — U ř. Leine, kde splavou se stává, Hannover **, největší město hannoverské; výše Hannover, Göttingen.

2. Jižní polovici polouostrova Jutského zabírá Schleswig-Holstein a Lauenburg, až k dolnímu Labi; země blíže břehu západního písčitá, ostatně úrodná.

c) živočichů.

Vzdělání.

Zřizent.

Ostrovy.

Flensburg.
Schleswig.
Kiel.

Altona.

Podél záp. břehu *ostrovy* v moři Severním, *mořské lázně*. — U *chobotů*, jimiž *Balt* do vypnuliny polouostrovské hluboko se zalévá: Flensburg, od něhož na s. obývají *Dánové*, na j. *Němci*; jižněji Schleswig a ještě jižněji Kiel*, *válečný přístav* německého lodstva na *Baltě*. — Od něho na jih obývali na východním pobřeží ve středověku Slované. — U *Labe*, u samého *Hamburka*, Altona**, největší město schleswicko-holsteinské, žíví se hlavně *obchodem*.

3. Pomořany.

Přední.

3. Pomořany (něm. *Pommern*) zabírají prostřední díl pomoří *Baltského*, a dělí se v Přední, Zadní a ostrovy. Přední Pomořany jsou mnohem úrodnější nežli Zadní, kteréž zabírají hlavně jezernatou vypnulinu.

Z ostrovů největší ostrov Německa *Rujana* (Rügen) rozčleněná a pěkná; *Uznojmo* (*Usedom*) a *Volyň* (*Wollin*) uzavírají liman *Oderský*.

Na ostrovech těch ve středověku obývali *Slované* (*Polabáné*), jichž chrám Svantovítů na Rujaně a obchodní město *Volyň* prosluly. —

Stralsund.

Naproti blízké *Rujaně* Stralsund, přímořské město v nejúrodnější části nížiny Pomořanské. — Při ústí řeky Odry, blízko 32. poledníku (jako Praha) tam, kam až námořské lodi plouti mohou, Štětín** (n. *Stettin*), největší město pomořanské, přístavné město pro Berlín, protože je mu z přístavných měst nejbližše.

4. a 5. Západní a Východní Prusko.

4. a 5. U *Baltského* moře Západní a Východní Prusko (Preussen), nejvýchodnější země německé, zabírají hlavně část jezernaté vypnuliny. Na březích nalézají tam hojně *jantar*. Původní obyvatelé, jménem *Prusové*, nebyli Němci, nýbrž *Litvané*; od *Visly* na z. bydleli *Slované*, jejichž zbytkové jsou ještě nynější *Kašubové*, nejbližše příbuzní Polákům.

Danzig.

Ve velmi úrodné delti *Vislině*, nedaleko záp. ústí, *Danzig**** (čes. *Gdańsk*) stanice válečného loďstva, využívá z poříčí *Visly* polské *obilí a dříví*. — Nedaleko *Nogati*, východního hrdla *Vislina*, jež do jižního cípu dlouhého limanu (*Frisches Haff*) se vlévá, město Elbing; v něm slavný *Komenský* skládal některá svá učebná díla. — Na jih Marienburg, ve velikém jeho zámku sídlieli velmistré *rytířského rádu Německého*. — Na jih u *Visly* *Thorn* (čes. *Toruń*) rodiště nejslavnějšího hvězdáře *Kopernika*.

Königsberg
150.000.

Dosev. cípu dlouhého limanu (*Frisches Haff*) vtéká řeka *Pregola*, u ní *Königsberg*** (čes. *Královce*), největší město té země nazvané ke cti krále Přemysla Otakara II.; v něm korunují se králové pruští.

b) Země oderské a labské.

6. Poznaňsko.

6. Od Západního Pruska na jih Poznaňsko, zcela vnitrozemské, jest částí Německé nížiny, obydleno národem *polským* a částečně již také *německým*.

Od záp. ohebu *Visly* na z., u průplavu (szer. = šíře) *Bydgoszczského*, jenž spojuje *Vistu* s *Notečí* (*Netze*) a tak s *Varlou* a *Odrrou*, *Bydgoszcz* (*Bromberg*). — Na jjz. malé město *Hnězdno* (něm. *Gnesen*); v něm první polské arcibiskupství bylo založeno, a v jeho hlavním chrámu byla hrobka českého patrona sv. *Vojtěcha*. — U ř. *Varty*, skoro uprostřed země, největší město *Poznaň**. — Na jih, nedaleko hranice slezské, *Lešno* (něm. *Lissa*), v něm Komenskému vzácné spisy shoreňely.

Bydgoszcz.
Hnězdno.

7. Slezsko hraničí se Slezskem rakouským, s nímž 7. **Slezsko.** dříve jednou zemí bylo a to dvakrát tak velikou jak *Morava* (ta *km²* 22 t.), na hranici české pne se *Sudetami*, ostatně šíří se rovinou *Severoněmeckou*, která tam podél *Odry* k j. nejdále zabíhá, prospívá úrodností, bohatými ložisky uhlí i rud a při tom velkým průmyslem, takže jest vedle Porynska *nejlidnatější* provincií pruskou.

a) U *Odry*: *Vratislav*** (něm. *Breslau*), skoro uprostřed země, zvláště pak veleúrodné roviny, a mezi *Vidní* a *Berlínem*, *Prahou* a *Varšavou* stojíce obchodem prospívá.

Vratislav
800.000.

b) Od *Odry* na z.: U *Kladské Nisy*, pramení se na Králickém Sněžníku, *Kladsko* (něm. *Glatz*), u prostřed kotliny, Čechami, *Moravou* a *Slezskem* ze tří stran obklíčená, která jindy patřila jako hrabství k Čechám; v ní na českých hranicích 60.000 Čechů žije. — Na sz. *Waldenburg*, v krajině na uhlerná ložiska bohaté. — U *Nisy* *Lužické Hořelec** (něm. *Görlitz*), po Vratislavu největší m. slezské.

Kladsko.

c) Od *Odry* na v.: *Tarnověc* a *Königshütte*, střediště krajiny, v níž se dobývá železo, kamenné uhlí a zinek, i jsou mnohé továrny; tam a podél hranic východních dále obývají *Poláci*; Slezsko bylo ve středověku zemí polskou.

Waldenburg.
Zhořelec.

Tarnověc.
Königshütte.

8. Od *Slezska* na sz. *Braniborské*, uprostřed ostatních provincií, zabírá střední část nížiny *Severoněmecké*.

8. *Braniborské.*

Uprostřed mezi Severním mořem a Českomoravskými horami, v širé rovině u splavné řeky *Sprévy* a mezi *Odrrou* a *Labem*, skoro uprostřed země a všechno Pruského království, *Berlín*,** veleměsto, hl. město Pruska i císařství Německého, pravidelně a pěkně stavěné, zvláště v částech novějších; jest prvním průmyslným a obchodním městem německým, v něm mnoho železnic se sbíhá.

Berlín.
1,500.000.

U řeky *Havoly*, mezi jezery, *Postupim** (něm. *Postsdam*), tam královský zámek s rozsáhlými sady. — Na z., u řeky *Havoly*, *Branibor* (něm. *Brandenburg*), bylo původně slovanským hradem Slovanů *Polabských*, kteří od *Kicla* a ostrova *Rujany* až do *Krušných hor* bydleli. — *Frankfurt nad Odrrou** (a. O.); nedaleko počná se průplav spojující *Odru* se *Sprévou* a tou i s *Havolou* a *Labem*.

Postupim.
Branibor.

Frankfurt.

9. Mezi *Braniborskem* a državami saskými pruské *Sasko*,

Dr. A. Tille: Účebnice zeměpisu pro učitavy německé. II.

jež objímá *Anhalt* a *Schwarzbürg-Sondershausen*, obsahuje solná ložiska v Německu největší, a část úrodné nížiny, kde zvláště mnoho cukrovky se pěstuje.

Magdeburg
145.000.

a) U ř. *Labe*: *Magdeburg* ** (č. *Děvín*), u západního ohebu a skoro uprostřed splavného toku labského, hlavně polabským obchodem vzrostlé, hlavní tržiště obchodu cukerního v Německu.

Stassfurt.

b) V poříčí *Sály* u dolního toku ř. *Bode* *Stassfurt* s největšími soluými doly v Německu, tam vyrábí se též umělá hnojiva. — U *Sály Halle**, (čes. Dobrosol) solné prameny, uhelné doly, veliký průmysl. — Nedaleko Saska *Weimarského Naumburg*, slaví dosud výroční slavnost husitskou, kterou se pamatuje na obléhání města *Prokopem Velikým*.

Halle.

Naumburg.

Erfurt.

c) V ostatních krajinách: Na jz., u prostřed úrodné kotliny Durynské *Erfurt**, z rozsáhlých a výborných zahrad rozesílá semena do veškeré Evropy.

c) Země rýnské.

10. Westfaly.

Münster.
Dortmund.

10. Od *Hannoverska* na j. *Westfaly* (*faly* = rovina).

Od hannoverského *Osnabrücka* na jz. *Münster*; na j. *Dortmund** u *Haarstranga*, středisko krajiny na uhelné doly bohaté.

11. Porýnsko.

11. Od *Westfal* na jz. *Porýnská provincie* (něm. *Rhein-provinz*), jněno má od řeky *Rýna*, jenž ji podél protéká; zabírá největší díl břidlicné vysočiny porýnské, z níž sev. svah Ardenn a vysočiny *Westerwald* a *Sauerland* obsahují rozsáhlá ložiska uhlí a železné rudy, která stala se základem velkého průmyslu továrního. Tím a že krásné údolí rýnské a ostatní údolí řek do vysočiny hluboko vrytá dobrou půdou a mírným podnebím hoví velmi vinné révě a jiným plodinám, země ta stala se vedle Slezska nejlidnatější provincií pruskou.

Koblenz.

Bonn.
Reinickelln
160.000.

156 m.

Düsseldorf.

a) U *Rýna*: Při ústí ř. *Mosely* a nedaleko ústí ř. *Lahn* velmi tvrdá pevnost *Koblenz* (z latinského *Confluentes*) na křížovatce cest obchodních. — Na sz. proti ústí ř. *Siegn*, *Bon*, rodisko slavného hudebního skladatele Beethovena. — Na s. *Rejnkolín*** (z latinského „colonia“, uěm. *Köln*), vzniklo hlavně obchodem porýnským, ač i mnohým průmyslem se žíví („Kolinská voda“ = *Kölnerwasser*). Chrám (dóm) arcibiskupský, největší a nejkrásnější gotický chrám má věž (156 m vys.) nejvyšší na veškeré zemi, založen byl v době, kdy arcibiskup Kolinský náležel k 7 německým kurfirstům. — Na s. *Düsseldorf*** se slavnou malířskou akademii.

Trier.

Saarbrücken.
Cáchy.

b) Od *Rýna* na z.: U klikaté řeky *Mosely*, kde úrodné údolí její jest rozšířeno, nedaleko hranic lucemburských, *Trier* (č. *Trevír*, starořímsky *Augusta Trevirorum*), jeho arcibiskup náležel ve středověku k 7 německým kurfirstům. U pobočky Saary *Saarbrücken* v krajině na uhlí bohaté. — Na s. *Cáhy** (něm. *Aachen*), na hranici hollandské

i belgické v Ardennské krajině na uhlí bohaté; císař Karel Veliký v jeho chrámu pohřben; v Čáchách bývali němečtí králové korunováni.

c) Od Rýna na v.: V Sauerlandě u velikých ložisek kamenného uhlí a železné rudy; *Essen*, dílny na znamenitou ocel litou; Elberfeld a Barmen** dvě souvislá města továrnícká.

12. Od Porýnska na v. Hessen (*Hessy*), Nassau a Frankfurt, objímají sev. polovici Hessen-Darmstadta. Z Tauna prýstí se léčivé prameny; na jižním svahu Tauna a v rovině až k Rýnu a Mohanu, v krajině od severních větrů chráněné, výborného rýnského vína hojně se daří. — Hohenzollern-Sigmaringen jest zemička Württemberskem skoro zcela obklíčená.

Wiesbaden*, nejslavnější německé lázeňské město na jižním úpatí středohorského Tauna, z něhož ještě několik jiných léčivých pramenů se prýstí. — Nedaleko 50. rovnoběžky (jako Praha, Frankfurt** (=franský brod) u řeky Mohana, v úrodné rovině Hornorýnské, veleměsto bohaté hlavně obchodem, zvláště mohanským a porýnským, slavné dějinami. — U řeky Fuldy, Kassel.

U řeky Dunaje, na sz., Sigmaringen; na jih, na vysokém vrchu Švábského Jury hrad Hohenzollern, od něho nynější císařský rod německý vzal jméno.

II. Ostatní státy přímořské.

1. Velkovévodství Oldenburské, složeno jest ze tří¹. Oldenburško.
území: a) V nížině u moře Severního Oldenburško, v něm u ř. Huntě bl. m. Oldenburg, tam koňské trhy v Německu největší.
a) V nížině u moře Baltského, od města Lübecka na s. Lübecko,
b) Na Hunsrücku Birkenfeld, m. Birkenfeld. — Oldenburško drží Birkensfeld.
úhrnem km² nad 6 tisíc (Rakouské Slezsko 5 tisíc km²).

2. Při ústí ř. Vesery svobodná obec Bremen, (km² 1/4 ti- 2. Bremen.
sice), nejmenší německé území; živí se hlavně námořským obchodem a rybolovem.

Město Bremen** jest po Hamburgu nejdůležitějším námořským a obchodním městem německým. Čeští vystěhovalci do Ameriky plaví se obyčejně po bremských lodích. — Bremerhaven je přístav brem- Bremerhaven.
ský pro námořské lodi.

3. Nedaleko ústí Labského svobodná obec Hamburg.** 3. Hamburg
Město (obyv. s přilehlými místy nad 1/2 mill.) jest nejdůležitější námořské město středoevropské, 500 lodmi vede obchod hlavně do Ameriky; zboží přivezené, zvláště kávů a jiné zboží osadnické, prodává po všem Německu, i do Čech.

Kuxhaven jest přímořský hamburský přístav.

4. U řeky Travy, kde rozšiřuje se pro lodní plavbu, 4. Lübeck.

svobodná obec Lübeck ** (nebo *Bukovec*), vede obchod po *Baltském moři*.

Lübeck.

Lübeck ve středověku byl největším námořským městem německým a střediskem slavného obchodního spolku *Hansy*. Při ústí ř. *Travy Travemünde*.

5. Mecklenburgsko Svěrinské.

5. Při moři Baltském Mecklenbursko Svěrinské; většinou náleží jezernaté *vypnulině*, kde ve středověku bydleli slovanští *Bodrci*.

Svěrín.

Roztoky.

U jezera Svěrinského hl. m. Svěrín (n. Schwerin). — Na sv. Roztoky (Rostock) (Roztoky), největší mecklenburské město přístavné.

III. Severoněmecké státy vnitrozemské severnější.

6. M. Strelitzské.

1. Meklenbursko Strelické. Hl. m. Nové Strelice (n. Neu-Strelitz), založené v rysu osmicípé hvězdy.

7. a 8. Lippe Schaumburg.

2. a 3. Dvě knížectví Lippe a) na pravé straně řeky Vesery Lippe-Schaumburg, má obyvatelů ze všech německých států nejméně.

Detmold.

b) na levé straně ř. Vesery Lippe-Detmold, na Teutoburském Lese, v něm pramení se rýnská pobočka Lippe. Hl. město v onom Bükeburg, v tomto Detmold.

Nedaleko tohoto pomník staroněmeckého vojvody *Hermannu*, jenž v Teutoburském Lese strašně pobíl římské vojsko, vedené *Varrem*.

9. Braunschweig.

4. Na v. Braunschweig (Brunšvicko) skládá se z několika území na Harzi a v okolí tohoto pohoří, v němž těží kovy a pestrý mramor. Hl. m. Braunschweig.*

10. Anhalt.

5. Při ústí ř. Muldy do Labe Anhaltské vévodství zabírá část nížiny a část východního svahu Harze.

Dessava.

U Labe hl. m. Dessava.

11. Waldeck.

6. Od obou Lippe na j. knížectví Waldeck. Hl. m. Arolsen.

IV. Severoněmecké státy vnitrozemské jižnější.

12. Království Saské.

1. Na sev. velmi povlovném svahu vysočiny Krušnohorské království Saské až do nížiny Severoněmecké; náleží k nejprůmyslnějším státům evropským a nejlidnatějším (na 1 km² nad 200 obyv.).

Dresden
 $\frac{1}{4}$ mill.

U řeky Labe, kde údolí se rozšiřuje, hl. m. Drážďany** (obyv. $\frac{1}{4}$ mill.), v něm vzácné umělecké sbírky: velmi bohatá obrazárna a v proslulé Zelené komoře (v pěti pokojích) vzácné skvosty, některé od Sasů v 30leté válce z Prahy odvezené.

Bautzen.

Města od Labe na v.: u ř. Správy Bautzenu (něm. Bautzen) hl. m. bývalé Lužice v krajině dosud Lužickými Srbý obydlené. — Na

jv. Herrnhut (česky *Ochranov*), hlavní osada evangeliků českobratrských, mravností proslulých. — Na j. Žitava (něm. *Zittau*) u *Lužické Nisy*, mezi oběma severními výběžky českými. — Od *Drážďan* na s., u Labe *Mišen*; výborná porcelánová hlína; město bylo ve středověku hlavou *Mišeňské marky*, která většinu nynějšího království Saského ob-sahovala. — Na sev. svahu *Krušnohorském*: u *Freiberské Muldy Freiberg*, báň stříbrné a olovné; u *Cvikavské Muldy Cvikov* (něm. *Zwickau*), v jeho okolí uhlerné doly a veliký a rozmanitý průmysl o ně se opírájet, zvláště v *Kamenici*** (něm. *Chemnitz*) a tím velká lidnatost. Podél Krušných hor žíví se mnoho lidí *krajkůrstvím*. — V severozáp. cípu království Saského, u řeky *Plisny* (něm. *Pleisse*), veleměsto *Lipsko***, již v rovině *Německé*, u 30. poledníku (jako Cheb), obchodem knihkupeckým a trhy na kožešinu vyniká nadé všecka města v Německu, zvláště o třech velmi hlučných výročních trzích (Messen). V rovinatém jeho okolí byly mnohé veliké bitvy svedeny (r. 1631, 1632, 1813).

2. a 3. Od království Saského na z. dvě knížectví *Reuss*, nazvaná dle svých hlavních měst: *Schleiz*, blíže Sály, a *Greiz* u Halštrovky (Elster).

4. a 5. Dvě knížectví *Schwarzburg*, nazvaná též dle svých hl. měst. V *Durynském Lese* Rudolstadt, u nejzáp. ohebu ř. *Sdry*, a mezi *Durynským Lesem* a *Harzem* uprostřed *Sondershausen*.

V. Menší státy saské.

Saské státy tyto rozeznávají se jmény dle svých hl. měst: 12. *Sachsen-Weimar*

6. Největší z těch států velkovévodství *Sachsen-Weimar*: a) Území hlavní na severových. svahu *Durynského Lesa*, okolo hl. města *Weimara* (v němž byl slavný básník *Göthe* ministrem).

b) Území *Eisenášské* u ř. *Werry*, m. *Eisenach*; u něho na jednom ostrohu *Durynského Lesa* hrad *Wartburg (Luther)*.

7. Vévodství *Sachsen-Meiningen*, podlouhlé území u řeky *Werry*, která v něm se pramení. Hl. město *Meiningen*.

8. Vévodství *Sachsen-Koburg-Gotha*. Na jižním svahu *Durynského Lesa* hl. m. *Koburg*. Na severním svahu *Gotha*, jest větší a průmyslnější, v jeho velkém zeměpisném ústavě tisknou velmi pěkné mapy.

9. Vévodství *Sachsen-Altenburg*, od *Reuss-Schleiz* na s. u řeky *Plisny*.

VI. Státy jihozápadní (kromě Bavorska).

1. Velkovévodství Hessské (větší než *Oldenburg*). 21. *Hessen*.
skládá se ze dvou území, oddělených ř. *Mohanem* a úzkým pruským územím Hesským.

Herrnhut.
Žitava.

Mišen.

Freiberg.
Cvikov.

Kamenice.

Lipsko
270.000.

13. a 14.
Reuss-
Schleiz.
Greiz.

15. a 16.
Schw.
Rudolstadt.

Sondershausen.

Eisenach.

18. *Mei-*
ningen.

19. *Koburk-*
Gotha.

20. *Alten-*
burg.

- a) Severní Hessen, v němž pne se Vogelsgebirge,
 b) Jižní Hessen, zabírá část nížiny Dolnorýnské na obou
 stranách *Rýna* a *Odenwald*. Na jeho úpatí hl. m. *Darmstadt*.
Mohuč. Naproti ústí *Mohana*, pod 50. rovnoběžkou, *Mohuč** (*Mainz*), bylo
 pevností již starověkým římanům; ve středověku bylo sídlem prvního
Worms. arcibiskupa a kurfirsta německého. — Jižněji, na levém břehu rýnském,
22. Elsas-
Lothringen. *Worms*, v něm sídli často králové a scházaly se říšské sněmy německé.
 2. Elsasko a Lotrinsko, říšská země, od Rýna na
 z., zabírá úrodnou rovinu Hornorýnskou, v níž leží větší města
 opodál ř. Rýna, středohorské *Vogesy* a část méně úrodné
 vysočiny *Lotrinské*. Hl. m. *Strassburg*** u ř. *Illa*, nedaleko
Strassburg. Rýna, jenž odtamtud teprva pro větší lodě jest splavným, největší m. roviny
Mühlhausen. Hornorýnské. Veliký a krásný gotický chrám „*Münster*“.
Metz. V Elsasu: U ř. *Illa*, od které Elsass (původně *Ill-sass*) jméno
 vzalo, *Mühlhausen**, od švýcarské *Basileje* na sz., u *průplavu*, jenž
 ř. *Rýn* s *Rhonem* spojuje, v rovině Hornorýnské střediště průmyslu
 bavlnického.
 V Lotrinsku: U ř. *Mosely Metz** (n. *Metz*), pevnost tvrzemi
 velmi dobře ohrazená, Francii nejbližší.
23. Baden. 3. Velkovévodství Badské, o málo větší než
 Elsasko s Lotrinskem, zabírá hlavně rovinu Hornorýnskou
 na víno, ovoce a obilí úrodnou od jezera *Bodmanského* až za
 dolní řeku *Neckar*, a větší díl středohorského lesnatého *Schwarzwalda*, jenž skýtá výborné dříví, léčivé vody a bystřiny ženoucí
Karlsruhe. kola průmyslových závodů. Proto jest země lidnatá a zámožná. Hl. město *Karlsruhe**, na úpatí *Schwarzwalda*, jest do
 polokruhu tak pravidelně (vějíři podobně) stavěno, že ulice
 k sídelnímu paláci se sbíhají.
Kostnice. Na jižním břehu bodmanském *Kostnice* (něm. *Konstanz*), ob-
 kličená kantonem *Thurgavským*. Mistr Jan *Hus* upálen (1415). — Od
Freiburg. nejvyšší hory schwarzwaldské, *Feldberga*, na sz. *Freiburg*; jím
 ubírá se obchod od *Rýna* k *Dunaji*. — Severněji, v půvabném údolí
Baden-Baden. *Schwarzwaldu*ském, *Baden-Baden*, velmi oblíbené lázně. — Při ústí
Mannheim. ř. *Neckara* *Mannheim*, až od něho využívají *hollandské* lodi dříví
Heidelberg. z lesnatého *Schwarzwalda* do bezlesého Hollandska; též obchodem
 obilním slyne. — Kde krásné údolí řeky *Neckara* do roviny se otvírá, *Heidelberg*; velkolepé zřícenniny skvostného zámku bývalých *kur-*
firstů falckých, kteří tam sídlieli (i Fridrich český „zimní král“).
24. Würtem-
berg. 4. Od Badská na v. království Würtemberské, menší než markrabství Moravské, zabírá část *Schwarzwaldu*,
 málo úrodný širohřbetý *Švábský Jura* a na j. od *Dunaje* část
 vysočiny *Švábskobavorské*, ale hlavně plošnou vysočinu *Švábskou* s úrodnými údolními řek, výborně vzdělanými, zvláště

údolím *Neckarským*, a s bohatými ložisky solnými. Württembersko obydleno jest ode dávna německým kmenem *Švábským*.

V záp. části království, v pohořním údolí ř. *Neckara*, hl. m. *Stuttgart*,** ozdobené zvláště královským zámkem, slyne knihkupeckým obchodem podobně jako Lipsko.

Na vých. hranici, při ústí Illery do Dunaje, *Ulm*; tam počiná *Dunaj* býtí splavným.

Stuttgart.

Ulm.

VII. Království Bavorské.

a) Na levém břehu *rýnském*, mezi Hesskem a Elsaskem, *Pfalz Porýnská*, zabíráj část veleúrodné roviny *Hornorýnské* a vysočinu *Haardt* nejlidnatější kraj bavorský.

U ř. *Rýna*, od Wormsa na jih, *Speier* (č. *Špýr*), v důmě pořízeno několik německých císařů.

Speier.

b) Pravé Podunají v Bavorsku.

Na hranicích rakouských, u stoku mocného *Inna* s *Dunajem* *Pasov*. — V jihových. cípu, v krásném údolí *alpském*, *Berchtesgaden*, ze tří stran *rakouským* Salcburskem obklíčené, na blízku jest jezero *Königssee* v divoké krásné krajině, zámožné solnými doly. — U ř. *Isaru* hl. m. bavorské *Münichov**** (München) nad $\frac{1}{4}$ mill. obyv. v širé planině *Švábsko-bavorské*; neleží v krajině krásné, ale ozdobeno je krásnými stavbami, zvláště novými chrámy a sbírkami vzácných uměleckých děl (*pínakotheka* obsahuje malby, *glyptotheka* sochy), obrovskou kovolitou sochou *Bavarie*; z průmyslových dílen prosluly velké pivovary.

*Pasov.**Berchtesgaden.**Münichov*
260.000.

V *Alpách Bavorských*, u ř. *Anmra*, tekoucí do ř. *Isaru*, proslul *Ammergau* a divadelními hrami, které představují život Kristův. — Na rovině u dolního *Lecha Augsburg**, největší m. krajiny *Švábské*, jest bohaté obchodem mezi Italií a Německem již ze středověku. (U Augsburka na širé planině, řečené „*Lechfeld*“, císař *Otto I.* porazil loupeživé *Madary*).

Ammergau.
Augsburg.

Země *Švábská* zabírá též malou část Porejní, kde na třech ostrivcích jezera Bodmanského stojí město *Lindau*, hlavně obchodem prospívající.

Lindau.

c) Levé Podunají, jež zabírá Bavorský Les, dále Šumavu oddělenou od něho údolím řeky *Řezny*, Franský Jura oddělený od Českého Lesa údolím ř. *Náby*.

Furth (č. Brod), železniční stanice polohraniční blíže průsmyku mezi Šumavou a Českým Lesem. — U nejsev. ohebn. ř. Dunaje, na pravém břehu naproti ústí řeky *Řezny*, *Rechno* (n. Regensburg); od něho plují po Dunaji parolodi i počiná se čílejší podunajský obchod. Od *Řezna* na v. vystavěn mramorový chrám *Walhalla*, v němž vystavena jsou poprsí slavných Němců. — Na z., ve franském Juře u *Solnhofen* lámon výborný vápenec kamenopisný.

*Furth.**Řezno.**Solnhofen.*

d) Poříčí ř. Mohana sluje *Franky*, a to *Dolní, Střední* a *Horní Franky*, jest zvláště v údolích úrodné, plodíc i víno a chmel.

Würzburg. V úrodném údolí Mohanském mnohá jsou města; nejdůležitější: *Aschaffenburg* na počátku toho údolí, *Würzburg,** největší město franké, *Bamberg* při ústí Regnitze do Mohana, ve Smrčinách *Baireuth* a na s. *Hof*.

Norimberk. V poříčí Regnitze *Norimberk*** (něm. *Nürnberg*), po Mnichově největší bavorské město, u průplavu *Ludvíkova*, který spojuje splavnou ř. *Regnitz* s *Altmühlou*, tím *Mohan* a *Rýn* s *Dunajem*, *Severně moře* s *Černým*. Norimberk proslul již ve středověku jako říšské svobodné město průmyslem a obchodem a svou básnickou školou „meistersängerů.“ Norimberské *hračky* dosud se rozprodávají daleko široko.

Seřadme 1. z předešlého popisu vele města mající nad 100.000 obyvatelů dle jich velikosti, 2. z následující tabulky státy a) dle velikosti, b) dle počtu obyvatel c) dle lidnatosti.

Německé státy.

Stát	tisíc km ²	obyv. na 1 km ²	Obyvatelů
Ánhalt	2.347	105	250.000
Baden	15.087	106	1,600.000
Bavorsko	75.860	71	5,400.000
Bremy	255	666	170.000
Brunšvik	3.690	101	370.000
Elsas s Lotrinskem	14.508	108	1,600.000
Hamburk	410	1268	520.000
Hessen	7.680	124	960.000
Lippe-Detmold	1.222	101	120.000
Lippe-Schaumburg	340	109	37.000
Lübeck (Bukovec)	298	228	68.000
Meklenbursko Sředické	2.929	33	100.000
„ Svěřinské	13.304	43	580.000
Oldenburg	6.420	53	340.000
Prusko	351.704	81	30,000.000
Reuss-Greiz	316	177	56.000
Reuss-Schleiz	826	134	110.000
Sasko Království	14.993	212	3,200.000
„ Altenburšské	1.324	122	160.000
„ Koburg-Gotha	1.968	101	200.000
„ Meiningen	2.468	87	210.000
„ Výmarské	3.593	87	310.000
Schwarzburg-Rudolstadt	940	89	84.000
Schwarzburg-Sondershausen	862	85	74.000
Waldeck	1121	50	57.000
Württemberg	19.504	102	2,000.000

Království Dánské.

1. Které poledníky a rovnoběžky probíhají a) Jutsko, b) Island?
2. Jak daleko je z *Kodaně* do města *Hamburka* a na ostrovy *Farské*?
3. Určeme okolní části moře.

Úlohy.

Království Dánské obsahuje v Evropě A) sev. část Jutska a ostrovy Dánské, B) ostrovy Farské a Island.

A. Jutsko a Dánské ostrovy.

Do Jutska vniká moře *choboty*, z nichž nejsevernější prolil se skrz celý polouostrov, takže oddělil sev. cíp jeho zcela od pevniny. Souostroví Dánské rozděleno jest průlivem *Velkým Beltem* a) ve skupinu východní, v níž jest o. Sjælland větší než ostatní její ostrovy dohromady, b) ve skupinu západní, jež od Jutska oddělena jest *Malým Beltem*, a v níž největší jest o. Fyen. c) Ostrov Bornholm bližší a přírodou podobnější jest Švédsku.

Členy.

Půda zemí těch kromě Bornholma jest nížina hlinitá a písčitá, skrz kterou vynikají na ostrovech některé křídové pahorky. Na záp. pobřeží Jutska táhnou se valy mořského písku navátky záp. větrem, někde valy dvojí i trojí, a v moři písčité mělčiny. Proto jest země od z. loděm nepřátelským nepřístupná, ale také pro obchod námořský nemá přístavů. Pro větší řeky v Dánsku není prostoru.

Půda.

Vzduch zmírněn jest působením Golfského proudu, takže střídají se pole s lukami a pastvinami a někde bují pěkné bukové lesy; jen na záp. pobřeží Jutském je půda dle písčitá, dletem bařinatá.

Příroda.

Dánové mluví a píší jazykem dánským, norvěžskému velmi přibuzným a vyznávají víru evangelickou.

Lid.

Na východním břehu Kodaně**, náleží k nejkrásnějším městům evropským, jest též pevnost, opatřeno i válečným přístavem, obvy. více než všecka ostatní dánská města dohromady. Před městem ležící ostrov (*Amager*), samá zahrada, opatřuje Kodaně všelikou zeleninou.

Kodaň

 $\frac{1}{4}$ mil.

U Sunda, kde nejvíce se úží, pevnost Helsingør. — Od Själlanda na j. strni o. Møen křídovou horou, kterou jest viděti až s ostrova Rügen. — Na j. o. Falster, zásobuje Dánsko ovocem.

Helsingør.

B. Far-öery neboli Farské ostrovy (= ovčí o.)

Čedičové Far-öery mají působením Golfského proudu zimu poměrně mírnou, ale vzduch i v létě tak chladný a často větry tak prudké, že tam stromy nevzrostou a ječmen

jen někdy dozrává, pročež obyvatelstvo se živí jen chovem ovcí a rybolovem.

Island.

Island po Veliké Britanii největší o. evropský, jest studený, hornatý; hory pokryty jsou věčným sněhem a ledovci, jež až k moři se smýkají. Některé hory jsou činnými sopkami, nejmocnější v jižní končině *Hekla*; od ní na jv. vytryskuje ze země občas mocný pramen horké vody *Geisir* řečený, až do výše 50 m. Lidé obývají jen na břehu jižním a západním, kam přitéká teplý proud *Golfský*, a tam jen řídce, takže ostrov ten, ač je skoro 3krát tak veliký jako Dánsko, má obyvatelů jen jako $\frac{1}{3}$ Kodaně.

Rejkjavík.

Na břehu západním hl. m. Rejkjavík.

Moenářství Rakouskouherské.

Úlohy.

Z mapy: 1) Krajiní rovnoběžky a poledníky. 2) Pohraničné státy na jednotlivých světových stranách.

Půda.

Vysokiny.

Rakouskouhersko zabírá z výsočiny Českomoravské díl hlavní, Karpatkou všecku kromě svahů zabíhajících do království Romanského, Alpy východní všecky kromě části švýcarské a italské a Krasové výsočiny část přímořskou od ř. Soče na jv. až do nejjižnějšího cípu říše. Z nížin zabírá říše naše hlavně podunajské nížiny: Uherské mezi Alpami a Karpatami, menší podunajské nížiny, rozložené mezi výsočinami Alpskou, Českoněmeckou a Karpatkou, zvláště Vídeňský úval a údoly Moravské, pak skrovné nížiny podél ř. Labe, Visly a Dněstru z cizozem-ska sem zasahující.

v. Česko-moravská Jih.

Výsočina Českomoravská*) jižní, rozložená mezi údolím ř. *Naby* a údaly Moravskými, vypíná se nejvýše středohorami Šumavou a Českým Lesem a svažuje se jako vrchovina a pahorkatina povlovně a) od moravské hranice na jv. do údalů Moravských, kamž ř. Dyje, i pohořky její Svatka se Svitavou a Jihlava spějí, b) od Šumavy a od hranice moravské do středu země České k údolí ř. *Vltavy*, jak naznačují vltavské pohořky, i levé, *Otava* a *Berounka*, i pravé *Lužnice* a *Sázava* a c) s údolím vltavským zároveň k s., hlavně k nízké rovině Polabské.

Na vysočině Českomoravské severní vypínají se Smrčiny, hory Halštatské, Krušné a Sudety, k nim druzí se Děčínské a jiné skály pískovcové a jižně od ř. *Běliny* a *Ploučnice* české homolovité vrchy čedičové, nazvané České Středohory neboli Mezihory, z nichž Milešovka od Labe na z. vyniká nejvýše (835 m.).

Severní.

Karpatská vysočina zahýbá se velikým obloukem od ústí ř. *Moravy*, kdež počíná se střední tok *Dunaje*, k ústí ř. *Černé*, kdež střední tok Dunaje se končí, objímajíc na s. a v. obě nížiny Uherské a délkou téměř se rovnajíc Alpám.

Karpaty:

Na vysočině Karpatské vypínají se mnohá pohoří pokrytá hustými lesy, v nichž ještě rádi šelmy vlk a rys a někde i medvěd.

Karpaty dělí se ve tře: Západní, od Velké Uherské nížiny na sz., Střední od ní na sv. a Jihovýchodní od ní na jv.

Západní.

Západní Karpaty rozděleny jsou dlouhými a hlubokými údolími ve středohorská pohoří, která kruhovitě objímají krátké, žulové pohoří *Tatry*, z jehož hřbetu, dosahujícího výšky 2 km, strmí jednotlivé skalnaté vrcholy do patra velehorského; nejvýše v nich a ve veškerých Karpatách *Gerlachovka* o 1 km výše než sudetská Sněžka. Některá z těch pohoří chovají v sobě zlato i jiné rudy, na jižních výslunných výběžcích zraje výborné víno. Vodstvo odtéká ze Záp. Karpat na z. *Bečvou* a jinými menšími řekami do ř. *Moravy*, na s. *Vislou* a jejími pobočkami *Dunajcem* a j. do Baltského moře, na j. *Váhem* a j. pobočkami do Dunaje, na v. *Hernadem* a j. do Tisy.

Střední Karpaty spojují oboje ostatní K. jediným pohorským pásmem, středohorským, jehož nejvyšší vrcholy dosahují výšky hřbetu Vysokých Tater (2 km), od něhož na obě strany, do nížiny Uherské i k údolí ř. *Dněstra*, vybíhají četné rozsochy, téměř vesměs pokryté hustými lesy. Vody stékají na s. *Sanem* do Visly, jiné do *Dněstru*, jiné pak *Prutem* a *Seretem* do Dunaje; na j. do Dunajské největší pobočky *Tisy*.

Střední.

Jihovýchodní Karpaty vypínají se od Tisiny pobočky *Vyše* a od horní *Tisy* na j. jako obšírná vysočina, rozložená mezi nížinami Velkou Uherskou a Valašskou, uvnitř pašorkatá, kolem pohořími jako hradbami obklíčená, z nichž po-

Jihovýchodní.

horská žulová hradba jižní, řečená *Alpy Transsilvanské*, nejvíše strmí. Nejvyšší transsilvanský vrchol *Negoj* ční do patra velehorského na v. od průsmyku Červené věže, kterým vytéká Dunajská pobočka *Olta*. Vodstvo z nitra vytéká Oltou do Dunaje, *Maruši* a *Samošem* do Dunajské pobočky *Tisy*.

Alpy.

Alpská vysočina v Rakouskouhersku rozkládá se předhorami a všemi třemi pásmi velehorskými i šíří se postupem od z. k v.

Předhory.

Předhorami svažuje se vysočina na s. do údolí dunajského, z nich středohorský Vídeňský Les a nízké pohoří Litavské ohrazují úval Vídeňský, na v. dělí Bakonský Les nížinu Uherskou Malou od Velké, Pětikostelská vrchovina vyniká v cípu mezi Dunajem a Drávou a Chorvatskoslovanské předhory dlouhou řadou mezi Drávou a Sávou, až končí se nejvýchodněji nevysokou, ale příkrou Fruškou Gorou.

Sov. pásmo.

Severní pásmo velehorské odděleno jest od pásmu Prahorského podélým probíhím, kterým teče střední tok ř. *Inna* a horní tok *Salice* a *Enže*, i rozdeleno jest přičnými údolími řek Inna, Salice a Enže, kterými železnice probíhají, v Alpy Bavorště, Salcburské, Hornorakouské, z nichž vyniká ledovcovitý *Dachstein* 3 km vysoko, a Dolnorakouské. K témtu přiléhají na s. rakouské předhory alpské.

Prahorské pásmo.

Prahorské pásmo alpské odděleno jest od pásmu jižního podélými údolími horní Adiže a ř. Drávy a rozdeleno průsmykem Brennerským ve dvě, v Alpy Raetské a Vysoke Taury. Vysoké Taury postupují na v. ledovcovitým hřbetem, z něhož nejvíše vyniká Velký *Glockner* 3800 m, až k prameništi ř. *Mury*. Od prameniště Mury pásmo prahorské rozstupuje se ve dvě pásmá, mezi nimiž se prochýbá podélné údolí murské. Pásmo severní sluje Nízké Taury, pásmo jižní rozkládá se obšírněji, na j. k *Drávě*, na v. za střední *Muronou*, kdež končí se Alpy rakouskoštýrské horou *Wechsel*. Tam k nim přiléhají na s. nízké pohoří Litavské, okolo něhož vine se řeka *Litava* (Leitha), a na v. předhory Štyrské, z nichž voda sbírá ř. *Rába*.

Jižní pásmo.

Jižní pásmo alpské vypíná se na hranici italské ledovcovitými skupinami Ortleskou a Adamellskou, hlavně z hornin krystalických složenými. Ze skupiny Ortleské strmí

pohraniční štít Ortleský ($4\text{ km} - 100\text{ m}$) vysoko, jako nejvyšší hora mocnářství Rakouskouherského. Od skupin těch odděleny jsouce širokým příčným údolím střední Adiže, rozkládají se srázné vápencové Alpy dolomitové, z nichž nejvíše strmí srázně ledovcovitá Vedretta Marmolade (skoro $3\frac{1}{2}\text{ km}$). S ř. Drávou rovnoběžně postupují Alpy Karnské a Karavanky, k nimž druží se předhory Chorvatsko-slavonské. Mezi ř. Soču a Sávu odbočuje skupina Triglavská.

Vysočina Krasová přiléhá ke skupině Triglavské na jv. a táhne se mezi ř. Sávou a mořem do polouostrova Balkánského, kdež krasové pohoří, Dynarské Alpy řečené, značí rozhraní mezi Dalmacií a Bosnou i Hercegovinou. Krasová vysočina složena jest z vápence, jejž voda z nenáhla rozpouští zvláště ve skulinách, jež tím rozšiřuje v ponory a jeskyně, do kterých potoky i menší řeky se ztrácejí neboli ponořují, ano i jezero Cirknické mizí v létě v ponory.

V největší jeskyni, Postojenské, lze procházeti do dálky několika km rozličnými směry. Na povrchu Krasová vysočina vypíná se pohořími nebo šíří se menšími plošnými vysočinami, na mnoze pustými, do nichž prohýbač se úrodné doliny, mnohé tvaru okrouhlého, které asi vznikly sřícením se jeskyň.

Nížina Velká Uhereská jest téměř dokonalou rovinou, Nížina Velká v níž řeky mají spád tak skrovny, že za větších dešťů a když napadlý sníh taje, způsobují veliké močady, jejichž výparы vzduch se kazí. Hory obkličující nížinu odnímají větrům vláhu tak, že pak na nížině někdy dlouho nesprchne a některé krajiny opodál hor a řek stávají se stepmi výhodnými jen pro pastvu ohromných stád koňstva, bravu a skotu. Nejúrodnější jsou krajinu podél hor a podél bařin. Nížina Malá Uhereská leží výše a jest lépe ovlažena, u jezera Neziderského jest bahno Hanšág řečené. Nížina Malá,

Vodstvo a vzduch.

K mocnářství našemu přiléhá jediné moře Adriatské a zalévá se do země většími zálivy Terstským a Quarneriským, a tvoří ve skalnatém břehu východním četné a výborné přístavy.

V rovinách nacházíme jezera Blatenské a Nezi-

Moře.

Jezera.

derské, v horách, zvláště v údolích Vápencových Alp obojích, největší na hranici tyrolské, Bodmanské a Gardu. Bařiny jsou u horní Vltavy i v jiných horských údolích, v rovinách Hanšág i jiné, zvláště u řek, povlovně tekoucích.

Baltský. U následujících řek vytkněme, kterými vysočinami a nížinami protékají.

Adriatské. Z řek adriatských jest největší Adiže, sesílená Eisackem od Brennera přitékajícím, pak Soč.

Severomorské. Do Severního moře tekou Rýn, jenž nejzáp. hranice říšské se dotýká, a Labe. Labe pramení se na jižním svahu Krkonosí blíže Sněžky, pije v pr. Jizeru a Ploučnici, v l. Vltavu (4 pobočky), Ohři a Bělinu.

Baltské. Do Baltského moře tekou Odra a Visla. Visla pije Dunajec (s Popradem), San a Bug.

Černomořské. Do Černého moře teče Dunaj a Dunajec. Dunaj pije na hranici Inn sesílený Salicí, pak Travnu a Enži; za ústím ř. Moravy, sesílené Bečvou a Dyjí (s pobočkami), počíná se Dunaje tok střední, jenž v nížině Malé Uhereské rozbuší se ve 3 ramena a pije v pr. Litavu a Rabu, v l. Váh a j. pobočky, vine se mimo Bakoňský Les na j. do nížiny Veliké Uhereské, kde pije odtok j. Blatenského a Drávu (s Murovou), pak obrací se na v. a vnímá Tisu (se Samošem, Krišem a Maruší) a Sávu a za údolím Železná Vrata nazvaným, mezi Karpatami a horami polouostrova Balkánského, končí střední svůj tok a opouští naši říši; za hranicí pak pije karpatské řeky Oltu, Seret a Prut.

Vzduch. Podnebím dělí se říše naše ve tři pásy: 1. pás jižní při moři a od chladnějších větrů chráněný horami plodí i olivy a jiné stromy vždy zelené, pomaranče a citrony i jiné ovoce jižní; 2. pás střední na s. až k Sudetám a Karpatám plodí mnoho lesů, stromoví jen v létě zeleného a jehličného, obilí, vína, ovoce a tabáku; 3. pás severní plodí lesy, obilí kromě kukuřice a pšenice, víno žádné.

Obyvatelstvo.

Národnosti. V Rakouskouhersku obývá nad 38 mill. lidí. Dle národnosti jsou I. Němcí od Drávy na s. do jižních Čech a jižní Moravy a na hranicích Německa; II. Slované: a) Českoslovávané na vysočině Českomoravské a v Západ. Karpatách, b) a c) Poláci a Rusini od Karpat na s., d, e, f) Srbové, Chorvati a

Slovinci, od Drávy na j. k moři Adriatskému. III. *Románi* a) *Italiani* (v poříčí Adiže a u Soče) b) *Rumuni* od Tisy na v. IV. Maďaři v nížinách Uherských a v nitru Jihových. Karpat.

Slovanů jest všeho obyvatelstva téměř $\frac{1}{2}$, Němců nad $\frac{1}{4}$; ostatní $\frac{1}{4}$ jsou Maďaři, pak Romani; jiných není ani 1% .

Dle náboženství jest katolíků nad $\frac{3}{4}$ všech, zbývající ^{Náboženství.} $\frac{1}{4}$ jsou evangelíci, pravoslavní a Israelité; jiných vyznání jest nepatrně.

Ríše jest občanský rozdělena A) v království a země ^{správa občanská.} zastoupené v říšské radě, B) v země uherské a C) ve správě rakouskouherské jsou turecké země Bosna a Hercegovina a německé knížectví Liechtensteinské.

A. Království a země zastoupené v říšské radě.

Království a zemí zastoupených v říšské radě rozehnáváme 4 skupiny: sudetskou, alpskou, krasovou a karpatskou.

a) Sudetské země.

Sudetské země jsou Čechy, Morava a Slezsko.

Království České drží hlavně úděl vysočiny Česko-moravské nálezející k Polabí a ohrazený vyšším okrajem na všecky strany. Země vydává hojně stříbra i železa, uhlí kamenného i hnědého, což jsou základy průmyslu na výrobky železné, zlatnické, tkaniva, cukr, pivo, sklo, a j. velmi rozsáhlého, jest úrodná na obilí, chmel, lesy i jiné rostlinné plodiny, jež jsou základem zemědělství velmi pokročilého.

Hl. a největší město Praha** leží skoro uprostřed země u ř. Vltavy, kamž sbíhají se mnohé železnice a silnice, a kde soustředí se i obchod; i má s předměstími Smíchovem, Vinohrady, Žižkovem a Karlínem 300.000 obyvatelů.

Po Praze největší město jest Plzeň* v krajině bohaté na uhlí i železo, z čehož vyvinul se tam velký průmysl železářský. Podobnými doly vzmohlo se m. Kladno, od Prahy na z. Bohaté stříbrné doly jsou v Příbrami. Nejdůležitější město v jižních Čechách jsou Budějovice u vtoku *Malše* do Vltavy, v záp. cípu Čech Cheb u ř. Ohře, v sev. Čechách Litoměřice naproti ústí ř. Ohře do Labe, v krajině od s. chráněné, a tím na víno a ovoce zvláště úrodné, Ústí n. L. při ústí Běliny do Labe pro obchod výhodně položené, a Liberec u Lužické Nisy, jenž soustředuje průmysl soukenický, ve vých. Čechách Pardubice při ústí Chrudimky do Labe a Chrudim u Chrudimky. Nejdůležitější lázeňská města jsou: Karlovy Vary při ústí Teplé do

Hl. město
800.000.

Města.

Ohře (vřídlo 75° horké). Mariánské Lázně na prameništi Teplé a Teplice v poříčí Běliny.

2. Morava.

2. Markrabství Moravské zabírá vých. svah vysočiny Českomoravské a záp. svah Západních Karpat i údoly mezi nimi. Země jest úrodná na obilí, ovoce a víno, zvláště v úvalech mezi vysočinami na j. otevřených, kamž teplý vzduch volně proudí. Ložiska uhlí a železa jsou základem továrního průmyslu.

Hl. město
25.000.

Hl. m. Brno* leží v sev. cípu úvalu, kde stéká ř. Svitava do Svatavy, jest v průmyslu soukenickém první nejen na Moravě, nýbrž v celé říši.

Města.

Olomouc v úvalu u ř. Moravy; nejdůležitější město na j. jest Znojmo u ř. Dyje, na z. Jihlava u ř. Jihlavu, na v. Přerov; největší doly na uhlí má Moravská Ostrava u oderské pobočky Ostravice.

3. Slezsko.

3. Vévodství Slezské skládá se ze dvou částí, Opavska na sev. svahu Sudet a z Těšínska na sev. svahu Karpat; obě v podnebném okrese severním, tedy bez vinnic, ale těžíce mnoho kamenného uhlí, vyvinuly velký továrníký průmysl.

Hl. město.

Hl. město Opava u ř. Opavy na hranici pruské. Polská Ostrava vedle Ostravy Moravské s bohatými uhlírními doly. Těšín u prostředí Těšínska.

b) Země alpské.

Země alpské jsou obojí Rakousy, Salcburk, Štýrsko, Korutany a Tyrolu.

4. Dolní Rakousy.

1. Arcivévodství Dolnorakouské neboli pod Euží zabírá jižní svah vysočiny Českomoravské a sev. svah severních Vápenkových Alp i jich předhor a úval Vídeňský mezi nimi, prospívá hlavně vinnicemi a velkým průmyslem.

Hl. město
1.800.000

Vídeň ve Vídeňském úvalu na úpatí Vídeňského Lesa, na pravém břehu Dunaje pro obchod výhodně položená, kam i důležité železnice se sbíhají, jest sídelním městem císařského dvora, i prvním průmyslným a obchodním městem celé říše. V okolí jeho Laxenburg i jiné letohradby.

Města.

V jižním cípu Vídeňského úvalu Vídeňské Nové Město, největší po Vídni, prospívá průmyslem; u Dunaje Stockerau.

5. Horní Rakousy.

2. Arcivévodství Hornorakouské neboli nad Euží zabírá vysočiny jako Rakousy pod Euží, jímá hlavní díl solné krajiny, zvané Statek Solné Komory (das Salzkammergut), kdež těží se hojně soli, kterou odedávna prodávají do Čech; z odvětví průmyslu vyniká výrobě zbraň a jiných ocelových

výrobků. — Hl. město Linz* v malé kotlině u Dunaje, prospívá obchodem po Dunaji.

Na j. v Solné Komoře Gmunden u výtoku ř. Travny z krásného jezera Gmundeneského, lázeňské město Igl se solnou vodou, a jižněji Hallstatt s doly solnými; (stájer) Steyer při ústí ř. Štýry do Enže, středisko průmyslu na zbraně.

3. Vévodství Salcburské, hlavně poříčí innské pobočky 6. Salcburk. Salice, sahá na j. až na ledovcovitý hřbet Vysokých Taur, má část Solné Komory. Hl. m. Salcburk u Salice v rovince u krásných vrchů, sídlo arcibiskupa.

Na j. u Salice Hallein se starodávnými solnými doly. V údolí Vysokých Taur lázeňské město Gastein.

4. Vévodství Štýrské náleží od enžského podélného údolí 7. Štýrsko. na s. k Vápenkovým Alpám severním, částečně k Solné Komoře, od Drávy na j. k A. jižním, hlavně však k Prahorským; těží na s. mnoho soli a železa, jižněji plodin hospodářských a vína. Hl. město Štýrský Hradec** u střední Mury v krásné krajině.

Maribor u ř. Drávy v krajině vinorodé, Lubno (něm. Leoben) u horní Drávy město hornické pro železnou rudu, Aussee na prameništi dunajské pobočky Travny v Solné Komoře.

5. Vévodství Korutanské, náleží celé k Podráví, jest 8. Korutany. úrodné jen ve větších údolích, ostatně pokryté lesy a dává mnoho železa, olova a nhlí, pročež v průmyslu převládá zpracování kovů. Hl. m. Celovec v údolí drávském, rozšířeném v malou rovinu.

Bělák u Drávy na křižovatce železnic a na blízku olových dolů.

6. Knížecí hrabství Tyrolské s Vorarlberskem záleží jen z Alpských volehor a jich údolí. Hřbetem Prahorského pásma rozděleno jest v Tyrolsku severní s Vorarlberskem a jižní; toto má podnebí v údolích mnohem teplejší, takže plodí hojně vína, ovoce a hedvábníků. Hl. m. Innsbruck u prostřed údolí innského u železnice vedoucí přes přesmyk Brennerský do jižního Tyrolska.

V nejúrodnějším údolí tyrolském, adižském, m. Bolzano ještě německé, jižněji Trident již Italiany obydlený. Ve Vorarlbersku Bregenz s přístavem u Bodmanského jezera a Dorubiru střediště průmyslu bavlnnického.

c) Země krasové.

Země krasové jsou Kraňsko, Přímoří a Dalmacie.

1. Vévodství Kraňské zabírá část jižních Alp Vápenkových, železa skýtajících a nejsev. konciňu vysočiny Kra-

Hl. město.

Města.

Hl. město.

Města.

Hl. město.

Města.

Hl. město.

Bělák.

9. Tyrol.

Hl. město.

Města.

Města.

4

sové, kdež u m. Idrie doly rtuťové a u vsi Postojné
III. město. největší krasová jeskyně. Hl. m. Lublaň v malé rovině
u ponorné ř. Lublaňky.

11. Přímoří. 2. Přímoří složeno jest z knížecího hrabství nazvaného
dle města Gorice, u Soče krásně položeného, z markrabství
Istrijského na polouostrově a na třech ostrovech, a z města
III. město. Terstu** s okolím. Terst jest sídlem místodržitele Přímoří
a první přímořské město naší říše.

12. Dalmacie. 3. Království Dalmatské zabírá dlouhou přímořskou
část polouostrova Balkánského, s půdou krasovou, málo
úrodnou, s četnými ostrovy a výbornými přístavy. Hl. m.
Města. Zadar na sz.; větší jest Splět; v jižním cípu m. Kotor
u klikaté zátoky Kotorské.

d) Země karpatské.

Země karpatské jsou Halič a Bukovina.

13. Halič. 1. Království Haličské zabírá sev. lesnatý svah Karpat
Západních a Středních, v němž těží se značně soli a
petroleje, a nižší krajiny k nim na s. a sv. přiléhající, úrodné
III. město. zvláště na obilí. Hl. m. Lvov** v rusínské části země, téměř
na předěle mezi Podněstřím a Povisílem.

Města. Krakov* u Visly v rovině, největší město v polské části země,
na j. nedaleko Velička s největšími solnými doly v říši; blíže vých.
hranice Tarnopol.

14. Bukovina. 2. Vévodství Bukovinské zabírá lesnaté výběžky Karpat.
Hl. m. Černovice v severových. končině země, u. ř. Prutu.

B. Země uherské.

15. Uhry. 1. Království Uherské (se Sedmihradskem a Rjekou)
zabírá na pravém Podunají některé před hory alpské, na
levém hlavně poříčí střednho toku dunajského, většinu
vysočiny Karpatské, a mezi oběma těmi vysočinami roz-
prostřené obě nížiny Uherské. V Karpatách těží se zlato,
stříbro, železo a jiné kovy, na povrchu bují lesy, na nižších
výslunných návrších daří se víno; nížiny jsou u hor a řek
úrodné, zvláště na kukuřici a pšenici, v stepích prospívají
pastvinami.

III. město
mill. III. město mill. Hl. m. Budapešť** u Dunaje na kraji Veliké Uherské
roviny, město hlavní a sídelní královského uherského dvora,
největší v zemích uherských ($\frac{1}{2}$ mill. obyv.), středisko prů-
myslu a obchodu uherského.

V severozápad. Uhrách Prešpurk** (Břetislav), u Dunaje po hl. m. největší; v Záp. Karpatách Štavnice s doly na zlato a stříbro a na vých. jich úpatí Tokaj, u něhož nejlepší uherské víno se daří. — Na pravém Podunaji Ostřehom u Dunaje, sídlo prvního arcibiskupa uherského. — V Potisi: v širé úrodné krajině u Tisy největší jest Segedin,* naproti ústí Maruše, a na jz. od něho Subotica* (Maria-Theresiopl.), uprostřed pust mezi Krišem a Samošem Debrecín*. V Sedmihradsku v poříčí Olty Sibíř a Brašov. U moře, v zemi Chorvatské Rjecka, největší přímořské město uherské.

2. Království Chorvatské a Slavonské zabírá před hory 16. Chorvat-sko a Slavonie.
Chorvatsko-slavonské s přilehlými nížinami Drávskaou a Sávskou, na obilí, ovoce a víno úrodné, a mezi Sávou a mořem část vysočiny Krasové. Hl. m. Záhřeb blíže Sávy.

V Slavonii největší jest Osек u Drávy, pro obchod do Srbska. Zem uň při ústí Sávy do Dunaje, u moře Senj.

Města.

III. město.

Města.

C. Bosna s Hercegovinou a Liechtenstein.

Bosna s Hercegovinou jest země hornatá kromě části nížiny Sávské. Vodstvo spěje z Bosny do Sávy Unou, Vrbasem, Bosnou a pohraniční ř. Drinou, z Hercegoviny Nere-tvou do Adriatského moře. Obyvatelstvo žíví se hlavně zemědělstvím, zvláště v údolích větších řek, jež namnoze rozšiřují se v malé roviny, zejména u Sávy. Průmysl jest posud jen řemeslný. Hl. m. v Bosně Sarajevo, v Hercegovině Mostar.

1. Bosna s
Hercego-vinou.

Knížectví Liechtensteinské, mezi nejzápad. cípem Vorarlberska a ř. Rýnem. Hl. m. Vaduz.

III. města.
Liechten-stein.

Úloha.

Seřadme a) uvádené v Rakouskouhersku výšky b) města dle počtu obyvatelstva.

Království Romanské.

Úloha.

Z mapy: krajní rovnoběžky a poledníky, pohraniční státy.

Předa.

Romanie zabírá jižní a východní svah prahorských Jihovýchodních Karpat, nízkou rovinu Valašskou s dunajskou deltou a vypnulinu Dobrudžskou.

Vodstvo.

Hlavní řeka v Romanii jest Dunaj, jenž ploché své pobřeží ve Valašské nížině proměňuje v močály a pije četné karpatské řeky, z nichž největší jsou Olta z ultra sedmihradského přítékající, Seret, jenž lemuje vých. úpatí Jiho-východních Karpat, a pohraniční ř. Prut.

Vzduch.

Do nížiny Valašské vane v zimě z vnitrozemské nížiny Ruské studený vzduch bez překážky i způsobuje tam zimy mnohem tužší než jsou v nížině Padské, v létě velká horka

hoví kukuřici a pšenici výborně; do vzduchu nad močály pobřeží ř. Dunaje a její delty vystupují výparы škodlivé lidskému zdraví.

Obřanský.

Království Romanské složeno jest ze zemí Valašska, Multanska a Dobrudže. Valašsko, mezi Dunajem a Sedmihradskem, větší jest než obě ostatní země a rozděleno je. Oltou ve Valašsko Malé a Velké. Obyvatelé jsou národností Rumuni, pochodící od pořímaného národa Dáckého, žíví se hlavně zemědělstvím. Mezi Rumuny žijí rozptýleni Izraelité, Arméni a Cikáni.

Bukurešť
220.000.

Hl. m. Bukurešť** u jedné pobočky dunajské, v širé rovině rumunské, skoro uprostřed knížectví valašského, největší m. valašské; v něm sídlí král a vláda, a zasedá rumunský sněm.

Jasy.

Jasy* na s., u pobočky prutské, opodál hranice ruské, hl. m. multanské. V něm veliké obilní trhy, na které přijíždějí četní kupci i z Rakouska a z Ruska. Největší přístavná města u Dunaje jsou Galac* mezi Prutem a Seretem, Brajla od ústí Seretu na jihu.

Úlohy.

1. Seřaďme jména států z následující tabulky a) dle velikosti, b) dle poměrné lidnatosti, c) dle počtu obyvatelů. 2. Seřaďme jména měst majících obyvatelů na 100.000. Sepišme udané výšky horopisně.

Středoevropské státy.

Stát	tisíc km ²	obyv. na 1 km	Obyvatelů
Belgie	29,457	205	6,030.043
Dánsko	144.420	14	2,052.704
Francie	528.855	72	38,218.903
Hollandsko	33.000	137	4,505.932
Liechtenstein	157	58	9.124
Lucemburk	2.587	82	213.283
Monaco	22	570	12.548
Německo	540.906	91	49,422.928
Rakouskouhersko	625.557	61	37,882.712
Romanie	129.947	41	5,376.000
Svýcarsko	41.346	71	2,934.057

Amerika.

Úlohy.

1. Americká pevnina táhne se od nejsev. mysu na polouo. *Boothia Felix*, 72° s. š., k nejjižnějšímu mysu, *Hornskému*, na Ohňové Zemi, skoro 56° j. š. = 128 stupňů polodiskových po 111.1 km =? km.
2. Od nejzáp. mysu, Prince Waleského, k nejvých. místu v Jižní Americe, u m. *Pernambuka* stupňů délkových?

Členy.

Polouostrov: na s.: (břesla) *Boothia Felix, Labrador, Yukatan; Polouostrov*.
na v.: *Nové Skotsko a Florida*; na z. *Kalifornie, Aljaška*.

Americká pevnina rozčleňuje se v trupu samém velkolepě u prostřed v Ameriku Severní a Jižní, které původně byly od sebe odděleny mořem, pak spojeny užší střední částí, jež později z moře se vyzdvihla a v Panamské šíji jeví se nejužší, 60 km. Jižní Amerika rozčleňuje se zcela nepatrně jako Afrika, ležící od ní na v., Severní Amerika rozčleňuje se více; největší její polouostrov jest Labrador.

Na s.: O. Arktické (Grönland). *Nový (faundlend) Foundland*. — Na v.: *Bermudy*; Západní Indie: 1. *Velké Antily*: (Kuba, Haiti, Jamajka, Porto-Riko). 2. *Bahamy*. 3. *Malé Antily* ('Trinidad'). — Na j.: *Falklandy, Ohňová Země*. — Na z.: *Galapagos. Aleuty*. — Z ostrovů leží: Grönland (až za 88° s. š.) nejseverněji i nejvýchodněji; Ohňová Země (až k 56° j. š.) nejjížněji; Aleuty nejzápadněji.

Ostrov.

Americké ostrovy nalézáme hlavně ve dvou skupinách: v Arktické skupině a v Západní Indii. Větší z nich, Arktická, ležíc v zemském páse studeném, prospívá lidem málo.

Ostrov Nový Foundland drží 100 tisíc km² (Čechy 52 t.), Kuba jest o málo větší než N. Foundland. Největší americký o. Grönland větší jest než všecky ostatní americké ostrovy dohromady, také větší než největší americký polouostrov Labrador.

Miry.

1. Které členy americké jsou a) podlouhlé a kterým směrem, b) které okrouhlé. — 1. *Vyměřme* délku ostrova Kuby a polouostrova kalifornského. 2. Opakujme, ke kterým polouostrovům které ostrovy se druží.

Úlohy.

Půda.

Kolik mm vysoká byla by hora Akonagua (7000 m) na naší mapě, vypouklé jsouc znázorněna (7,000,000: jmenovatelem měřítka)?

Úloha.

Půda americké pevniny vypíná se na z. velehorskou vysocinou *Kordillerskou* (Cordillery = pásmité hory), od ní na v. nížinami, z nichž některé středohorské vysočiny vynikají.

Velehorská vysočina Kordillerská postupuje od polou. Aljašky podél oceánu Tichého až k mysu Hornskému téměř v souvislosti. Tam, kde pevnina dvakrát nejvíce se úzí, u Tehuantepeka (200 km) a v šíji Panamské (60 km), vysočina Kordillerská pod míru 200 m se níží, a tím dělí se

Kordillery.

ve vysočinu severoamerickou, středoamerickou a jihoamerickou, kteráž poslední slove též Andy. Podlé toho dělí se podobně všecka Amerika v Severní, Střední a Jižní.

Severoamerické. Severoamerická vysočina Kordillerská šíří se od s. do prostřed znenáhla a pak k j. opět znenáhla se úží, po obou krajích ohrazena jsouc po délce okrajnými velehorami, z nichž východní slují hory Skalisté neboli (roky) Rocky (mauntens) Mountains; uvnitř šíří se plošnou vysočinou průměrně 1 km vysokou, částečně horami prostoupenou, z níž vody stékají na z. ř. *Kolumbií* do okeanu Tichého, na jz. *Koloradem* do zálivu Kalifornijského a na jv. ř. *del Norte* (= severní) do zálivu (j = ch) Mexického.

Středoamerické. Středoamerická vysočina prohýbá se údolím, ve kterém leží jezero *Nikaragua*.

Jihoamerické. Jihoamerické Kordillery postupují od Panamské šíje a od moře Karibského na j. napřed třemi pohořími, mezi nimiž teče ř. *St. Magdalena* a její l. pobočka (c = k) *Cauca*; ale za krátka pojí se v jednotnou pohorskou vysočinu. Vysočina tato jest sice užší, ale vyšší než severoamerická, šíří se též nejvíce uprostřed, kde ji ohrazují pokrajná pásmá, z nichž na v. vyniká h. *Sorata* $6\frac{1}{2}$ km vysoko, a kde na ní jest jezero (tytykaka) *Titicaca* ve výšce Velkého Glocknera (3800 m), nejvyšší z větších jezer na veškeré zemi. Tam kde jižněji vysočina se úží v jediné horské pásmo, strmí nejvyšší americká h. (c = k) *Concagua* 7 km vysoko. Andy jsou horstvo po Himalajském na zemi nejvyšší, mají přesmyků málo a nehluboké.

Ostatní půda.
Severoamerická.

Od Kordiller svažují se na v. v Severní Americe nevysoké plošné vysočiny přecházející v nížiny. Nížiny ty dělí se mírnou jezernatou vypnulinou Kanadskou v nížinu severní Arktickou, svažující se k zálivu (höcönově) *Hudsonově*, a v jižní, kteráž pásmitymi středohorami (eligénys) *Alleghanies* řečenými dělí se částečně v obšírnější *Mississippi* skou a v užší Atlantskou.

Jihoamerická. V Jižní Americe k Andám na v. přiléhají na pobřeží Karibského moře velehorská skupina Sta. Marta a pohoří Venezuelské, pak nížina, jež rozdělena jest vysočinami Guianskou a Brazílskou ve tři nížiny nazvané dle svých řek *Orinockou*, *Maraňonskou* a *Laplatskou*.

Půda americká rozkládá se úhrnem nížinami i vysokými

činami, a to měrou skoro stejnou; hlavní vysočina vypíná se vesměs na kraji záp. jako v žádném jiném díle světa, i jest též nejdelší na veškeré zemi.

Vodstvo.

Z mapy: z kterých vysočin která řeka sbírá vody.

Úloha.

Ř. (mekensi,) Mackenzie (jez. Veliké Medvědí a Veliké Otročí). Záliv (hacenáv) Hudsonův, průliv Hudsonův a mezi ostrovy Arktickými jiné četné průlivy, záliv (a = e) Baffinův.

Záliv Vavřincův: ř. Vavřincova s 5 jezery Kanadskými.

II. Ok. Atlantský.

Průliv Floridský. Záliv (x = ch) Mexický: ř. Mississipi (Missouri, Ohio), ř. Grande neboli del Norte.— Úzina Yukatanská.

Moře Karibské: ř. Magdalena.

Ř. Orinoko, Maraňon, sv. Františka, La Plata.

Průliv Magelhanský.

Záliv Panamský. Záliv Kalifornský: Kolorado.

III. Ok. Tichý.

Ř. Sacramento, Kolumbie.

Záliv Beringův, průliv Beringův.

Pleso Titicaca, Veliké Solné a málokterá říčka planin kordillerských.

IV. Vodstvo vnitrozemské.

Oumoří severního Ledového moře zabírá hlavně Arktickou nížinu a ostrovy, atlantské, Jižní Ameriku skoro všecku a Severní Ameriku třetinu.

Vodstvo americké jest valem kordillerským odkázáno hlavně do oceánu Atlantského. Velehojnými průtokami pak stávají se řeky americké velmi mocnými.

Největší americká řeka Maraňon, objímajíc poříčí rovnající se všemu trupu evropskému, spolu jest největší na veškeré zemi. Maraňon pramení se v Andách. Některé jeho pobočky jsou větší než veletok Dunaj, z nich největší Madeira; pobočka Rio Negro (= řeka černá) jednou svou pobočkou (C = k) Cassiquiare spojena jest s Orinokem. Nejdelším tokem však vyyvíjí se ř. Mississipi (= velká řeka), počítajíc od pramene řeky (ou = u) Missouri (= blatná řeka). Rocky Mountains, skoro 6666 km. Mississipi pramení se na vypnulině Kanadské a pije kromě Missouri ještě v pr. Arkansas, v l. (i = aj) Ohio (= krásná řeka). Ř. La Plata vzniká z Uruguaje a Parany, tato pije Paraguaj.

Ameriku oblévají okeany severní Ledový, Atlantský a Tichý, úhrnem tři, severní Ledový měrou nejkratší. Oumoří Tichého oceánu zabírá Kordillerské vysočiny sotva polovicí (západní), oumoří atlanstské Jižní Ameriku skoro všecku, Severní

úhrnem.

Oumboří.

Ameriky třetinu. Z omoří jest *tichomořské* nejmenší, *atlantské* větší než obě ostatní dohromady.

Vysoká hradba kordillerská, pnouc se podél Tichého moře, odkazuje vodstvo hlavně k *oceanu Atlantskému*. Vody sbíhají se na širých rovinách (jako ve východní Evropě) u mocné *veletoky*, v nejsevernějších končinách, vyplňujíce mnohé kotliny a mnohá údolí, tvoří *jezera*. Velikostí i povlovným tokem jsou mnohé řeky *splavny* daleko do nitra pevninského.

Vzduch.

Z mapy: které části Ameriky leží v jednotlivých pásech.

Amerika jest jediný z dílů světa prostírající se *čtyřmi pásy*, totiž vsemi kromě jižního studeného. Z toho vzniká v Americe podnebí velmi rozdílné, ale že v ní není pohoří rovnoběžkových jako jsou v Starém Světě Pyreneje, Alpy, Karpaty, Balkán, Kavkaz, Himalaje a j., podnební pásy v ní nejsou tak od sebe odděleny jako v Světě Starém, nýbrž více v sebe přecházejí.

V páse studeném dlouhá a tuhá zima střídá se s krátkým létem.

V páse severním mírném má *západní pobřeží*, (jako i v Evropě západní), podél něhož teče z horkého pásu k s. mořský proud teply, teplo značně větší než *pobřeží východní*, podél něhož teče od s. proud studený. Proto také *isotherma 0°*, vcházející do pevniny na z. (z Beringova moře) u 60. rovnoběžky, vybíhá z ní na v. o 8° jižněji. Do *nitra* země teplejší vzduch od záp. pobřeží nevniká pro velehorský val, do krajin od Kordiller na v. ležících vanou v létě větry od j. horké, v zimě od s. studené volně, protože jim žádná příčná pohoří nebrání; i nastává tam v dobách těch teplota tak velmi rozdílná, že jsou tam i krajiny, ve kterých vyskytají se v létě úmrtí slunečním úzehem, v zimě zmrznutím. Proto v Severní Americe převládá podnebí *vnitrozemské*, značně chladnější než v Evropě.

V páse horkém teplo trvá ovšem po celý rok, v *nížinách* velmi veliké, bělochámkám málo vhodné, na horských *výšinách* všech, zejména na velehorských Kordillerských zmírněné tak, že tam jest pohoda téměř stále jarní.

v jižním mírném. Jižní mírný pás zabírá území mnohem menší než pás severní. V něm teče u vých. pobřeží asi k 40. rovnoběžce

Teplio v pásoch:
v studeném,

v severním
mírném

v horkém,

v jižním mírném.

od rovníku mořský proud teplý, u západního studený, i jsou tudíž od pásu horkého k 40. rovnoběžce teplotné poměry jiné než v sev. mírném.

Pršky v Americe padají: rovníkové v krajinách rovníkových, mimo ně pršky, jež přináší větry ze všech tří oceánů obklopujících Ameriku. Pršky z oceánu Tichého spadají na úzké západní pobřeží a západní okrajná pohoří Kordillereská; pršky z oceánu Atlantského však zalétají po nížinách volně až na vých. svah Kordillereské vysočiny.

Tak Amerika ostává pouští téměř prosta, ale v rozdílných krajinách velmi rozdílně jest zavlažována. V Jižní Americe v nížině Maraňonské, přes niž rovník běží, padají nejen pršky rovníkové dvakrát do roka, nýbrž zalétají do ní, protože jest k Atlantskému oceánu široce otevřena, deště i s pasáty, takže tam prší po celý rok skoro každodenně a daří se ve vedru nejbojnější pralesy, selva a řečené. Nížinám Orinocké a La Platské odnímají vysočiny Guianská a Brazilská občas vláhu pasátku, takže ostávají stepmi jakož i nížina Laplatská, kam pasatní větry již nezasahají, nýbrž jen větry od rovníku, od sz. přilétající, kterým Andy odnímají vláhu. V Severní Americe přináší větry deště do nížin jež nejsou od oceánu pohořími neohrazeny zvláště od zálivu Mexického, jenž rozlévaje se v pásmě horkém, více se vypařuje než části mořské severněji ležící. Větry od zálivu toho vanoucí dostávají otáčením se země o osu (od z. k v.) směr k sv., pročež nejvíce vláhy přináší Allighenám a jejich okolí; ale plošné krajiny ke Kordillerám znenáhla stoupající vláhy té dostávají čím dál na z. tím řídceji a ostávají stepmi zvanými prerie; plošné výšiny kordillereské pak vláhy dostávají tak málo, že na nich i pouště se vyskýtají; největší poušť Solná.

Úhrnem zavlažena jest Amerika hojněji než ostatní díly světa, a z hojnější té vláhy vznikají řeky hojnovodě, mocné a na Arktické nížině a Kanadské vypnulině četná a velká jezera.

Příroda.

Rostlinstvo daří se v Americe, hojněji zavlažené, také více než v ostatních dílech světa, nejvíce v nížině Maraňonské. Tam časté a hojně deště, družící se k horku rovníkovému, způsobují vzrůst nejen palem a jiných listnatých stromů, nýbrž

Pršky

*v Jižní Americe.**v Severní Americe.**Úhrnem.*

Rostlinstvo.

i rostlin o ně se ovíjejících neboli lian velmi bujný, pročež rozkládají se tam pralesy selvas řečené, tak rozsáhlé, husté a rozmanité, že jim není na veškeré zemi rovných. Před příchodem Evropanů pěstovala se v Americe z obilných druhů jen kukuřice. Za ni, za tabák a zemáky, které rostliny Evropané z Ameriky rozšířili do ostatního světa, dali jí kávovník, rýži a rozličné druhy obilí, a rostliny tyto tam vesměs výborně prospívají tak, že *Brazílie* nyní sama těží kávy více než všecken ostatní svět, a Severní Amerika bavlny více než každý jiný díl světa.

Živočištvo.

Proti bujnému rostlinstvu bylo živočištvo v Americe před příchodem Evropanů v pozadí, z domácích zvřat scházely druhy dojné, vlnu skýtala jen vikuňa a břemena nosila jen lama, podobná velbloudů, ale mnohem slabší; ze šelem jsou puma a jaguar největší. V ptactvu jest veliká rozmanitost, zvláště co do barev; i chová Amerika v Andách největšího dravce, kondora i nejmenší ptáčky, skvělé kolibřísky.

Vůbec.

Amerika má vůbec rostlinstvo i živočištvo od ostatního světa odchylné; jen Severní Amerika jeví v stromoví, medvědech, jelenech některých a j. přírodninách podobnost s Asií a Evropou, a to více v krajinách severnějších, z čehož usuzujeme, že byla v dávných dobách spojena s těmi díly světa.

Lid.

Plemena.

V Americe, od přírody co do horstva, vodstva i vzduchu jednoduše upravené, obývalo původně jen jedno plémě, rudy neboli indiánské, k rovníku pleti rudější, k točnám světlejší, nejbliže příbuzné plémě žlutému, obývajícímu za Beringovým průlivem. Toto plémě od času, co se k němu přistěhovalo čilejší plémě bílé a s ním do krajin tropických a subtropických tužší plémě černé, ustoupilo do nitra pevniny a namnoze pohynulo. Běloši rozmáhají se na vysočinách pásu horkého a v pásmech mírných, v Unii Severoamerické počtem i vzděláním nejvíce, vůbec v Americe více než v Africe i v Asii.

Národnost.

Dle národnosti převládají Angličané od s. až k ř. Rio del Norte, na j. Španělové vyjma Brazílie, osazenou Portugalcí; vůbec národnové západoevropští, kteří měli z evropských národů do Ameriky nejbliže. Potomci jejich narození v Americe, zvláště v pásmě horkém, slují kreolové.

Míšením se tří plemen vznikli v Americe smíšenci, z bělochů a rudočů mesticové, z bělochů a černochů mulati a z rudočů a černochů zambiové, z nich pak ještě jiní smíšenci; ale běloši převládají počtem, vzděláním a občanským zřízením.

Smíšenci.

Občansky náleží Evropanům jako osady jen části nejsevernější, Západní Indie (kromě o. Haiti) a Guiany v Jižní Americe; ostatně rozdělena jest Amerika v samé domácí republiky, z nichž největší a nejmocnější jest Unie severoamerická neboli Spojené státy severoamerické.

Státy.

Arktické souostroví.

Arktické ostrovy, rozloženy jsouce od pevniny Americké na s., téměř všecky v páse studeném, jsou bezlesé, pokryté namnoze sněhem a ledem a velmi řídce obydleny národem Eskymákým, který náleží dle jazyka k plemeni rudému, ale bledší pletí nejvíce se podobá mongolským národům v severových. Asii. Eskymáci živí se hlavně lovem tuleňů a ryb, pak honbou na soby, bílé polární zajíce a jinou zvěř. Mořské průlivy mezi ostrovy těmi jsou skoro po celý rok zamrzlé a proto pro lodní plavbu nevhodné.

Největší arktický o. Grönland leží od evropského Islanda na z. a zasahuje do mírného pásu zemského jen jižním cípem na j. k rovnoběžce 60°, ze všech nejjižnější. Pokud znám jest, pne se *vysokou*, namnoze pokrytou *věžním sněhem* a ledem, jenž znenáhla smýká se četnými a mocnými ledovci až do moře. Ledovec *Humboldtův* na sz., jest 111 km (1° poledníkový) široký a 100 m tlustý. Některé skalisté vrcholy vynikají na břehu vých. až do patra věhorského. V létě rozechřívá se led a sníh někde na pobřeží; i objevuje se zelený pažit (Grönland = zelená země).

Grönland.

Grönland osadili Dánové, ale jen na členitém břehu *západním*, jejž poněkud ohřívá teplý proud mořský, od proudu golfského tam se odvětvující. Osady grónlandske zřízeny jsou od náboženské společnosti *Bratské* (Herrnhutské), která víru křesťanskou i u pohanských *Eskymáků* šíří; jsou tam vesměs malá místa.

Na nejsevernější dosud známý arktický ostrov, *Grantova Země*, oddělenou od Grónlanda úzkým průlivem, dospěla

výprava k severní točně nejdále, to až k 83. rovnoběžce, tak že tedy od točny byla vzdálena jen 7° poledníkových = $7 \times 111 \cdot 1 \text{ km}$.

Ostatní ostrovy Arktické náleží Britsku.

Britské země severoamerické.

Britsko zabírá v Sev. Americe Arktické ostrovy (kromě Grönlanda), některé ostrovy v oceáně Atlantském a pevninu kromě země Aljašské na j. k rovnoběžce 49. (města Brna) a k jezerům Kanadským, pak některé ostrovy v oceáně Atlantském. Pevninská půda rozkládá se všecka ve tři části: na z. ve vysočinu Kordillerskou, okolo Hudsonova zálivu nížinu Arktickou neboli země Hudsonovy a na v. vypnulinu Kanadskou a polouostrovou, úhrnem území jen o Skandinavii menší než Evropa, ale obyvatelů mající jen jako jediné město Londýn. Z vysočiny Kordillerské vynikají velehory i na okraji západu, kde na pobřeží velehora Eliášova nad 4 km strmí, i na kraji východním, totiž Skalisté hory. Země ta sluje jako osada Britská Kolumbie i jest s Kanadou spojena železnici v Americe nejsevernější. Osadníci těží zlato, osadili též některé ostrovy pobřežní, z nichž největší jest o. nejjižnější, (venkůvr) Vancouver.

Britská Kolumbie.

Hudsonovy země.

V nížině Arktické četná jezera; největší ř. Mackenzie odvádí vodu jezer Velkého Otročího a Velkého Medvědího do sev. Ledového moře. V zemích těch obývají, pokud lesy sahají, počátky indiánské národkové lovečtí, kteří jižněji střílejí bůvoly a losy, jichž masem se živí, a severněji v rozsáhlých jehličnatých lesích černé medvědy, veverky, lišky a jiné ssavce, jichž kožešiny prodávají; v nejsevernějších končinách bezlesých žijí Eskymaci. Angličané vystavěli si porůznu *tvrze* (*Forts*), v nichž před loupežnými nájezdy bezpečně žijí a kožešiny a kůže od kočovníků kupují. Jižní končinou (u 50. rovnoběžky) probíhá britská pacifická dráha; podél ní osady se zakládají. U ní od Winipegského jezera na j. m. Winnipeg.

Kanada.

Kanada přiléhá na j. k jezerům Kanadským, jež jsou vesměs sladkovodá říčná: Hořejší, největší sladkovodé jezero na veškeré zemi (větší než Čechy s Moravou a Slezskem), (mišigen) Michiganské, Huronské, (hrá) Erie, a (a = é) Ontario. Voda z nejzápadnějšího protéká vsemi, odtok z Erie do Ontario sluje ř. Niagarou, která činí velemocný vodopád,

$1\frac{1}{3}$ km široký, uprostřed ostrovem rozdelený a 50 m hluboký. Z Ontario vytéká řekou sv. Vavřince do zálivu téhož jména. Kanadu původně zabrali a osadili Francouzové, nyní Angličané jí vládnou; obyvatelé těží petrolej, loví ryby, chovají skot i brav, vzdělávají role a vyvážejí ze širých lesů dříví, živí se vůbec hlavně těžením plodin.

Opadál ústí široké řeky Sv. Vavřince (kvíbek) Quebec* na ostrůvku mezi širokou řekou Sv. Vavřince a ústím řeky Ottavy, kam až doplují největší námořské lodi; (montriól) Montreal** jest největší m. v Britské sev. Americe; u ř. Ottavy Ottawa, hl. m. obojí Kanady.

Od ř. sv. Vavřince na v. Nový Brunšvik a polou. Polouostrov. Nové Skotsko (dříve Akadie); m. (a = e) Halifax má přístav nikdy nezamrzající a proto pro sev. ty země nejlepší britský přístav válečný; od něho běží britská železnice pacifická (= tichomořská).

Z ostrovů britských v Atlantském oceáně jest Nový (faundland) Foundland největší a Bermudy též důležité. U Nového Foundlanda, jenž drží se k nejvých. cípu Labradora, prostírá se šírá mělčina Novofoundlandská.

Na ní ryby, plující se studeným proudem od s., narážejí na teplý proud Golfský, jím nepřjemný, před kterým se staví a tudiž hromadí. Proto je mělčina ta výborným lovištěm, na němž každoročně loví rybáři z Ameriky i Evropy tresky a j. ryby (naloví až i za 20 mill. zl.).

Bermudy, z koralových ostrovů na zemi nejsevernější v širém Atlantském oceáně, uprostřed Golfského proudu, jenž je stále ohřívá, tak že hojně pomorančů a citronů plodí a vyvážejí do New-Yorku; jsou i jako stanice pro lodní plavbu z Evropy do Ameriky výhodné, jako o. sv. Heleny u Afriky pro plavbu do jižní Afriky a dále.

Severoamerická Unie.

Z mapy: krajní rovnoběžky a poledníky a délku poledníku 100ho Gr.

Území Severoamerické Unie sahá od britské hranice na j. k zálivu Mexickému a k Rio del Norte, od oceánu Atlantského na z. až k Tichému, úhrnem tak velké jako území britské. Území Unie dělí se od v. na z. ve tři části: území atlantské, mississipské a kordillerské.

Území atlantské prostírá se podél moře nízkou rovinou, západněji pne se pásmitymi středohorami Alleghanskými, jehož nejvyšší vrcholy výšky 2 km dosahují. Vláha

Ostrovy.

Úloha.

Atlantské území.

přichází z širého okeanu Atlantského, ale v létě též z Mexického zálivu, když do rozechřáté pevniny vzduch od moře toho proudí a otáčením se země kol osy k sv. se uchyluje. Proto na Alleghanách širé lesy, na nížině jižněji cukrová třtina, baylník a rýže v širých plantážích se výborně daří, severněji tabák a kukuřice, ještě severněji pšenice, ječmen a obilí.

Mississipské území.

V území Mississipském na j. a podél Alleghan, pak podél řek úroda jest jako v atlantském území, ale protože čím dále od řek a čím dále na z., tím více ubývá vláhy, země šíří se preriemi, na nichž však letní teplo a občasné deště kukuřici a obilí hoví, dále ke Kordillerám stepmi zcela bezlesými. Na širých těch stepích prohánějí se stáda hrbatého tura amerického, která však před rolnickými osadníky, stále přibývajícími, stále k z. ustupovati musí a s nimi též Indiani živící se jich lovem.

I. Severní státy atlantské.

Úloha.

Z mapy: Jména následujících 10 států.

Od Nového Brunšvika na z. až k ř. Hudsonu tři nejsevernější státy, pokryté hlavně širými jehličnými lesy. Obyvatelé pořídku usazení živí se hlavně prodejem dříví.

Živnost.

Sedm atlantských států severnějších od ř. Hudsona na z. k jezeru (iri) Erii a Ontariu, na j. za ř. (Delever) Delaware. V nich z lesnatých Alleghan do moře stékají široké řeky: Hudson, Delaware, Potomak a j., a se svahů západního mississipská pobočka (ohajo) Ohio. Bohatá alleghanská ložiska uhlí byla podnětem továrníckému průmyslu, který vyrábí z kůže, bavlny a kovů tolik tovarů a tak dobré, že již se měří s průmyslem anglickým. Veliký průmysl, četné dobré mořské přístavy, splavné řeky a vystavěné železnice a průplavy podporují velmi čílý obchod i způsobují velikou lidnatost. Státy ty jsou ze všech uniijských nejlidnatější i nejvzdělanější, v nich nejvíce jest velemešt.

Boston
450.000.
New-York
1.400.000

Brooklyn
670.000.

Přímořská m.: Nejsevernější (boston) Boston**, má na blízku nejstarší americkou universitu (ve městě Cambridge). — (njujórk) New-York** na jižním cípu polouostrova, jenž vybíhá mezi moře a širokou splavnou řeku Hudson, která průplavy spojena jest s m. Montrealem a s jez. Eirem. New-York jest hl. m. státu téhož jména, největšího z těch sedmi atlantských států severnějších. Naproti New-Yorku, na o. Long (ailendě) Islandě (= dlouhém ostrově) (oo = u) Brooklyn** (nad $\frac{1}{2}$ mill. obyv.), s New-Yorkem spojený mostem; obě ta města dohro-

mady jsou jako jedno město, největší v Americe mající přes 2 mill. obyv. New-York jest po Londýně prvním obchodním městem na veškeré zemi, z něho lodi do všech končin zemských vyjíždějí, v něm hlavně vystěhovalci evropskí přistávají (v něm žije 15.000 Čechů). Na blízku průmyslové (Njuark) Newark**. — Nedaleko ústí splavného Delaware, tam, kam ještě příliv mořský zasahuje, Philadelphia ** hl. m. státu Pensileanie, po otci senátora Penna nazvané. Ph. (skoro 1 mill. obyv.), po New-Yorku největší americké město vzrostlo hlavně tím, že na blízku dobývají velmi mnoho uhlí, železa a dále petroleje; petroleje také nejvíce se vyuvaží.

Delaware.
Philadelphia.

Uvnitř země: U ř. Ohio Pittsburgh **, v nížině Mississipské, uprostřed ubelých ložisek na západním úpatí Alleghanském; prospívá továrnami na železné stroje (jako v Evropě Birmingham). — U výtoku Niagary z jezera Erie přístavné m. (befelo) Buffalo, hlavní tržiště pro obchod do britské Kanady.

Pittsburgh.

II. Okres Kolumbie a jižní státy atlantské.

Z mapy: Jména následujících 11 států.

Jižní státy atlantské zabírají jižní, větší díl nížiny Atlantské a lesnatých Alleghan a jižní, menší díl nížiny Mississipské až k ř. Rio del Norte. V rovinách těch států, velmi zúrodněných vedrem letním a hojnými dešti, těží v plantážích bavlnu, cukrovou třtinu a rýži. Obyvatelé, mezi nimiž mnoho černochů, obývají řídčeji než v průmyslných státech severních, na plochém, namnoze bahnitém pobřeží mořském málo je přístavů a měst.

V okrese (C = k) Columbii:

Na levém břehu řeky Potomaka veleměsto (ue singt'n) Washington,** v něm sídlí president (v Bílém domě), úřaduje senát a zasedá kongress (= sněm) veškeré Unie (ve velkolepém paláci, jemuž Kapitol říkají). Vysoký, obeliskový pomník slavného průvodce svobody severoamerické a prvního prezidenta unie (dosud nedokončený, bude strměti výše nežli věž Kolinského kostela 156 m vysoká); poledník tamější hvězdárny američtí zeměpisci za hlavní pokládají.

Washington.

Od Washingtonu na s., u jednoho z chobotů atlantských, (bal timór) Baltimore** největší obchod s tabákem. V deltě mississipské hl. m. státu Louisiana (nju-oarliáns) New-Orleans** (= Nový Orlean), tedy u moře i u největší splavné řeky severoamerické, jest pro vývoz bavlny tržištěm na veškeré zemi největším (jako v Evropě Liverpool pro dovoz), jím jde nejjižnější dráha pacifická. N. Orlean založili Francouzové, a posud jest jich tam mnoho vedle Angličanů. Z močálů podél nízkého pobřeží ležících vznikají letním vedrem nezdravé výparы, jež lidem blým žloutou zimnici způsobují, a proto město, ač pro obchod výborně jest postaveno, tak rychle nevzrástá jako jiná města severoamerická.

Baltimore.

New-Orleans.

III. Vnitrozemské státy na z. k ř. Missouri.

Úloha.

Z mapy: Jména 11 států.

země.

Ve státech na širé rovině, od jezer *Kanadských* na jih a od *Alleghan* na z. až ke stepím dosud málo osazeným, daří se na výborné půdě jižněji *tabák*, severněji pak *kukuřice*, *pšenice* i jiné obilí velehojně. Tam hlavně táhnou se přistěhovalci vzdělávat pořáde více stepné půdy v role, a chovat dobytek, zvláště vepřový, jež krmí nadbytkem kukuřice. Tam vznikají nejrychleji města pro obchod obilný a s vepřovým masem.

Louisville.

Cincinnati
285.000

Cleveland.

Detroit.

Milwaukee.
Chicago
550.000.St. Louis
360.000.

Úloha.

Territoria.

U ř. *Ohio* (lujvil) *Louisville*** v krajině úrodné a chovem dobytka i průmyslem bohaté; na sv. (sinsinaty) *Cincinnati*** hl. m. státu Ohio. — Blíže jez. *Erie* (klivland) *Cleveland*, ** v něm žije Čechů více ještě než v městě New-Yorku. — U výtoku z jezera *Huronského* do *Erie*, naproti nejjižnějšímu cípu *Briitské* severní Ameriky, (ditrajt) *Detroit***, vede hlavně obchod do *Kanady*. — U jezera *Michigananského* (Vorovkova Čítanka „Od jezera Michigananského“ str. 263. a 269.) na z. (miluáky) *Milwaukee*; ** u jižního cípu (číkago) *Chicago* ** (nad $\frac{1}{2}$ mill. obyv.), před $\frac{1}{2}$ stoletím bylo ještě indianskou vesnicí; vyvázla ze širého úrodného okolí obilí na všecky strany, po mnohých železnicích i na lodích, které plují po jezerech, řekách a průplavech, až do valeměst nížiny Atlantské, též do širého okeanu Atlantského a jím do Evropy. (Čechů na 25.000.) — Od ústí řeky *Missouri* na jih (séntluj) *St. Louis* ** největší m. po Chicagu, nedaleko za ústím missourským, uprostřed širé úrodné nížiny, u největších severoamerických řek pro obchod výborně položené, založeno bylo od Francouzů, jichž tam podobně jako v Novém Orleaně mnoho je usazeno, kromě Chicaga obývá tam Čechů nejvíce; stává se tím větším a důležitějším, čím více se zlidňuje širá úrodná nížina Missisipská.

IV. Státy a territoria na západě.

Z mapy: Jména států a territorií.

Státy a territoria na z. zabírají stepné roviny od ř. *Missouri* na z. a vysocinu Kordillerskou i její západní svah až k okeanu Tichému. Na obou krajích Kordillerské vysociny průměrně 1 km vysoké, vypínají se okrajná pohoří velehorská s průsmyky 2 km výšky a vrcholy i nad 4 km vysokými. Řeky *Kolumbie* a *Kolorado* vybrázdily si v plošné půdě hluboká koryta se svislými stěnami, zvaná (c = k) *cañons*.

Stát Kalifornie vytěžil zlata více než kterákoliv jiná země, ale prospívá nyní v nížině mezi horami přímořskými a velehorskou Sierrou Nevadou více úrodností na obilí i ovoce.

Hl. m. Kalifornie *San Francisco*** u *Zlaté Brány*,

t. j. vchodu z Tichého okeanu do zálivu, do něhož vlévá se hlavní řeka kalifornská, zlatopiský *Sacramento*; ze S. F. vybíhají železnice (pesické) pacifické a vyjíždějí lodi do Číny, Austrálie a jižní Ameriky. Ve městě usazuje se mnoho pracovních Číňanů, kterým tam kuli říkají.

Od Kalifornie a velchorského pohoří *Nevady* na v. stát *Nevada*, v němž nyní se těží nejvíce stříbra. Od něho na v., na vysočině u *Velikého jezera Solného*, *Nový Jeruzalem* (*N. Jerusalem*) (nebo-li město Velikého jezera Solného), osada náboženské společnosti *mormonské*.

Na východním svahu kordillerském jest čtverec 9 t. km^2 krásné krajiny prohlášen za „National Park“ (= národní sad); v něm vytryskují ze země horké prameny (geisiry) vysoko (největší nad 60 m), rozkošné na pohled a silně léčivé.

Severozápadní končina pevniny americké, naproti ostrovům Aleutským vybíhající v polouostrov Aljašku, *territorium Aljaška*, jest velmi rozsáhlá, ale studená a velmi řídce obydlená, hlavně nevzdělanými Indiány.

V. Unie úhrnem.

Sestavme jména měst dle uvedených počtů jich obyvatelů.

Aljaška.

Úloha.

Zřízení.

Unie skládá se ze 43 států neboli držav, 6 territorií (= zemí) a 1 okresu. V každém státě volí si občané svůj sněm a svého prezidenta (předsedu), pak ze všech států občané volí si *kongres* (= sněm) a předsedu pro všecku Unii. Kongres skládá se ze sněmovny poslanců a senátu. Do sněmovny poslanců volí občané poslance, do senátu posilá každý stát po 2 senátořech. *Territorie* spravují úředníci od vrchního předsedy ustanovení. Státy a territoria *jména* mají buď dle svých hlavních měst, jako New-York, nebo dle řek, jako Mississippi, Missouri, Kansas, Ohio, dle jezera Michigan, dle pohoří Nevada, dle osob Pennsilvania a j.

Původní obyvatele, *Indiány*, zatlačili běloši do západních stepí, takže jen málokterí ve městech mezi ostatními obyvateli ostali. Černoši a smíšenci (mesticové, mulati a zambové) obývají mezi bělochy, jsou před zákonem jim rovní, ale skoro vesměs jako služebníci neb jinak jim podřízeni. Bělochů přibývá značně přistěhovalci. Všech obyvatelů jest nad 62 mill., i bydlí v průmyslových státech atlantských nejhustěji.

*Obyvatelé
62 mill.*

Angličanů je nejvíce, pak Gallů, Francouzů, Němců, Čechů (asi *Národnost*. 250 t., hlavně ve městě *Chikagu*, *St. Louisu* a *New-Yorku*, a j.). Anglicky mluví tam skoro všickni.

Indiánů v Unii obývajících polovice jest pokřtěna, ostatní *Náboženství*.

jsou ještě *pohané*. Ostatní obyvatelé téží všickni vyznávají *křesťanství*, ale různí se ve *mnoho* sekt neboli náboženských společností, z nichž anglikanská jest nejčetnější.

Živnosti.

1. *Plodyny.*

1. V zemích kordillerských těží se mnoho zlata, v Alleghanách *uhlí* a *železa*. Ve státech jižních pěstují ve velmi rozsáhlých *sadech* (plantážích) *cukrovou třtinu*, *tabák* a *bavlník*, bavlny a tabáku těží nade všecky jiné země; ve státech severníjších *obilí* tolik, že zásobuje záp. Evropu a ve příčině té měří se s Ruskem.

2. *Průmysl.*

2. *Průmyslu* nejvíce provozují hustě obydlené státy severovýchodní, těžící z bohatých alleghanských ložisek kamenné uhlí a železnotu rudu; zvláště mnoho vyrábějí *strojů* a *bavlněných látek*, výrobky vůbec dokonalé.

3. *Obchod.*

3. *Obchod* provozují hlavně města na břehu atlantském ležící, u Tichého moře San Francisco; uvnitř země jest hojně řek splavných a jezer, k čemuž přičinili sít průplavů, železnic a telegrafů.

Z *telegrafů* nejdůležitější je *atlantský*, jenž běží na dně Atlantského moře a spojuje Unii s Britanií a ostatní Evropou. Největší *železnice* jsou *pacifické*, jež oba přilehlé oceány spojují a každá delší jest než Evropa od mysu sv. Vincence k ústí ř. Kary; železnic v Unii úhrnem jest více než v Evropě.

V *obchodě* námořském Unie jest po Britsku první mezi všemi státy zemskými.

Vzdělání.

V Unii je veliké vzdělání, zvláště ve státech východních. Unie drží velmi málo vojska, své sily tím snáze na živnosti nakládá, čímž bohatně a u vzdělání rychleji pokračuje než Evropa; i v průmyslu Severoameričané předčili nad Evropany již ve mnohem, a *vyvzdězejí* některé výrobky i do Evropy, např. hodinky a šicí stroje.

Mexická republika.

Úlohy.

Z mapy: 1. Určeme hranice, krajní rovnoběžky a poledníky; 2. *výměru*, jak daleko je z města Mexika do N. Orléana a do San Francisca.

Půda.

Půda (x = ch) mexické republiky skládá se z plošné vysočiny A n a h u a c k é, části to vysočiny Kordillerské, a z nižších polouostrovů Kalifornského a Jukatanu. Na vysočině vypínají se pohoří, obsahující zlato a stříbro, a sopečné homole; nejvyšše strmé Pík (= štít) O r i z a b s k ý, skoro $5\frac{1}{2}$ km, nejvyšší hora Severní Ameriky. Půdu *ovlážují* jen deště *tropické*, z rovníkových krajin jen v létě přicházející, pročež jest na-

Vláda a vzdělání.

mnoze bezlesá a plodí nopály s košenilem, agave, obilí a jiné občasné rostliny; vzduch na ní vane skoro povždy jarní, zdravý. — Nízké pobřeží podél zálivu Mexického a svah vysočiny ovlažen bývá nejen dešti tropickými, nýbrž i z mračen, jež od golfu Mexického pasát přináší. Tam ve velkém vedru tropické lesy, vanilka, kakao, káva a j. rostliny bují, ale též, jako na unijnském golfském pobřeží, letní škodlivé výpary vystupují, bělochům způsobujíce žlutou zimnici, takže pobřeží to, pro Mexiko nejdůležitější, jest pro bělochy téměř neobydlitelné. Obyvatelé jsou Kreolové, španělského původu a smíšenci, výry katolické.

Skoro uprostřed atlantského břehu mexického Vera (krás) Cruz, největší přístavné město, v nezdravé přímořské nížině. — Merida, největší město lesnatého polouostrova Yucatan; u něho rozsáhlé zříceniny staromexického indianského města (jako Theb staroegyptských: chrámy, paláce, věže pyramidy aj.). Na vysočině, la Puebla ** prospívá průmyslem hedvábnickým a bavlnickým. Na rovině do kruhu velehorami ověnčené, hl. m. Mexiko** (300 t. obyv.); stojí na zříceninách staroindianského hl. m. císařství Anahuackého, po němž planina dosud Anahuackou sluje, v rozkošné krajině; s přístavným m. Vera Cruzem spojeno jest železnici. Na blízkém velkém jezeře plují zahrady zeliářské a květinné. — Na sz. několik měst báňských, s doly na stříbro.

Kde oba okeany nejvíce súžují Mexickou zemi, a Kordillereská vysočina nízko (200 m) se prohýbá, Tehuantepek u zálivu Tehuantepeckého.

Vera Cruz.
Merida.

La Puebla.

III. město
800.000.

Tehuantepek.

Středoamerické státy.

Z mapy: Krajní rovnoběžky a jména 5 republik.

Úlohy.

V středoamerické pevnině vypíná se vysočina Kordillereská mírněji, na záp. okraji s řadou činných sopek. V jižní konci polouostrova, podobného otupenému trojuhelníku, prohýbá se hluboké údolí, v němž leží jezero Nikaragujské (40 m vys.), a teče z něho řeka do moře Karibského. Údolí to přerývá vysočinu tak, že konají se tam přípravy ku zřízení průplavu, jenž se povede jezerem Nikaragujským a má spojovati oboje okeany. Obyvatelstvo jako v Mexiku, ale více černochů, kteří tropické vlhké podnebí snášeji; těží plodiny jako v Mexiku. Země dělí se občansky v britskou osadu Honduras u zálivu téhož jména s lesy mahagonovými a v 5 republik středoamerických, mezi sebou nesvorných. V nich největší město jest Guatemala*, hl. m. republiky téhož jména, nedaleko činné jedné sopky; trpívá zemětřesením.

Obyvatelé.

Honduras.

Guatemala.

Západní Indie.

Západní Indie skládá se ze tří skupin ostrovů: hornatých Velikých a Malých Antil, ohrazujících moře Karibské na s. a v., a z koralových nízkých Baham, postupujících řadou od Floridy k jv.

Vzduch.

Plodiny.

Obyvatelé.

I. Bahamy.

Watling.

II. Veliké Antily:

1. Kuba.

Havana
200.000.

2. Jamajka.

3. Haiti.

Haiti.

Domingo.

4. Porto-Rico.

III. Malé Antily.

Úloha.

Vzduch horkopásmový s hojnými prškami rovníkovými i pasatními způsobuje jako ve Střední Americe pevninské velikou úrodu kávy, cukru, tabáku, bavlny, vanilky, indichu, dříví barvířského a j. rostlinných plodin *tropických*.

Všecka Západní Indie jest menší než ve Východní Indii samo souostroví *Filipínské*, i obývá v ní lidí sotva 5 mill. (ve *Východní Indii* nad 300 mill.), týchž plemen a národností jako v pevninské Střední Americe. Rudoši vyhynuli, byvše od nemilosrdných evropských osadníků k těžkým práciem nuceni.

I. Bahamy. O. (uotling) *Watling* (San Salvador); na něm přistál *Kolumbus* 12. října r. 1492.

II. Veliké Antily: 1. Kuba, ostrov španělský, počíná se mezi polouostrovou Floridou a Jukatanem a táhne se najv., dlouhý jsa jako Alpy neb Kavkaz, větší než všecky ostatní Antily, Veliké i Malé dohromady; plodí cukrové třtiny a tabáku nejvíce, i sluje „*perlou antilskou*.“

Hl. m. *Havana*** u průlivu Floridského, sídlo vrchního španělského guvernéra, největší město na Kubě i ve veškeré Západní Indii, má největší továrnu na cigarety, v níž čínští dělnici pracují.

2. Od východního cípu ostrova Kuby na jih britská (J = dž) Jamajka. [Vorovkova Čítanka I. čl. 62. „Na Jamajce.“]

3. Na v. (haity) Haiti, po ostrově Kubě největší. Za francouzské revoluce barevní lidé přepadli bělochy a všecky ukrutně povraždili. V západní 1/2 ostrova černošská republika Haiti; v ní panuje řeč francouzská; v ostatním díle mulatská republika San Domingo v níž panuje řeč španělská.

4. Na v. španělský ostrov Porto-Rico (= přístav bohatý), nejmenší z Velikých Antil.

III. Malé Antily zabrány jsou evropskými státy námořskými. Nejjižnější a největší jest o. *Trinidad* (= rakouské Slezsko) s jezerem asfaltovým, vyváží mnoho asfaltu. Přístav ostrova sv. Tomáše leží nejlépe na cestě lodí z Kanalu la Manche k Panamě.

Z mapy: které Malé Antily kterým státům patří.

Severovýchodní země Jižní Ameriky.

Severovýchodní země Jižní Ameriky náleží republikám Venezuelské a Brazílské a evropským osadám Guianským i leží v horkém páse, kromě jižního cípu Brazilie. V nich Indiáni ustupují do hor a lesů, běloši pak vzdělávají úrodnou půdu a těží z nerostných pokladů hlavně pomocí černochů a mulatů, kteří v horkém tamějším podnebí snáze práce konají a jichž tam jest téměř $\frac{3}{4}$ všeho obyvatelstva.

Z mapy: jmenovaných zemí hranice a krajní rovnoběžky a polednicky.

Úlohy.

Venezuela zabírá lesnatá pohoří, pobřežní Venezuelské a souvislé s ním nejvýchod. pásmo And, pak nížiny po obou stranách tohoto pásmá, (c = k) Maracaibskou a Orinockou, na níž šíří se travnaté llanos se zdivočelým skotem a díl lesnaté vysočiny Guanské. Obyvatelé bílí jsou původu španělského, těží z hor zlato a pěstují zvláště výborné kakao a tabák.

Hl. m. (C = k) Caracas na horské výšině pobřežní, Maracaibo u výtoku limanu do zálivu téhož jména.

Venezuela.

Guiana zabírá vých. polovici lesnaté vysočiny Guanské a na pobřeží širého okeanu Atlantského nížinu hojně ovlaženou, ale parnou a pro výparu z močálů nezdravou. Guiana Britská na z., zabírá území skoro tak veliké jako Veliká Britanie, Hollandská a Francouzská dohromady jako Britská. Všecky vzdálaly dosud jen malou část půdy, indianští Karibové ustoupili do nitra země.

Caracas.
Maracaibo.

Ve francouzské Guianě m. (kajen) Cayenne (= Guiana) na nezdravém pobřeží.

Guiana.

Brazilie, do nedávna císařství, téměř polovice Jižní Ameriky, zabírá skoro všecku lesnatou nížinu Maraňonskou a vysočinu Brazílskou. Na nížině Maraňonské u ř. Negra bezlesé llanos se zdivočelým koňstvem a skotem, ostatně nejbojnější tropické pralesy, selvas (= lesy) zvané; na plošné vysočině Brazílské, mírnými pohořími prostoupené, pasáty od moře vanoucí pršky spoustějí, zvláště v horách přímořských, zůstavujíce plošné krajiny savany, t. j. stepmi s řídkými skupinami stromů a keřů. Veletok Maraňon s četnými velkými pobočkami, v nížině volně tekoucími, výbornou jest síť vodních drah, dosud však málo použitou pro plavbu lodí.

Brazilie.

Vzduch člověku škodlivý vane jen v krajinách močálo-

Vzduch.

vitých neb řekami zabahněných, ostatně *zdravý*, zdravější než v užině Guianské neb na nízkých březích mexických.

Obyvatelé.

Brazilii objevili a osadili Portugalcí a dosud ji ovládají. Rudí národkové ustupují dále dovnitř země před postupujícími bělochy a černochy dovezenými z Afriky, by mohli žít volně. *Botokudi*, kteří si dolní pysk kusem dřeva ozdobují (jako u nás ženy uši naušnicemi), a některí jiní národkové žíví se bez práce, pouze sbíráním některých plodů rostlinných dařících se divoce. Brazilie, o málo menší než Evropa, dosud skrovně jest osazena, tak že obyvatelů má jen jako království Uherské.

Plodiny.

V Brazilii dobývají diamantů jako v málokteré jiné zemi, též mnoho zlata, platiny a j. kovů, ale žádného stříbra. Káv y Brazilie vydává více než veškeré ostatní země dohromady a mimo ostatní plodiny horkého pásu amerického, výborné červené barvicí dřevo nazvané *brazil*, dle něhož Portugalci zemi nazvali Brazilií.

Hl. město
360.000.

Nedaleko obratníka kozoroha, u krásného zálivu, hl. m. (řiu de Žanéjru) Rio de Janeiro **, (= řeka lednová, protože záliv odkrytý dne 1. ledna jménem byl ústím řeky) s výborným přístavem. Od ústí veletoku San Francisca, vytékajícího z vysočiny Brasílské, (baía) Bahia **; na s. (c = k) Pernambuco **, vyváží braziiské dřevo barvicí, také řečené pernambucké.

Bahia.
Pernambuco.

Severozápadní republiky Jižní Ameriky.

Horkopásmové západní republiky Kolumbie, (c = k) Ecuador, Peru a Bolivia, zabírají vysočinu Kordillerskou až skoro k jižnímu obratníku a přilehlý k ní nejzáp. pruh nížiny Marañonské.

Úloha.

Země.

Z mapy hranice a krajní poledníky toho území.

Na vých. svahu vysočiny Kordillerské, kde větry vanoucí od Atlantského oceánu nuceny jsou stoupati do velké výšky, srázejí své páry v pršky velehojně a způsobují vznět palem a j. stromoví i jiného rostlinstva velebujný. Podobně děje se na svahu záp., na pobřeží tichomořském, ale jen ke 4té jižní rovnoběžce, kam jen spěje teplý mořský proud rovníkový; jižněji však studený mořský proud Peruanský řečený, od j. podél břehu spějící, ochlazuje vzduch i způsobuje tím, že pobřeží ostává téměř bez deštů a tím i bez lesů. Na plošných výšinách vysočiny Kordillerské, které se šíří až k jižnímu obratníku, vzduch, jehož teplota výškou se mírní, tak že jest povždy jarní, svědčí plemeni bílému. Proto obývá,

Lia.

tam jako na vysočině v Mexiku bělochů, též původu španělského, a mesticů mnohem více než černochů; též zlato a j. drahé kovy z četných bání, které však dříve bývaly bohatší, a tropické plodiny rostlinné, mezi nimi lék *chinin* proti zimnici, jenž těží se z kůry některých stromů. Obyvatelé výšin těch trpí však častým zemětřesením a nepořádky v občanské správě.

Kolumbie sahá na j. až k rovníku, z republik jihoamerických jediná u obou oceánů. **Kolumbie.**

U perlorodého zálivu *Panamského*, jejž tvoří šíje Panamská obloukem na s. se ohýbajíc, m. Panama; z ní běží na sz. do m. Aspinwallu železnice spojující oba největší okeany (za 4 hodiny jízdy) a staví se pro lodi průplav, jenž bude světovému obchodu dříveležit jako Suezský. Uprostřed země, na vysočině v patře již v lehorském, Bogota**, město hl. a největší. **Panama.**
Aspinwall.

Ecuador na j. od rovníku (ekvátoru), dle něhož má jméno, jest z jihoamerických republik meziobratníkových nejmenší. **Ecuador.**

Hl. m. Quito u rovníku na výšině nazvané dle něho *Quitskou*; na ní věčnosněžné činné sopky homolovitě se vypínají, z nich nejvyšší Čimboraso nad 6 km strmí (výše než nejvyšší hora africká Kilimandžaro).

Peru. Před příchodem Evropanů do jižní Ameriky bylo v Peru království, nejmocnější a nejvzdělanější jihoamerické (jako Mexiko severoamerické). Na pobřežních ostrůvcích bezdeštných nahromaděný ptačí trus *guano* přichází jako hnojivo do obchodu. **Peru.**

Na vysočině, v krajině bezdeštné, hl. m. Lima**, pravidelně vystavěné, bohatě ozdobené katolickými kostely a kláštery; v něm první jihoamerická universita (španělská). — (kaljao) Callao, přístavné město města Limy, z něhož železnice do Limy vedoucí stoupá přes západ. krajné pohoří kordillerské skoro ve výši evropského Montblanka. Na jv. na vysočině (kusko) Cuzco; tam viděti chrám slunce, palác královský a jiné zříceniny hl. města staroperuanského.

Bolivia, z republik jihoamerických jediná od moře odloučená.

Největší město La Paz* (= mř) blíže jezera Titicacy, jehož bladina leží tak vysoko jako vrchol alpského Velkého Glocknera (8800 m), jižně od h. Soraty, ještě o $\frac{1}{2}$ km vyšší než Čimboraso, hl. m. (c = k) Sucre na jv. u jedné pobočky ř. Paraguaje.

Republiky mírného pásu.

Republiky mírného pásu (Ch = č) Chile, Argentiua, Paraguaj a Uruguay zabírají jižní díl Jižní Ameriky, od Bolívie a Brazílie na jih.

Panama.
Aspinwall.

Ecuador.

Quito.

Peru.

Lima.

Callao.

Cuzco.

Bolivia.

La Paz.

Sucre.

Úlohy. Z mapy u každé republiky pohraniční státy a krajní rovnohězky.

V republikách mírnopásmových podnebí svědčí bělochům Kreolům jako na Kordillerských výšinách horkopásmových.

Chile. Chile zabírá záp. svah Kordillerské vysočiny až k moři a ostrovy na j. až k mysu Hornskému. Na území tom v sev. končině, pokud ku břehu přilehá studený proud *Peruanský*, vane vzduch bezdeštný, že krajina u jižního obratnku ostává pouští. A tak a m a řečenou, z níž těží se mnoho ledku; jižněji, kde Peruanský proud od břehu jest vzdálen, od moře hojně a časté deště ovlažují zemi, takže daří se jižní i jiné ovoce, obilí a lesy vždy zelené, v nejjižnějších krajinách pak, na horských výšinách sněží tak hojně, že ledovce smýkají se až na břeh mořský, ač krajiny ty mají jen zeměp. šířku severního Německa.

Valparaiso. Skoro uprostřed chilského mořského břehu Valparaiso** (= údolí rajské), přístavné město na záp. pobřeží Jižní Ameriky nejdůležitější, v něm zastavují se lodi jižní Ameriku objíždějící, z něho stoupá železnice na v. do hl. města Santiaga**, ležícího na j. od nejvyšší americké h. Aconcague (7 km). Chilská města trpívají zemětřesením. *Ostrov* (Ch = č) *Chiloe* a s ním jiné druží se k pevnině jako utržené od ní kusy.

Argentina. Argentina (= země stříbra) zabírá vých. lesnatý svah Kordillerský a přiléhající k němu pampy, jako llanos občas travnaté a oživené stády bravu, skotu a koňstva, plošnou mírnou vysočinu Patagonskou, namnoze suchou, a vých. část Ohňové Země.

Buenos Aires.
470.000. Na jižním břehu velmi širokého ústí řeky La Platy hl. m. Buenos Aires**, využívá hlavně kůže, rohy, maso, lůj, masovou trest a vlnu. Z Buenos Aires jde železnice na z. přes hřbet And podél jižní paty Aconcague do Santiaga a Valparaisa.

Cordoba. Cordoba*, na vých. úpatí osamělého horstva a na kraji šírych pamp.

Uruguaj. Uruguay mezi ř. *La Platou*, *Uruguajem* a mořem.
Montevideo. Montevideo**, hl. a největší přístavné město.

Paraguaj. Paraguaj od ř. *Paraguaje* na z. za ř. *Paranu*, zasahuje do horkého pásu; plodí mimo mnohé tropické rostliny ještě zvláštní čaj, řečený *maté*, jejž v jižní Americe pijí místo čaje čínského. V Paraguaji obývající *Indiáni* byli jesuitskými misionáři na víru křesťanskou obráceni.

U pohraničného veletoku Parany hl. m. *Asuncion*.

Od Ohňové Země na sv. Falklandske ostrovy, **Falklandy**. stanice pro lodní plavbu, náleží Britsku. Malá britská osada střílí mořské ptáky, kterých tam hnízdí velká hejna, a loví velryby a tuleně.

1. Seřadme a) města s udaným počtem obyvatel od největšího
2. státy a) dle velikosti. b) dle počtu obyvatel c) dle lidnatosti
3. osady též tak.

Úlohy.

Početní tabulka.

Americké Státy a osady	km ²	obyv. na 1 km ²	Obyvatelů
<i>A) Státy domácí:</i>			
Argentina	2,800.000	1·1	3,200.000
Bolívie	1,300.000	1	1,400.000
Brazilie	8,300.000	1·7	14,600.000
Domingo	45.000	9	417.000
Ecuador	300.000	3·3	1,000.000
Haiti	29.000	33	960.000
Chile	750.000	3	2,700.000
Kolumbie	1,380.000	2·5	3,400.000
Mexiko	1,950.000	5	11,500.000
Paraguaj	250.000	1·8	460.000
Peru	1,050.000	2·5	2,600.000
Střední americké republiky	444.000	7	3,000.000
Costa Rica	54.000	4	210.000
Honduras	120.000	3	380.000
Nicaragua	124.000	2·4	300.000
Guatemala	125.009	12	1,460.000
San Salvador	21.000	31	650.000
Unie severoamerická	9,210.000	7	62,480.000
Uruguay	187.000	3·6	650.000
Venezuela	1,540.000	1·5	2,230.000
<i>B) Evropské osady:</i>			
Britské a) v Sev. Americe	8,400.000	0·6	5,000.000
b) Guiana	220.000	1	280.000
c) Ostatní	65.000	21	1,370.000
Dánské a) Antily	360	95	34.000
b) Grónland	88.000	0·1	10.000
Francouzské a) Antily	2800	121	340.000
b) Guiana	121.400	0·2	26.000
c) v Sev. Americe	200	30	6.000
Hollandské a) Antily	1.100	41	45.000
b) Guiana	120.000	0·6	75.000
Španělské a) Kuba	120.000	18	1,600.000
b) Portorico	9 600	78	750.000

Celá Amerika 413.000 km^2 .*Půda.*

Aconcagua	7000	<i>m</i>	Hooker	5000	"
Sorata	6500	"	Eliášova h.	4100	"
Čimboraso	6300	"	Alleghanská nejv. h.	2000	"
Pik Orizabský	5400	"	Šije Tehuanopecká .	200	"
Popokatepetl	5000	<i>m</i>	Šije Panamská . . .	80	"

Vodstvo.

Výška jezera Titicacy uad hladinou mořskou	3800	<i>m</i>
Vývoj ř. Mississippi-Missouri	6666	<i>km</i>
Vývoj ř. Maraňona	5700	"
Poříčí ř. Maraňona	7,000,000	<i>km</i> ²
Hořejší jezero	83000	"

Australie.

Australie skládá se z pevniny, která sama v sobě služí také Australii, a z velmi četných ostrovů rozptýlených v Tichém oceáně, které dohromady slují Oceanie, (též Polynesie neboli Mnohoostroví). Australie jest asi o 1 mill. km^2 menší než Europa (ta 10 mill. km^2) a obyvatelů má jen asi tolik, kolik největší evropské město Londýn (asi 4 mill.).

Pevnina.

1. Určeme a) krajní poledníky. b) Od průlivu Torresova k průlivu (a — e) Bassovu, od 10.—40. jižní rovnoběžky skoro 30° délkových po 111.1 km =? km . 2. Vyměřme největší délku od z. k v.

Úlohy.

Členy.

Půda.

Pevnina Australská jest od z. k v. obdélně okrouhlá a jako ostatní dvě jižní pevniny skrovne členitá, tak že z ní výbíhá značnější polouostrov jen Yorkský, štíhlý, ale jen ze dvou stran vodou otočený, a že v ní se zatáčí značnější záliv jen Karpentarský, pak od jihu podlouhlý Jihoaustalský se Spencerovým. K pevnině druží se ostrov Tasmanie, oddělený od ní jen mělkým průlivem Bassovým, a několik ostrovů drobnějších.

Půda pevniny šíří se hlavně plošnou vysočinou průměrně 300 *m* vysokou, která na pobřežích výše se pue, nejvíše na jv., kde středohorské Australské Alpy strmí

nejvyšší pevninskou h. (koščiuš . .) Kościuszko v 2200 m vysoko.

Pevnina, ležíc většinou v páse horkém a skoro horkém, ovanuta je vzduchem horkým neb teplým. Vzduch ten zvláště v léti, kteréž tam jest v naší době zimní, silněji se rozhrívaje než vzduch nad mořem, stoupá do výše a jest příčinou větru monsunu, jenž na pevninu od moře vane a vláhu přináší. Vláha ta sráží se na vyšších okrajích, nejhojněji na nejvyšším okraji jihovýchodním, kamž také pasát vanoucí od jv. hojně deště přináší. Do nižšího nitra pevniny vanou pak obyčejně větry suché, které však někdy bouřlivé přívaly spouštějí.

Proto stékají na pevnině s hor okrajuých hojně stálé potoky a řeky; v nitru však řeky i jezera sice strašnými lijáky někdy se valně rozvodňují, ale pak suchem dluho trvajícím vysýchají a mění se v pouhé kalužiny; některá jezera sesýchají se v solné škráloupy. Jediná větší řeka australská (marrē) Murray pramení se na h. Kościuszko, sbírá vody splývající ze záp. svahu Australských Alp a ostatních východních hor a stéká nížinou na z. do zálivu Jihoaustralského.

V suchopárném nitru pevninském křoviny opatřené pichláky, skrub řečené, střídají se se stepmi a pustinami. Jako stromy stínu nevrhající a ostatní rostlinstvo, jest i živočiště, ssavci vačnatí, ptakopysk, pták emu a j. původní, značně odchylné od živočiště ostatních dílů světa a menší, z čehož soudíme, že Austrálie byla od Asie mořem odloučena již v době, než v Starém světě vyvíjeli se ssavci větší.

Původní obyvatelé, tmavohnědí, až skoro černí *Alfurové*, nemajíce před příchodem Evropanů ani skotu ani bravu aniž jiných užitečných domácích zvířat, nestali se ani kočovníky, nýbrž ostali lovci mravů surových. Před bělochy ustupují do nitra a hynou (že zbývá jich jen asi 50.000). *Osadníci* evropskí obývají kromě větších měst také jen velmi porůdku, jsou národnosti většinou anglické, ostatně Irové, Číňané a Němci; těží zlata mimo americkou Kalifornii na veškeré zemi nejvíce, pak mědi, železa, kamenného uhlí. Z Evropy přesazené rostliny réva, obilí, ovoce, zelenina, bavlna, cukrová třtina a tabák daří se v krajinách dešti ovlažených výborně; též výborně svědčí tam dovezený koňák, skotu a bravu. Na širých

Vzduch.

Vodstvo.

Příroda.

Obyvatelé.

Živnosti.

travnatých planinách chovají ovec tak veliká stáda, že Australie vyváží vlny více než každá jiná země. Země i vzduch svědčí Evropanům v Australii lépe než v Africe i v Asii; ano evropské osady vzmáhají se v Australii lépe než v meziobratníkové Americe, kde sice na vysočinách vzduch osadníkům svědčí, ale zemětřesení jim pevné stavby boří.

Všecku pevninu australskou i pevninské ostrovy zabralo Brtsko a rozdělilo ji v 6 osad, jimž dopřává samosprávy do veliké míry.

1. Tasmanie. 1. Tasmanie výborně ovlažená a úrodná plodí nejlepší ovoce. Obyvatelé původní byli od Britů na pevninu přesídleni.

2. Victoria. 2. Victoria naproti ostrovu Tasmanii, nejmenší osada na pevnině, ale přece větší než Velká Britanie (ta km^2 220 t.), přivábila zlatodolnými Australskými Alpami a vzduchem mírnopásmovým, jihoevropskému podobným, nejvíce přistehovalců.

U zálivu, kterým Indický okean daleko do pevniny se zatačí, hl. m. (melbourn) Melbourne**, největší město australské. Z města vybíhají železnice a telegrafovy.

3. Nový Jižní Wales. 3. Na s. Nový Jižní (uels) Wales. Půdu na pobřeží svažují hojně deště a mnohé bystřiny horské, na svahu západního pohraniční veletok Murray a velké jeho pobočky. Vzduch vane tam mírný a severněji již subtropický, ale v horách vlhký a zdravý jako ve Victorii.

Sydney**, s nejlepším a nejkrajnějším přístavem na zemi vůbec, nejstarší město v Australii a po Melbournu největší. Z něho několik železnic běží, jedna stoupá přes Modré hory do vnitřek země a do Melbourne.

4. Queensland. 4. Na s. osada (k vyns-lend) Queensland (= královna země) z polovice v horkém páse, plodí cukrovou třtinu a kukuřici. Hl. m. (brisben) Brisbane*.

5. Západní Australie. 5. Západní Australie, ač z osad největší, jsouc suchopárná, skoro nejřídčeji jest obydlena.

6. Jižní Australie. 6. Jižní Australie. K ní patří též Severní A., dosud skrovně obsazená.

Hl. m. (edlid) Adelaide*; z něho běží telegraf pevninou až do Severní Australie, jež spojena jest podmořským telegrafem s ostrovem Javou a tím s Evropou.

Okeanie.

Okeanie záleží z tisíců ostrovů, větších i drobných, rozptýlených v největším oceánu, Tichém neboli Velkém, a dělí se v 5 souostroví: Nový Zeeland od pevniny na jv., Me-

Sydney
1/4 mill.

Queensland.
Brisbane.

Západní Australie.

Jižní Australie.

Adelaide.

lanesie od pevniny na s. a sv. s největším o. Novou Guinei, Mikronesie od Melanesie na s., Havajské souostroví u sev. obratníka, nejsevernější, a Polynesie mezi N. Zealandem a Havajským souostrovím a od Melanesie a Mikronesie na v., táhne se nejdále na v. k Jižní Americe.

Největší o. australský, Nová Guinea, spolu po Grönlandě největší na zemi, velký jako polouostrov Skandinavie, větší jest než všecky ostatní australské ostrovy dohromady; ano kromě Melanesie a N. Zealandu všecky tisíce australských ostrovů dohromady menší jsou než Česká země.

Velké ostrovy australské a některé z menších jsou hornaté, sopečné i doplňují okruh sopečných hor obklíčujících Tichý okean, na z. od Kamčadky do Sundských ostrovů a na v. v Kordillerách; malé ostrovy jsou většinou nízké, průvodu korálového, některé z nich tvoří věnce řečené atoly, objímající mělkou část moře.

Ač všecky ty ostrovy leží v páse horkém neb skoro horkém, vane na nich vzduch okeanem zmírněný; nízké ostrovy ovlažovány jsou téměř jen dešti tropickými, na ostrovech hornatých vláha sráží se nejen dešti tropickými, nýbrž také stoupáním mračen a hoví lesům.

Ač úroda jest hojná, omezuje se na málo rostlinných druhů; na nízkých ostrovech skoro ještě kokosová palma se pěstuje, na hornatých ostrovech také jiné druhy palm, zvláště chlebovník, banany a palma ságová. Ještě chudší jest zvířena těch ostrovů; na mnohých ostrovech žili před příchodem Evropanů jen živočichové, kteří mohli přilétnouti neb přeplouti, zejména nebylo ssavců kromě letounů.

Obyvatelé původní jsou na Melanesii (= tmavoostroví) udatní Papuové (= kudrnáči) pleti tmavé s vlasy kudrnatými a hustými, na ostatních ostrovech Malajové pleti hnědé s vlasy přiléhajícími, povahy mírnější než Papuové. Mnozí přijali již od přistěhovalců víru křesťanskou a poněkud evropské vzdělání, ale hynou podobně jako v Americe Indiáni.

Všecky velké ostrovy a mnohé malé osazeny jsou státy plemene bílého, nejvíce Britskem.

Jednotlivá souostroví.

Z mapy u každého souostroví rovnoběžky.

Nový Zealand, dva ostrovy, od pevniny vzdálenější než o. Island od Dánska, úžinou (kukovou) Cookovou od sebe

Volikost.

Příroda.

Vzduch.

Příroda.

Lid.

Úloha.

Nový
Zeeland.

oddělené, leží skoro tak *daleko* od rovníku na jih, jako evropská Italie na s., a jsou jí tvarem podobné, ale o něco menší; hory pnou se i do patra věčnosněžného, mezi nimi činné sopky a solfatary (soptící jen plyny a páry) s četnými geisiry. Nejvýše strmí h. *Cookova* na jižním ostrově.

Obyvatelé.

Na Novém Zeelandě bránili se silní *Malajové* (mauri) Maori řečení, Angličanům dlouho, konečně dali se pokřtiti a podrobili se britskému pauství; ale hynou, tak že jich jest již mnohem méně než přistěhovalých *Angličanů* a *Číňanů*. Nyní povznaší se země rychle jako protilehlé jí osady pevninské.

Auckland.

Na severním ostrově: Na úzké šíji (óklend) Auckland; v ném sídlí britský místodržitel a zasedá novozelandský sném.

Melanesie.

Melanesie táhne se od rovníku na jv. k jižnímu obratníku; sluje Melanesií (= tmavé ostroví) dle obyvatelů, tmavých Papuů. Největší její a vůbec největší australský ostrov Nová Guinea, namnoze hornatá a bojně ovlažená, velmi jest úrodná. Osady zakládají tam z blízkých Moluk Hollandané na západě, z pevniny Britsko na j., Německo na s.

N. Guinea.

Na sv. souostroví Bismarckovo, náleží Německu. Dále na jv. jiné ostrovy, jež končí se podlouhlým o. Novou Kaledonií, která jest obklopena drobnými, nízkými ostrůvkami koralovými a osazena Francií.

Mikronesie.

Mikronesie (= drobnoostroví), od Melanesie na s., záleží z několika skupin velmi četných nízkých ostrovů koralových, jež Španělové osadili z blízkých ostrovů Filipínských, kromě východní skupiny Maršalovy, kterou zabralo Německo.

Havajské o.

Souostroví Havajské u severního obratníku, ve středu okeanské polokoule, severní Americe nejbliže, úhrnem menší než Morava (ta 22 t. km²). Objeveny byly slavným anglickým plavcem Cookem, jenž na nich byl zabit od Malajů, tehdy divokých. Malajové na nich obývající vyznávají víru *křesťanskou*, vzdělali se poněkud po evropsku a zařídili si *království konstituční*.

Na nejjižnějším a největším o. Hawaii strmí nejvyšší australská hora, vyhaslá sopka Mauna Kea (= bílá hora, 4200 m), jež otevírá se na vrcholu jícnem nejobšírnějším na veškeré zemi, a druhá velehora Mauna Loa má ve svém jícnu

jezero vřelé lávy. — Na o. Oahu hl. m. *Honolulu*, stanice lodí konajících plavbu mezi Severní Amerikou, Asií a Austrálií.

Polynesie obsahuje několik skupin velmi četných ostrovů, skoro vesměs nízkých. Největší z nich jsou dva o. Fidži, od Nové Kaledonie na v., osazené Britskem, a dále na v. o. Tahiti, krásných horských tvarů, pod ochranou Francie. Nejvých. obydlený o. jest Veli konoční.

1. Vymenujme z mapy ostatní skupiny a) Melanesie, b) Mikronesie c) Polynesie. 2. Sestavme z mapy, které ostrovy naleží a) Britsku, Hollandsku, c) Francii d) Německu, e) Španělsku.

Země polární.

Jednotlivě.

Do sev. studeného pásu zasahují pevniny Americká, Evropská a Asijská, tato mysem Čeljuskinovým k 78. rovnoběžce. Ostrovy: a) k Evropě patřící Jan Mayen od Islanda na ssv., Medvědí a Špicberky s menšími okolními od Skandinavie na s., a Kalgujev, Vajgach, dvojo. Novaja Zemlja (= nová země) a Země Františka Josefa od Ruska na s.

b) K Asii patřící souo. Nová Sibiř a na s od Beringova průlivu Wranglova Země.

c) K Americe patřící velké souo. Arktické, v němž na zemi vůbec největší o. Grönland.

Z mapy, mezi kterými zeměmi leží následující moře.

Části sev. Ledového moře: Grónlandské, Špicbergské, Karské, Sibiřské a Severoamerické se zálivem Baffinovým.

Do jižního studeného pásu nezasahuje žádná pevnina, neb nejjižnější pevnina Americká sahá mysem Hoornským jen k 56. rovnoběžce. V jižním studeném páse nalezeny byly dosud jen některé ostrovy a části zemí, nejjižnější jižně od Austrálie, Victoria Země s velehorskou sopkou Erebuss nazvanou u 78. rovnoběžky.

Vůbec.

Ledy tvoří se mrznutím, které počíná se na březích a někdy dále do moře se šíří, z čehož vzniká nejen hojná tříšť, nýbrž i ledová pole po moři plovoucí, někdy o průměru až 200 km. Ledy tvoří se také na souši z napá-

Honolulu
20 000.

Polynesie.

Úloha.

Severní.

Evropské.

Asijské.

Americké.

Úloha.

Jižní.

Led.

dalého sněhu, jenž tuhne a mění se v ledovce, které místo řek do moře se smýkají, to jako i řeky tím větší, čím rozsáhlejší jest země, tedy na Grönlandě větší než na ostatních známých ostrovech. Z ledovců ulamují se kusy neboli kry vniklé do moře, z velkých ledovců kry rozměrů tak velkých, že vyčnívají z vody jako plovoucí kopce až 90 m vysoké, v moři 4 i 7krát tak hluboko ponořené, jež v slunečním světle skvostně se lesknou. Ledová pole a ledové kry plují v moři a dostávají se polárními proudy mořskými i do krajin teplejších, kdež znenáhla tají tak, že jen málokdy doplují až k 37. rovnoběžce.

Počasí. Roční počasí rozeznávají se v studených pásech jen dvě, krátké léto a dlouhá zima, i přecházejí v sebe bez jara a podzimku, ale za hustých mlh, sněgových vánic a bouří.

Zima. V zimě trvá nejdélší noc nad 24 hodin tak, že čím dál k točné, tím déle slunce nad obzorem nevychází. Z toho vzniká nejen dlouhá tma nýbrž i stálá velká zima, v níž rty zamrzá a mrazy jsou až do 60°. Noční tma bývá přerušována severní září, obyvatelům velmi vítanou.

Léto. V létě trvá nejdélší den nad 24 hodin tak, že čím dál k točné, tím déle slunce krouží nad obzorem aniž zapadá i spůsobuje v té době oteplení vzduchu, ne sice velké, ale tak stálé, že v nížinách přímořských borůvky dozrávají a některé jiné rostliny se zelenají, ano i některé keře se daří, nejlépe na záp. břehu skandinavském, kdež teplý proud Golfský ohřívá značně vzduch a jím i zemi.

Příroda. Celkem jest rostlinstvo v studeném páse skrovné i počtem druhů i vzhledem. Lišeňíky a mechy napásají se sobi, malí jeleni a pižmoni, ze šelem se tam užíví vlk, malá polární liška a lední medvěd. Ptactva v létě tain poletuje hejna nesmrná, ssavců vodních a ryb množství oživuje moře.

Lid. Za velrybami a jinými ploutvonožci v létě četní lovci na lodích se vypravují; ale v zimě lidé opouštějí studený pás jižní úplně, severní potud, že Novaja Zemlja a severnější ostrovy ostávají bez stálých sídel lidských.

Obyvatelé. Jen v některých krajinách severního studeného pásu, ležících poblíž točnového kruhu, obývají lidé stále, ve Skandinavii Lopáři, v sev. Rusku a Sibiři Samojedi, Tunguzové, Jakuti a j. lovečtí národkové plemene žlutého,

v nejsev. Americe Eskymáci plemene rudého. Nejsevernější město na veškeré zemi jest Hammerfest na břehu Hammerfest. končiny Skandinavie, na s. od 70. rovnoběžky, v něm nejdelší den a nejdelší noc trvá 2 měsíce

Kromě lovců navštěvují nejstudenější neobydlené krajiny lodi s vědeckými výpravami, které je zkoumají a v nich co nejdále k točné proniknouti se snaží. Vědeckými těmi výpravami nejdále pronikli k jižní točné k Zemi Victoria, za 78. rovnoběžku, k sev. točné podél západního břehu Grönlandu na Zemi Grantovu za 83. rovnoběžku, tedy o 5° dále, kdež byli tudíž od točny vzdáleni ještě 7° ($7 \times 111 \text{ km.}$).

Vědecké výpravy.

Výměry evropských států s osadami.

Stát	V Evropě	V Americe	V Africe	V Asii	V Austrálii	Úhrnem
Britsko . . .	814.956	8,701.975	1,268 526	4,660.173	8,216.986	23,162.616
Dánsko . . .	144.420	88 460	—	—	—	232.880
Francie . . .	536.408	124.506	2,249.300	525.600	24.244	3,460.058
Hollandsko .	33.000	120.451	—	—	1,859.738	2,013.184
Německo . . .	540.414	—	1,774.000	—	253.560	2,567.974
Portugalsko .	92.075	—	1,805.550	—	19.666	1,917.291
Rusko . . .	5,889.062	—	—	16,495.949	—	22,385.011
Španělsko . . .	504.552	128.458	702.145	—	298.772	1,633.922
Turecko . . .	175.898	—	2,054.354	1,890.468	—	4,120.215

Obyvatelů (tisíc).

Stát	V Evropě	V Americe	V Africe	V Asii	V Austrálii	Úhrnem
Britsko . . .	38.784	6.806	4.743	279.329	4.183	333.795
Dánsko . . .	2.254	44	—	—	—	2.298
Francie . . .	38.219	373	12.437	20.197	89	71.315
Hollandsko .	4.013	110	—	—	31.218	35.841
Německo . . .	49.428	—	?	—	887	?
Portugalsko .	4.708	—	4.138	—	850	9.696
Rusko . . .	96.010	—	—	16.925	—	122.935
Španělsko . . .	17.650	2.332	146	—	5.679	25.807
Turecko . . .	5.748	—	7.817	16.271	—	29.831

OBSAH.

Strana	Strana
Střední Evropa	IV. Severoněm. státy vnitroz. . . . .
<i>Alpská vysocina . . . . .</i>	<i>jižnější . . . . .</i> 36
<i>Pásma alpská . . . . .</i>	<i>V. Menší státy saské . . . . .</i> 87
<i>Alpské díly . . . . .</i>	VI. Státy jihoněmecké (kromě Bavor) 87
<i>Vláha a vzduch v Alpách . . . . .</i>	VII. Království Bavorské 39
<i>Nizozemí a Lucembursko . . . . .</i>	<i>Německé státy . . . . .</i> 40
<i>Království Hollandské . . . . .</i>	<i>Království Dánské . . . . .</i> 42
<i>Království Belgické . . . . .</i>	<i>Mocnářství Rakouskouherské . . . . .</i> 42
<i>Velkovévodství Lucemburské . . . . .</i>	<i>Půda . . . . .</i> 42
<i>Francie . . . . .</i>	<i>Vodstvo a vzduch . . . . .</i> 45
<i>Francie severovýchodní . . . . .</i>	<i>Obyvatelstvo . . . . .</i> 46
" jihozápadní	A. Království a země zastoupené v říšské radě 47
" jihovýchodní	a) Země sudetské, b) alpské, c) krasové d) karpatské 47
<i>Švýcarsko . . . . .</i>	B. Země uherské 50
<i>Obyvatelstvo . . . . .</i>	C. Bosna s Hercegovinou a Liechtenstein 51
<i>Místopis . . . . .</i>	Království Románské 51
<i>Císařství Německé . . . . .</i>	Středoevropské státy 52
<i>Alpská vysocina . . . . .</i>	Amerika . . . . . —
<i>Středohorská vysocina . . . . .</i>	<i>Členy . . . . .</i> 53
a) Vysocina Českomoravská, b) Jižní Porýnská, c) severní Porýnská, d) Veserská, Durynská, a Harze, Krušnohor-ská f) Sudetská.	<i>Půda . . . . .</i> 53
<i>Severoněmecká vysocina . . . . .</i>	<i>Vodstvo . . . . .</i> 55
<i>Popis občanský . . . . .</i>	<i>Vzduch . . . . .</i> 56
<i>I. Království Pruské . . . . .</i>	<i>Příroda . . . . .</i> 57
a) Země přímořské b) oderské a labské c) rýnské	<i>Lid . . . . .</i> 58
<i>II. Ostatní státy přímořské . . . . .</i>	<i>Arktické souostroví . . . . .</i> 59
<i>III. Severoněm. státy vnitroz. severnější . . . . .</i>	<i>Britské země severoamerické . . . . .</i> 60
	<i>Severoamerická Unie . . . . .</i> 61
	<i>I. Severní státy atlantské . . . . .</i> 62

	Strana		Strana
II. Okres Kolumbie a jižní státy atlantské	62	Severozápadní republiky Jižní Ameriky	70
III. Vnitrozemské státy na z. k ř. Missouri	64	Republiky v mírném pásu J. Ameriky	71
IV. Státy a territoria na západě —	—	Početní tabulka	73
V. Unie úhrnem	—	Austrálie	74
Mexická republika	66	Pevnína	76
Středoamerické státy	67	Okeanie	76
Západní Indie	68	Jednotlivá souostroví	77
Severovýchodní země Jižní Ameriky	69	Země polární	79
		Jednotlivě	—
		Výběc	—

Seznam skratků.

h. = hora.	st. = starý.
hl. m. = hlavní město.	t = tisíc.
m. = město.	* město mající obyv. nad
mill. = million.	50.000.
n. = neboli.	** město mající obyv. nad
o. = ostrov.	100 000
ř. = řeka.	

Opravy.

- Str. 8 ř. 23. místo údolím čti údolími.
" 9 " 23. " ónou čti Sónou.
" 12 " 25. " Bretský čti Breßtský.
" 22 " 8. za slovo sz. vlož „Smrciny.“
" 22 " 5. (zdola) vynech: tam kde se místo něho nyní tábne
nížina Hornorýnská.
" 23 " 7. místo Schwarzwalda čti Schwarzwald a
" 25 " 10. " Hmotnatá čti Hmotnaté.
" 28 " 10. " rozdělen čti rozdělena.
" 88 " 5. (zdola) místo Würtemberg a Würtemberské čti
Württemberg a Württemberské.

Str. 45. ř. 5. vynech slovo srázne.

